

An abstract painting with a rich, textured surface. The color palette is diverse, featuring deep blues, greens, yellows, oranges, and reds. The brushwork is expressive and visible, creating a sense of movement and depth. The composition is layered, with darker, more saturated colors at the bottom and lighter, more airy tones at the top.

**Len jedno je
potrebné**

Hans Erik Nissen

1

Len jedno je potrebné

(1. diel)

Len jedno je potrebné

(1. diel)

Hans Erik Nissen

Dansk Balkan Mission 2019

Len jedno je potrebné, (1. diel)

Pôvodný názov: "Et er nødvendigt"

Autor (author): Hans Erik Nissen

© Dansk Balkan Mission (DBM), Rodding, Denmark

Prvé vydanie (First print): 2019

Editor:

Knud W. Skov at DBM

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

Slovenský preklad (translation): Ivana Skoncová

Preložené z anglického prekladu (Translated from English):

Only One Thing Is Needed

Grafická úprava (graphical production): Knud W. Skov, DBM

Tlač (Printed by): Drukarnia Beltrani, Krakow

Obálka (illustration): "The Burning Bush LVII", Jorn Henrik Olsen.

Na preklade a vydaní tejto knihy sa podieľali viacerí vydavatelia.

Preklad citátov Písma, pokiaľ nie je uvedený inak, je prevzatý z prekladu podľa komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a. v. – Biblia Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy, vydaného Slovenskou biblickou spoločnosťou.

Dielo podlieha Autorskému zákonu. Ďakujeme, že dodržiavate všetky autorské práva tým, že bez písomného súhlasu v žiadnej forme nerozširujete, nekopírujete ani nedistribuuje žiadnu časť tejto knihy. Kniha je zadarmo - len na darovanie.

The translation & publishing of this book has been made joint by the publishers. All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publishers. The book is free - only for donation.

Dansk Balkan Mission (DBM)

Br. Roddingvej 5a,

DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk

e-mail: dbm@balkanmission.dk

Distribúcia na Slovensku (Distribution in Slovakia):

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

web: www.evs.sk,

e-mail: evs@evs.sk

Úvod

Cieľom tejto knihy je zvestovať jednoduché, jasné, život prinášajúce slovo o Ježišovi. Všetci potrebujeme také slová. Niekoľko z týchto denných zamyslení poukazuje na to jediné, čo potrebujeme: **Ježiša Krista ako Spasiteľa a Zmierovateľa pre stratených hriešnikov.**

Modlím sa, aby tieto zamyslenia pomohli niekomu nie len veriť, ale tiež zostať kresťanom v Ježišovi Kristovi. Všetko u teba musí prameniť v Ňom. Ježiš je všetko, čo potrebuješ. Sám v sebe si chudobný, v Ňom máš hojnosť. Keď Duch Svätý zjavuje požehnanie v Kristovi, posväcuje sa naše vnútro a prinášame Bohu ovocie. Do srdca prichádza chvála a víťazstvo a v dobrom aj zlom vidíme, že životom kráčame vo víťazstve Ježiša Krista.

Ostatným preto ponúkam to, čo obohatilo môj život. Nech Boh každého z vás požehná skrze Slovo, ktoré bude platiť, aj keď sa nebesá a zem pominú.

Kodaň 2012

Hans Erik Nissen

1. január

Bratia, túžbou môjho srdca a prosbou k Bohu za nich je, aby boli spasení.

List Rímskym 10:1

Pred nami je nový rok. V hlave nám víri mnoho myšlienok. Čo nám nový rok prinesie? Čo máme robiť, aby to bol dobrý rok? Prinesie nám tento rok vojnu alebo nejakú inú pohromu? Áno, zmena roku volá po vážnosti.

Uprostred všetkého, čo v nás môže vyvolať strach alebo nádej, existuje niečo dôležitejšie ako všetko ostatné. Je to otázka nášho spasenia.

Nikto z nás nevie, či tento nový rok nebude náš posledný. Navyše ani nevieme, či tento rok nebude rokom návratu Pána Ježiša, ale môžeme si byť istí jednou vecou. Príde deň, keď všetky ostatné otázky nebudú dôležité, keď už všetko bude iba o spasení alebo úplnom oddelení od Boha. Ak si znovuzrodený, mal by si sa v novom roku upevniť vo svojej viere v Pána Ježiša. Musíš rásť v poznaní bezhraničného bohatstva, ktoré máš v Ježišovi. V tomto roku nebudeš čeliť ničomu, s čím by ti On nemohol pomôcť. On sám bude tvojou silou, mocou a odvahou. Preto sa neboj, ale neoblomne ver v Toho, ktorý ťa zachránil. On bude pokračovať v práci a vykoná, čo začal.

Ak nie si kresťan, musíš sa modliť, aby tento rok bol rokom tvojej záchrany. Si ako strom, ktorému Boh dovolil stať na mieste v nádeji, že prinesie ovocie. Nedovoľ, aby ťa hľadal márne! Kajaj sa a uver v Pána!

Viac ako čokoľvek iné potrebujeme vidieť, že Duch Svätý vane nad našou krajinou. Prosme Boha o prebudenie. Predstavme si, že púšť zakvitne znovu ako ružová záhrada! Bohu nič nie je nemožné. Nie je odkázaný na vonkajšie podmienky. Je Bohom zázrakov, ktorý kriesi mŕtvych. Preto prosme Boha o spasenie, o spásu pre nás samotných, pre našich blízkych, pre tých, ktorým hovoríme, že sú „naši ľudia“, a pre misijné pole, ktoré nám Boh dal na starosť. Modliť sa je užitočné, pretože Boh je Bohom, ktorý aj v tomto novom roku počuje naše modlitby.

2. január

Len jedno je potrebné.

Evanjelium podľa Lukáša 10:42

Božie slovo si musíš vryť do mysle. Tie slová musíš počúvať znovu a znovu, pretože v mysli veľmi ťažko zotrývajú. Božie myšlienky nie sú naše myšlienky.

Myslíš si, že mnohé iné veci sú dôležité. Robíš to preto, lebo si neuvedomuješ, o čom je večnosť. Myslou nedokážeš obsiahnuť čas, ktorý sa nikdy neskončí. Biblický opis pekla ťa naplňa hrôzou, ale ty nedokážeš v plnosti pochopiť, aký hrôzostrašný je Boží trest. Pomyslenie na nebeskú blaženosť ťa naplňa radosťou a ty si uvedomuješ, že v nebi je sláva, ktorá ďaleko prekoná všetko, čo chápeš.

Ak by si poznal nekonečnú skutočnosť spôsobom, ako ju pozná Ježiš, bolo by ti úplne jasné, že existuje iba jedna, skutočne iba jedna nevyhnutná vec.

Na Božom súde nie je iba jedna ale dve možnosti. Na súde sa Boh všetkým neprihovorí rovnakým spôsobom. Niektorých nazve pozhnaní, iných pomenuje prekliati.

Boží súd je večný. Nedá sa zmeniť. Z toho dôvodu sú všetky ostatné otázky nepodstatné v porovnaní s Božím verdiktom o spasení a večnom zatratení.

V Božom kráľovstve to funguje tak, že musím ísť smerom, ktorý vedie k cieľu, ak ho chcem dosiahnuť. Ak chcem ísť do neba, musím ísť po ceste, ktorá ma tam zavedie.

Jedinou nevyhnutnou vecou pre spasenie je urobiť to, čo urobila Mária. Posadiť sa a počúvať Ježišove slová. Nesedela s kritikou na perách a nehodnotila situáciu. Nemyslela si, že je dôležitá. Zistila však, že Ježišove slová prinášajú blaženosť. Potrebovala ich počuť, aby prežila.

Len jedno je potrebné!

V živote Božieho dieťaťa je Pánove slovo najdôležitejšie. Bez neho sa k nebu nepriblížime, pretože práve Ježiš prináša Božie slovo. A bez Neho nie je spasenie.

Preto je len jedna vec, ktorú ty a ja musíme urobiť: musíme niesť následky skutočnosti, že treba len jedno. Musíme nechať hlavné miesto Božiemu slovu.

3. január

Ja pôjdem pred tebou a pourovnávam hrobliny, bronzové vráta rozbijem a poodtínam železné závory.

Izaiáš 45:2

Kráčať po Božej ceste často prináša veľké ťažkosti. Na tej ceste natrafiš na bronzové vráta, na ktorých sú železné závory.

Utrpenie a bolesť ťa nesmú viesť k myšlienkam (a nemal by si veriť), že nie si tam, kde ťa Boh chce mať. Platí to aj pre tvoju rodinu, prácu a kresťanské spoločenstvo.

Po sedemdesiatich rokoch v Babylone ľudia z Izraela nemali veľkú perspektívu, že znovu uvidia Jeruzalem. Boh je však Boh. Viedol Izrael. Presne to isté urobí aj pre teba. Odstráni všetky prekážky.

Možno si myslíš, že ťa Boh vedie po úzkych a tmavých cestách. Zdá sa, že sa nikdy neskončia. Majú však svoj koniec. Boh nikdy nedovolí, aby Jeho deti skončili v beznádeji. Znovu svitne radosť. Pre niektorých to bude až vo večnosti, ale väčšinu z nás Boh vedie do otvorenej krajiny už tu na zemi.

Ak si šťastný (a ak sa aj tešíš), že s Ježišom kráčaš už niekoľko rokov, získal si poŕehnané skúsenosti. Opakovane ťa Pán vyvádza z problémov, keď k Nemu voláš vo svojom súžení.

Preto by si mal odvážne veriť v Boha aj teraz. Nehľad na to, že nie si hoden a nedovoľ, aby to zrušilo všetky Božie zaslúbenia. Nie, uprene hľad na Pánovu milosť. Božia láska k tebe sa nezakladá na tom, či si hoden byť milovaný. Je to výhradne dôsledok skutočnosti, že Božie srdce horí láskou k tebe.

Pán na teba nezabudol. Vidí ťa, aj keď kráča pred tebou. Oči sa ti otvoria, keď zájdeš ďalej. Pán odstránil prekážky.

Zápas a utrpenie netrvajú večne. Víťazstvo nemáš dosiahnuť sám. Pán bude za teba bojovať. Pozdvihni oči! Nepoddaj sa zúfalstvu. Máš budúcnosť a nádej.

4. január

... poslal pred nimi muža, Jozefa, ktorého predali za otroka.

Žalm 105:17

Zaujímalo by ma, či existuje aspoň jeden človek, ktorý si myslí, že to Boh poslal Jozefa do Egypta. Nepredali ho tam jeho bratia? Neodviedli ho do Egypta midjánski kupci a nepredali ho na trhu? Neobvinila ho Potifarova žena a nedala ho uväzniť? Nezabudol na neho pohárnik?

Áno, bolo to tak.

Kde bol Boh, keď sa to dialo? Bol pri tom všetkom. Za všetkými vonkajšími okolnosťami bol Boh, ktorý skrze Jozefa zachránil svoj ľud pred hladomorom.

V živote čelíš mnohým vonkajším udalostiam. Zdá sa, že sú to nezvyčajné náhody, ale nie sú. Boh má zámer s tebou a aj so všetkými, ktorých sa skrze teba chystá požehnať.

Sú chvíle, keď Božiu cestu nevidíme. Nevidel ju ani Jozef. On sa však pevne držal Božieho slova a práve skrze Božie slovo obstál v skúške.

Nemôžeš uhádnuť Boží úmysel, ale Boh sa zjavuje skrze Bibliu. Práve preto musíš venovať pozornosť tomu, čo je napísané. Má ti pomáhať, keď ťa Boh vedie cez súženie a ťažkosti.

Je toho veľa, čo ti Boh môže vziať, keď ťa vychováva. Nikdy ti však nezoberie svoje Slovo. Skrze Slovo ťa uisťuje, že všetky veci slúžia na dobro tým, ktorí milujú Boha.

Boh niekedy objasní svoje konanie, ešte kým žijeme. Jozef to zažil a aj mnohí iní to poznajú. Inokedy zas na tejto strane života nič nevysvetlí.

Čokoľvek Boh robí, či už jedno, alebo druhé, ty sa ako Božie dieťa musíš spoliehať na to, že nie si ponechaný na náhodu. Existuje nebeský Otec, ktorý vládne. Bezcitní a nemilosrdní bratia sú súčasťou Božieho plánu. Tak isto aj krivé obvinenie a uväznenie.

Musíš teda zostať na Božej ceste, aj keď to môže byť ťažké. Podriadi sa Jeho vôli. Keď príde Jeho čas, znovu ťa vyvedie do otvorenej krajiny. Pre iných budeš požehnaním a budeš oslavovať Božie meno.

5. január

A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána.

List Filipským 3:8

Pre Božie dieťa je ťažké pokladať všetko za stratu. Dá sa to iba vtedy, keď sa na všetko pozrie zo správnej perspektívy, ktorá závisí na poznaní Ježiša.

Preto by si sa mal neustále vracat' k najúprimnejšej, najhlbšej a jedinej neotrasiteľnej podstate svojho života: k poznaniu Ježiša. O ničom ďalšom toho veľa nevieš. Okolnosti života sa môžu zmeniť v jedinom momente. Ježiš sa však nemení.

Ako roky bežia, aj ty sa meníš. Je ťažké uveriť, že nás môže postihnúť vážna choroba alebo utrpenie, ale deje sa to. Ak Pán Ježiš nepríde skôr, jedného dňa nás pochovajú, ak vôbec budeme mať hrob. Ktovie, či nezomrieme počas katastrofy, kedy už nebude nikoho, kto by pochoval mŕtvych.

Stratíme všetko okrem toho, že poznáme Ježiša. Ani smrť to poznanie nemôže ukončiť.

Všimol si si, ako sa tie najlepšie veci v živote rozpadajú? Postupne ti Boh viac a viac ukazuje tvoju biedu. Zistíš, že hriech a sebecko nakazili dokonca aj tvoje kresťanstvo. Ak Boh milosťou neprikryje tvoju službu v Božom kráľovstve, prepadneš Božiemu hnevu. Pre Boha nie je čistá a svätá. Vidí tvoje city, myšlienky a nedostatok horlivosti. Pred Božou tvárou nám nič nezostane. Všetko vedie k obvineniu a zavrhnutiu.

Nie je teda bohatstvom, keď smiem všetko považovať za stratu a obrátiť sa k Ježišovi? Nikdy sa ma nevzdal a ani to nikdy neurobí.

Len si predstav, že Ho smiem poznať! Nikdy sa mi nestratí z očí. Vierou Ho uvidím tvárou v tvár skrze Slovo.

Nikdy ma neunaví myslieť na Ježiša. Nestane sa to ani vo večnosti. Bude prvý, koho budú moje oči hľadať, keď budem musieť prejsť na druhú stranu. A keď Ho uvidím, neodtrhnem od Neho zrak.

Poznať Ježiša je naveky tá najúžasnejšia vec.

A víťazstvo, ktoré premohlo svet, je naša viera.

1. list Jánov 5:4

Viera znamená dôverovať Ježišovi. Mať veľkú vieru znamená mať veľkú dôveru.

Neveriaci svet považuje vieru za nič. Myslí si, že človek je naivný, ak dôveruje Ježišovi, a buduje si na tom život.

Boh súdi inak. U človeka hľadá vieru. Ak ju nenájde, nie je možné páčiť sa Mu.

Nezáleží na tom, čo si vykonal alebo čo robíš, skutkami nad svetom nikdy nevíťaziš. Víťazí tvoja viera, lebo je neoddeliteľne spojená s Tým, v koho veríš. Vieru ti v srdci vyvolalo slovo o Ježišovi a to slovo ju aj každý deň živí.

Rastieš spolu s Ježišom. Čo sa vzťahuje na Neho, vzťahuje sa aj na teba.

Ježiš premohol svet. Urobil to vo chvíli, keď sa zdalo, že svet premohol Jeho. Svet si myslel, že Ježiša premohol na Veľký piatok. Mýlil sa. Bolo to práve naopak. Ježišov kríž zvíťazil nad svetom.

To isté sa deje aj dnes. Zdá sa, že svet víťazí. Postupuje od jedného víťazstva k druhému. Všetko, čo má svoje korene v kresťanskom pohľade na život a ľudskej prirodzenosti, ľudia úplne odmietajú. Neznáme náboženstvá zapúšťajú korene v pôvodne kresťanských krajinách. Šíria sa myšlienky a životný štýl nového pohanstva. Zdá sa, že svet zvíťazí nad vierou, ale to sa nestane. Uprostred tohto sveta sú ľudia, ktorí nie sú z tohto sveta. Oni nad ním zvíťazili. Ich viera pretrvá, aj keď všetky prvky zničí oheň, a zem a všetko na nej sa odkryje.

Viera v Ježiša pretrvá.

Viera ťa s Ním spája. Smrť to nemôže zničiť. Platí to navždy. Práve preto zotrvaj v jednoduchej viere. Sama osebe je slabá, ale pozná Ježišovu moc. Ježiš svoje dielo dokoná, ak ty zotrváš vo viere. Potom môžeš spievať: „Večné víťazstvo teraz mám, v Tebe, Pán Ježiš, navždy!“

... dodal si odvahy a sily mojej duši.

Žalm 138:3

Vraíš, že nemáš dosť odvahy.

Už si to vzdal. Skúšal si to znovu a znovu. Pozbieral si všetky sily, ale nepomohlo to. Nemal si potrebnú zásobu sily.

Niečo si nepochopil. Boh nikdy neočakával, že zvíťazíš vlastným úsilím. Nedokázal by si zájsť ďalej, než ti sily stačia. Na tej ceste je však mnoho príležitostí padnúť. Skôr či neskôr sa to zhorší a dostaneš sa do problémov.

Nie, odvahu musíš získať od Pána. On jediný ti dokáže dodať odvahu, ktorá vytrvá, aj keď sa všetko obráti proti tebe.

Odvahu ti Boh nedodá nejakým záhadným spôsobom. Pán ti posielal pomoc z neba. Robí to, keď sa s Ním stretneš v Božom slove.

Preto majú sklamaní ľudia žiť podľa Božieho slova. Mal by si si čítať Božie slovo a zachovávať ho. Celou dušou musíš dôverovať, že všetko je tak, ako sa píše v Božom slove. Nebo a zem pominú, ale Božie slovo je skutočne „sviecou mojim nohám“. Nesmieš túto sviecu opustiť.

A ty, čo sa držíš Božieho slova, vedz, že Boh nechá toto slovo žiariť. Pomôže ti a povedie ťa Duchom Svätým. Vypáli ti slovo do duše a zaplní ti ním srdce.

Vtedy sa stane niečo nádherné: získaš odvahu. Sám na to nemyslíš, lebo ťa premohlo Božie slovo. Spoliehaš sa naň. Je to tvoja pevná pôda.

Všetko ostatné sa môže chvieť, ale slovo zostáva stabilné. Možno tomu nerozumieš, ale viáš, že všetky Božie zaslúbenia a záväzky platia navždy.

Božie slovo ťa znovu pozdvihlo. Pokračujes s múdrosťou. Získal si odvahu, ktorú ti vložil do srdca Duch Svätý. Môžeš pozdvihnúť zrak a povedať Pánovi: „Dodal si mi odvahu a posilnil si ma!“

8. január

**V čase Šalamúnovej staroby zviadli mu jeho ženy srdce k iným
bohom...**

1. kniha kráľov 11:4

Aký budeš, keď zostarneš? Budeš oddaný a zbožný? Svätý človek? Bude to tak, že na konci života sa s radosťou postavíš pred Božiu tvár? Stráviš voľný čas na modlitbách?

O kresťanskom živote starého človeka sa snívalo veľa falošných snov. Vo väčšine prípadov však človek pokračuje spôsobom, akým začal v mladosti a robí tak aj v dospelosti.

Stalo sa to aj Šalamúnovi. Dá sa o ňom povedať veľa dobrého. V mnohých prípadoch hľadal skutočné duchovné a ľudské hodnoty, nerobil to však vo všetkých ohľadoch.

V Piatej knihe Mojžišovej 17:14 - 20 v zákone o kráľovi Pán hovorí, že kráľ nemá mať mnoho žien, nemá hromadiť príliš mnoho bohatstva a nemá chovať mnoho koní. Šalamún sa neprispôbil týmto Božím slovám. Zdá sa, že sa mu mnoho rokov vodilo dobre. Koniec jeho života však šokuje. Stal sa z neho modlár.

Šalamún sa ťa pýta: Nabral si kurz, ktorý ťa privedie do pekla, keď zostarneš? Máš v živote oblasti, ktoré nie sú v súlade s Božím slovom? Uvedomuješ si, že aj kresťan môže zásadne zlyhať, aj keď navonok je všetko v poriadku?

Je dôležité zúctovať s hriechom. Ak sa naplno rozvinul, prináša smrť. Večnú smrť! Potom už bude neskoro na pokánie. Nesmieš sa utešovať všetkými správnymi vecami, ktoré robíš. Rovnako vo svojom živote nesmieš ospravedlňovať hriech.

Ak si už starý človek, stále platí, že je čas na pokánie. Možno si premrhal veľa príležitostí a v živote si neuspel. Ak je to tak, mal by si vedieť, že Ježiš prišiel zachrániť hriešnikov. Odpustenie je v Ježišovi. Nezáleží na tom, ako ďaleko si zašiel, Ježiš ťa môže zachrániť a všetko môže byť dobré.

Ježiš ťa dnes volá. Odpovedz Mu áno! Potom koniec tvojho života bude iný ako Šalamúnov.

9. január

Uč nás tak počítať dni života, aby sme múdre srdce získali.

Žalm 90:12

Prečo sa zdráham počítať svoje dni? Pretože smrť je posledným nepriateľom a moja stará prirodzenosť nerada myslí na to, že jedného dňa budem bojovať so smrťou a moje telo pochovajú.

Božie slovo ma pozná skrz-naskrz. Preto mi ukazuje cestu, po ktorej mám kráčať. Nebeského Otca môžem požiadať, aby ma naučil, čo sám nemôžem získať. Je to nesmierne dôležité, lebo s tým prichádza do srdca múdrosť.

Diabol sa snaží, aby si zabudol na smrť. Nepriateľ duše vie, že ťa dokáže odviešť od myšlienok na koniec života. Svoju myseľ zameriaš na svet a zariadiš sa tak, akoby si ho nemusel opustiť.

Keď sa modlíš, že sa chceš naučiť počítať dni života, prosíš, aby si získal zmysel pre realitu. Boh nás učí svoju časť domácej prípravy. Umožní nám pochopiť, že veci sveta rôznymi spôsobmi podliehajú skaze. Bolestivá a vážna choroba je potravou pre zamyslenie. Rovnako aj strata blízkeho alebo smrť priateľa. Ak už nie si najmladší, oznámenia o úmrtí ti pripomínajú, že zomreli aj mladší ako ty.

Je požehnaním, ak dokážeš počítať dni a si pripravený odísť. Vieš, že môžeš úplne nečakane zomrieť. Na svoj život môžeš hľadieť s vďačnosťou. Pán ťa nesie cez svetlé aj tmavé dni. Po všetky dni ťa prikrýva milosť odpustenia hriechov.

S dôverou sa tešíš na budúcnosť. Jedného dňa uvidíš všetko, čo ti vo viere patrí. Pridáš sa k veľkému počtu zástupov z každého národa, kmeňa a jazyka, ktoré nikto neporáta. Z niekoľkých sa stanú mnohí. Každé oko sa upriami na Boha Otca, toho Všemohúceho a na Baránka. Duch Svätý bude oslavovať Boha a večnosť sa naplní chválami.

Keď ťa Boh učí, ako počítať dni, necháva ťa vidieť život z perspektívy večnosti. A tak získavaš múdre srdce.

Ajhľa, na moje dobro bola moja veľká horkosť...

Izaiáš 38:17

Pochmúrne veci v živote sú pre teba nebezpečné. Môžeš kvôli nim zatrpknúť. Myslel je v nebezpečenstve, že sa prispôsobí tomu, s čím sa stretáva. Takáto reakcia je prirodzená. Od pádu človeka je naša povaha vo svojej podstate skazená. Ak sa jej pridržame, obraciame sa Bohu chrbtom a hynieme.

Kráľ Ezechiáš patril medzi málo kráľov z Júdovho kmeňa, ktorí sa báli Boha. V jeho živote sa zatrpknutosť zmenila na pokoj. Zomieral, ale vedel, že pochmúrne a ťažké situácie v živote boli vyučujúcou Božou rukou. Preto vo svojom utrpení hľadal Hospodina.

Boh si želá, aby si aj ty mal úžitok zo svojho trápenia. Stane sa to iba vtedy, keď si niečo uvedomíš. Všetko, čo sa ti v živote stane, rieš iba s Bohom. Áno, dokonca aj keď satan proti tebe rozpúta búrku, máš si byť istý, že Boh je mocnejší ako mocné zlo a že Boží protivník nemôže zísť ďalej, ako mu Hospodin dovolí.

Boh skrze ťažké veci zjavuje, čo znamená žiť ako stratený hriešnik v padlom svete, kde odplatou za hriech je smrť. Svet a jeho žiadostivosť ukazujú svoju pravú tvár. Uvedomíš si, že pokoj, ktorý svet ponúka, vždy končí ťažkosťami.

Svet ti nedokáže dať, po čom ti duša túži. Ak by si mohol nazrieť do duše tým, ktorých tento svet naplňa šťastím, objavil by si červíka horkosti, ktorý im nahľadáva korene života. Svet ponúka iba sklamanie a klam a najlepšie sa mu to darí na konci.

Ťažké veci sú teda Božím volaním: musíš sa obrátiť k Tomu, ktorý môže dať tvojmu srdcu pokoj. S Ježišom a iba v Ňom objavíš to, čo uhasí tvoj trýznivý smäd.

Ježiš tvoj spor s Bohom urovnal. Vierou v Jeho obeť na Golgote spoznáš pokoj navzdory všetkému, čo sa stane. A pokoj s Bohom je najdôležitejší zo všetkého... Pokoj zostáva, keď všetko ostatné zhorí. Zachraňuje hriešnikov, ako sme ty a ja.

U Teba je však odpustenie, aby sa Ťa báli.

Žalm 130:4

Zbožnosť prospieva všetkému. Požehnáva všetko v každodennom ale aj duchovnom živote. Áno, zbožnosť dáva všetkému hodnotu, obsahuje zasľúbenia pre súčasný ale aj budúci život.

Preto je smutné, keď sa v živote človeka nachádza veľmi málo zbožnosti. Znovu a znovu spínam ruky v modlitbe: Pane, nauč ma báť sa Tvojho mena a milovať Ťa nadovšetko.

Boh nám prichádza na pomoc vo svojom slove. Pomáha nám vyhnúť sa ceste zákona. Vie, že dobré úmysly nestačia. Vôľa je slabá. Ježiš sa nemýli, keď vraví, že telo je slabé.

Pre nás je požehnaním, že nám Pán ukazuje inú cestu k zbožnosti. Je to cesta odpustenia hriechov.

Môže sa nám zdať čudné, že medzi odpustením hriechov a zbožnosťou je spojenie. Ale je to tak.

Skutočná zbožnosť neznamená strach pred trestom, ale strach lásky. Dokonalá láska vyháňa strach a vytvára priestor pre skutočnú zbožnosť.

Vo svojom živote to poznáš, ak žiješ život viery. Neznesieš, ak máš niečo urobiť proti Božej vôli. Láska ťa vedie k túžbe páčiť sa Bohu vo všetkom. Chceš svoju vôľu podriaďiť Jeho vôli. Keď si uvedomíš, aký si tvrdohlavý, pokoríš sa pred svojím Spasiteľom. Chceš len to, aby si konal Pánove myšlienky, a nie svoje.

Keď sa stretneš s Božou milosťou, spoznáš, aký si bezvýznamný. Uvedomíš si, že za všetko vďačíš Pánovi. Nedokážeš pochopiť, že ťa Boh stále miluje.

Tvoje kresťanstvo je v zlom stave.

Súčasne si ale uvedomuješ, že Božia milosť je väčšia. Potrebuješ ju každý jeden deň. Keď sa obzrieš späť, uvedomíš si, že ťa Boh zaplavuje oceánmi milosti. Viac aj to, že potrebuješ veľa milosti, ak sa máš úspešne dostať cez úsek cesty, ktorý prejdeš tu dolu.

Keď uprieš srdce na oceán milosti, láska a zbožnosť sa ti v živote rozrastú.

... nebudem mať nedostatku.

Žalm 23:1

Možno si myslíš, že máš nedostatok mnohých vecí. Vôbec nie si spokojný.

Boh dal iným ľuďom oveľa väčšie dary ako tebe. Niektorí vyzerajú lepšie, iní sú príjemnejší. Ďalší sú zručnejší, iní sa vedia lepšie vyjadrovať.

Mnohí sú omnoho lepší kresťania, čo sa týka duchovných záležitostí. Žijú bližšie k Bohu a vo väčšej miere sa podieľajú na Jeho chvále.

Áno, myslíš si, že si omnoho horší. Ako teda môže Boh povedať, že nebudeš mať nedostatku?

Je to preto, že Boh je tvoj Pastier, keď veríš v Pána Ježiša. Je to také úžasné, že nebudeš mať nedostatku. Neznamená to, že cestu máš nájsť sám. Vedie ťa niekto iný. Nemáš ani prevziať za seba zodpovednosť, pretože to už urobil Ježiš.

Ako Božie dieťa nevieš, čo znamená chudoba. Máš svoj podiel na celom Kristovom bohatstve a hojnosti. Ježiš sa o teba postará v každom smere.

Pokiaľ zotrváš v Jeho náručí, žiadny hriech ťa nedokáže oddeliť od Boha. Tvoj pastier, ktorý hľadá a zachraňuje, ťa dokonale očisťuje. Jeho krv dosahuje na najtajnejšie miesta srdca a vybieli tvoju dušu ako padajúci sneh.

Žiaden satanov útok ťa nezničí, kým ťa ochraňuje Pastier. Keď Boh dovolí, aby si sa bál, robí to preto, aby si sa Mu ešte viac priblížil.

Narážame na mnoho ťažkostí, lebo chceme byť presne tým, čím je pre nás Pastier. Chceme sa o seba postarať sami. Keby sme len dokázali upriamiť pohľad na Pastiera, ktorého máme! Vtedy by sme pochopili, že v Ježišovej prítomnosti nám nič nechýba.

Stará sa o našu myseľ aj telo. Deň za dňom nás vedie na ceste do neba, kde Ho budeme naveky oslavovať.

Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi.

List Rímskym 8:1

Z dobrého dôvodu je toto jeden z najznámejších veršov v Biblii. Si šťastný človek, ak si v tomto verši pevne zakotvil. Táto kotva ťa udrží v každej búrke.

Božie dieťa zažíva veľa obvinení v kresťanskom živote. Áno, pre mnohých sa neúspešný kresťanský život stáva bremenom, ktoré ich potopí. Veľmi dobre chápu, ako by mali žiť ako kresťania. Aj zápasia, aby boli šťastní a obetaví kresťania celým srdcom. Nikdy sa im to však nepodarilo. Duch je ochotný, ale telo slabé. Áno, v našej starej prirodzenosti je toľko zla, že je náročné ho prekonať.

Napadlo ti už, že verš v Liste Rímskym 8:1 napísal človek, ktorý v tomto boji zomrel?

V predchádzajúcej kapitole nás Pavol vedie do boja medzi starým a novým človekom. Je šokujúce čítať, čo píše. Zažíva, že keď chce konať dobro, zlo je stále s ním. Nerobí totiž dobré, ako chce, ale robí zlé, čo nechce. V zúfalstve kričí: „Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“

Takže nie si prvý, kto zistil, že boj byť úspešným kresťanom je beznádejný. V Písme sa však nachádza pomoc: „Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi.“

Pavol tu našiel pokoj. A nespočetne veľa kresťanov ho nachádza tiež.

Je možné, že ťa ostatní ľudia odsudzujú. Ak si však v Ježišovi, máš niekoho, kto to neurobí. Je Sudcom najvyššieho súdu. On ťa zbavuje obvinenia.

Boží oslobodzujúci rozsudok má základ v tom, že namiesto teba odsúdil niekoho iného. Boh dovolil, aby trest zasiahol Jeho milovaného Syna. Keď Boh všetky tvoje hriechy preniesol na Jeho ramená, obvinil Jeho. Pre teba už neexistuje odsúdenie. Vďaka Ježišovi si slobodný. V svojej chudobe si bohatý. Vďaka Nemu máš všetko.

14. január

Vtedy Hospodin riekol Gideonovi: Primného ľudu je pri tebe, než aby som im vydal Midjáncov do rúk; Izrael by sa mohol vyvyšovať nado mňa a povedať: Moja moc ma zachránila.

Sudcovia 7:2

Len málo stačí, aby sme nevzdali Bohu česť. Možno to nerobíš slovami, ale vo svojich myšlienkach. Túžba byť niekým prenasleduje ľudstvo odo dňa, keď človek padol. Každý z nás má v sebe ten jed.

Mnoho skúšok a poníženia súvisí so skutočnosťou, že Boh nechce, aby sme zotrvali v hriechu. Chce nám ukázať pravdu o tom, akí sme. Musíme pochopiť, že sme si nič nezaslúžili. Všetko máme len z Božej dobroty a milosti.

Gideon si nemyslel, že má príliš veľa mužov. Možno si želel viac mužov, ktorí by mohli bojovať proti silnejšiemu protivníkovi, ale musel si uvedomiť, že Boh mu odobral možnosť zvíťaziť vlastnými prostriedkami. Stačilo už, že má málo síl. Boh chcel Gideonovi ukázať, že nesmie veriť vo vlastné sily.

Rovnako je to aj v tvojom živote. Myslíš si, že ti sily nestačia. Často sa modlíš, aby si dostal viac sily. Nevieš pochopiť, že Boh nepočuje tvoju modlitbu. Akoby si dostával presný opak toho, o čo prosíš. Boh ťa robí úplne slabým a bezmocným. Nikdy sa nenechaj pokúšať myšlienkou, že Pán nepočul tvoju modlitbu. Tiež si nemysli, že Boh to nechal len na teba. Nie, On sa o teba stará. Keď už sám osebe nie si ničím a nie si schopný nič urobiť, Boh ti dá pocítiť svoju milosť a silu. Jeho moc sa v tvojej slabosti dokonáva.

A čo česť? Tá patrí jedine Bohu. Nemáš nič, čím by sa mohol chváliť. Môžeš len povedať: „Lebo z Neho, skrze Neho a pre Neho je všetko. Jemu sláva naveky.“

A tá nádherná vec, že si naplnený šťastím, sa stane, keď jedine Boh je veľký v tvojom srdci. Je dobré nenechať uctievať seba, ale súčasne vedieť o sebe, že som hriešnikom bez cti, ktorý za všetko vďačí Bohu.

Ajhľa, Boh váš!

Izaiáš 40:9

Veríš, že tieto tri slová ti môžu pomôcť? Alebo si jedným z mnohých, ktorí sa v sklamaní obrátia o pomoc inde?

Medzi kresťanmi sú ľudia, ktorí sa vzdali viery, že im Boh môže pomôcť. Žiadajú o pomoc, ktorú poskytuje svet.

Boh má medzi nami zostatok, ktorý počuje slová: „Ajhľa, Boh váš!“ Nemôžu ich počuť bez toho, aby ich aj nasledovali.

Kresťan má dve prirodzenosti. Starý sebecký človek nedôveruje Bohu. V podstate Boha nenávidí a nechce sa Mu podriaďiť. Prirodzený človek nikdy neuprie oči na Boha s vierou a dôverou.

Ježiš ťa zachránil pred starou prirodzenosťou, už ťa viac nebude ovládať. Preto by si nemal vo vnútri podľahnúť tomu, čo odmieta poslúchať Božie slovo.

Keď si sa znovu narodil, Ježiš si v tebe vytvoril príbytok skrze Ducha Svätého. Je z teba nový človek, ktorý na Božie zaslúbenia vždy odpovedá áno. „Áno“ v tvojom srdci zaznie vždy, keď počuješ volanie: „Ajhľa, Boh váš!“ V srdci si si istý, že v týchto slovách je kľúč, ktorý vedie von zo všetkého utrpenia teraz a navždy.

Nie je dobre neustále analyzovať seba či iných a vzájomne si vykresľovať svoju neradostnú budúcnosť. Vyvolá to len pocit bezmocnosti. Nie, pomocou je pozdvihnúť oči nad hory ťažkostí a uvidieť Boha. Hľadme na Toho, ktorý svojho Syna obetoval za naše hriechy. Hľadme na Toho, ktorý nás našiel, vyložil na ramená a odniesol do domu svojho Otca. Hľadme na Toho, kto nás aj napriek všetkému utrpeniu a bolesti vedie do zaslúbenej zeme.

Otvoríme svoje srdce požehnanému zvolaniu: „Ajhľa, Boh váš!“ Týmto slovám dáme v mysli priestor. Očami viery spoznáme Boha, pre ktorého nič nie je nemožné.

16. január

Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nezľutuje sa nad synom, ktorého zrodila? Keby ony aj pozabudli, ja na teba nezabudnem. Ajhľa, do dlaní som si ťa vyryl, tvoje hradby sú ustavične predo mnou.

Izaiáš 49:15 – 16

Neustále sa stretávaš s pokušením myslieť si, že Boh na teba zabudol. Pokušenie prichádza, keď sa modlíš a modlíš v utrpení, ale Boh nezasahuje. Prichádza, keď sa ti v mysli vynoria staré hriechy. Pokušenie prichádza, keď sa modlíš za víťazstvo, ale si vystrašený, keď ťa hriech znovu zraní.

Ježiš ti vraví: „Nikdy na teba nezabudnem.“ Vraví ti však aj dôvod, prečo na teba nikdy nezabudne: Si hlboko vrytý do Jeho dlaní. Znamená to aj vytesaný. Tvoje meno nie je len rukou napísané, čo sa dá ľahko vymazať.

Tieto slová sa nedajú čítať bez toho, aby si nemyslel na rany po klincoch. Keď na to myslíš, srdce ti začína prijímať úžasný význam toho, že keď Pána Ježiša pribíjali na kríž ako tvoj dlžobný úpis, ty si bol vyrytý do Jeho dlaní.

Z Ježišovho stretnutia s Tomášom vieš, že diery po klincoch má stále v dlaniach. Nezmenilo to ani zmŕtvychvstanie. Existuje iné miesto, kde by si bol radšej vrytý, snáď okrem Ježišovho srdca? Ale aj tam si. Nesie ťa vo svojom srdci večnou láskou.

Táto láska nie sú len slová. Jeho prebodnuté ruky sú dôkazom, že ťa miluje. Chce, aby si ty a Jeho obeť lásky boli jedno. Deje sa to skrze vieru v skutok milosti na Golgote.

Ak sa ukryješ v cene, ktorú Ježiš za teba zaplatil, všetky otázky prestanú. Ježišovo krvácajúce srdce vraví tvojmu srdcu, že na teba nezabudol. Naopak, miluje ťa takou veľkou a hlbokou láskou, že ju nikdy celkom nepochopíš.

Nie vždy ťa Boh nechá porozumieť, prečo ťa vedie práve po tejto ceste. Avšak nechce, aby si pochyboval a myslel si, že na teba zabudol. Vyryl si ťa do dlaní. Tvoje meno je tam dnes. Je tam, aj keď všetko zahaľuje tma. Bude tam, keď budeš stáť pre súdom. Ježiš na teba nezabudol.

V Ňom máme vykúpenie, odpustenie hriechov.

List Kolosenským 1:14

Vieš, aké je to túžiť po vykúpení? Nepoznáme to všetci? Túžime sa oslobodiť od všetkého, čo zväzuje.

Táto túžba spôsobuje nádej, že raz zbohatneme. Mnohí sa chcú oslobodiť od finančných obmedzení, aby mohli robiť, čo sa im páči. Iní zas pretrhajú putá s rodinou, priateľmi či známymi. Nechcú, aby ich tieto putá zviazali. Kto sa nechce zbaviť choroby či utrpenia?

Viac a viac ľudí sa vrhá do rôznych situácií, možno do nejakého opojenia, aby sa oslobodili, aby čo len na krátku chvíľu mohli veriť, že čas vykúpenia už nastal.

K vykúpeniu vedie len jedna cesta. Znamená to oslobodiť sa nielen od dôsledkov hriechu, ale od hriechu samotného. Existuje len Jeden, ktorý to môže urobiť, Pán Ježiš. Môže oslobodiť akéhokolvek otroka zviazaného hriechom.

Ježiš nás nemení na silných ľudí, ktorí sú slobodní iba navonok. Stará sa o naše vnútro. Dáva znovuzrodenie. Dáva nové srdce.

Stane sa to, keď uveríš v Ježiša. Vtedy ti Boh dá právo a moc získať všetko, čo ti vo svojom slove zaslúbil.

Dokonca aj keď cítiš, že ťa obmedzujú mnohé prekážky, v Ježišovi máš slobodu a žiadne putá ťa už nezväzujú. Byť slobodný v Ježišovi znamená, že si slobodný vo všetkom, v čom je slobodný On. Nezväzuje Ho už zákon, a preto si aj ty slobodný od zákona. Je oslobodený od smrti a súdu, a preto si aj ty od nich oslobodený.

Ak si spasený hriešnik, môžeš svojmu srdcu povedať: Ježiša nezväzovalo nič okrem Božej lásky a vôle. Dal mi všetko svoje bohatstvo. Čo platí pre Neho, platí aj pre mňa. Som skutočne slobodný. Utrpenie a tieň, ktorý hriech na mňa neustále vrhá, bude trvať len krátko. Už čoskoro budem vykúpený a slobodný žiť pred Božím trónom, večne spievať piesne a chvály a vzdávať vďaku.

V Ňom máme vykúpenie.

Ajhľa, otvoril som ti dvere, ktoré nikto nemôže zatvoriť.

Zjavenie Jána 3:8

Božie slovo opakovane hovorí opak toho, čo si myslíme.

Situácia v zbere vo Filadelfii bola skutočne zložitá. Bolo ich málo. Väčšina obyvateľov mesta boli pohania a zbor žil pod silným tlakom zo strany židov.

Ježiš im predsa len otvoril dvere.

V akej situácii sa nachádzaš ty? Stojíš pred zatvorenými dverami? Neustále si v situácii, že nevieš, čo máš robiť?

Počúvaj, čo Ježiš hovorí: „Ajhľa, otvoril som ti dvere, ktoré nikto nemôže zatvoriť.“ Kým sa my neustále snažíme nájsť otvorené dvere, Ježiš nás už priviedol k svojim otvoreným dverám. Aké sú to dvere?

V prvom rade sú to dvere do Božieho srdca. Ježiš otvoril tieto dvere pre nás. Stalo sa to vtedy, keď bol Ježiš ranený prekliatím, ktorým sme mali byť ranení my. A za Ježišom je Boh. Svojho jednorodeného Syna dal, aby si nemal žiadne pochybnosti o postoji Jeho srdca k tebe. Mal by si vedieť, že nech sa ti stane čokoľvek, cesta k Božej láske zostáva otvorená.

A potom, keď sa zdalo, že všetky cesty sú zatvorené, Boh opakovane zasiahol. Často sa to stalo neskôr, ako si si želal. Ale aj tak sa to stalo v pravý čas.

Pán nás pozná. Vie, čo je pre nás najlepšie. Vo svojom vedení nikdy nerobí chyby.

Chce nás naučiť, že máme veriť Jeho slovu. Otvoril ti dvere, aj keď to nevidíš. Existuje cesta, ktorá je pre teba tiež otvorená, aj keď ju nevieš nájsť. Boh zasiahne v pravý čas a správnym spôsobom.

Jedného dňa sa zastavíš a obzrieš sa späť na svoj život. Uvidíš, že Boh narovnal všetko skrivené. Udivený povieš: „Pane, všetko si dobre učinil.“

Riekol im teda Ježiš: Deti, či máte niečo zjesť?

Evanjelium podľa Jána 21:5

Je zvláštne, že Ježiš pri Tiberiadskom mori kladie takú všednú otázku. Nestávalo sa často, že by sa Ježiš po vzkriesení zjavil svojim učeníkom vo fyzickej podobe. Bolo vôbec dôležité, či majú každodenný chlieb?

Pre Ježiša to nebolo bezvýznamné a chce to povedať svojim priateľom. Chce, aby vedeli, že ich vzkriesený a oslávený Spasiteľ sa stará o naše každodenné potreby. Nebolo to len vtedy, keď chodil po tejto zemi a premenil vodu na víno či nasýtil zástup päťtisíc ľudí na púšti. Ježiš je ten istý aj dnes.

Nemálo kresťanov sužujú obavy, ako vyjsť od výplaty k výplate. Nepochybujú, že ich Ježiš zachránil a zastupuje ich pred Bohom, majú však problém veriť, že sa rovnako stará aj o ich každodenné potreby.

Učeníci robili to, čo by si mal robiť aj ty. Ježišovi vraveli všetko. V tú noc učeníci nechytli žiadne ryby. Potom im Ježiš prikázal, aby znovu hodili siete z pravej strany lode. Tam ulovili 153 veľkých rýb.

Pán ti chce pomôcť, na to sa môžeš spoľahnúť. Táto skúsenosť od Tiberiadského mora pravdepodobne pomohla učeníkom aj neskôr. Ak si spomínaš, nebolo to poslednýkrát, keď boli v núdzi.

Znovu a znovu sa musíš vracáť k Božiemu slovu. Pán sa stará o tvoje každodenné potreby. Nenechá ťa hladovať. Možno ťa chce naučiť zvládnuť život s menšími prostriedkami, na aké si bol zvyknutý, ale neopustí ťa.

153 veľkých rýb – to nebol malý úlovok. Niektoré zjedli, niektoré predali. Takto na nejaký čas získali peniaze na výdavky. Potom im musel Ježiš pomôcť znovu. Tak im pomáhal v celom ich živote.

Tak to bude aj v tvojom živote. Povedz Ježišovi, v akej si situácii. Dôveruj Mu. Počítaj s Jeho zásahom. Je možné, že ťa nechá čakať, ale nesklame ťa. Nikdy svoje deti nenechal napospas.

Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!

Evanjelium podľa Jána 14:27

Mnohí ľudia žiadajú Pána Ježiša, aby im dal to, čo dáva svet. On to však neurobí.

K Ježišovi prišiel človek. Chcel pomôcť so súdnym prípadom dedičstva. A pomoc dostal, ale inú, než očakával. Ježiš mu porozprával príbeh o bohatom bláznovi (L 12:13 – 21).

Ježiš ti nedá to, čo dáva svet. Svet nikdy nedáva nič bez toho, aby od teba nežiadal odplatu. Cena je obrovská, pretože svet chce tvoje srdce. „Ale tí, čo chcú zbohatnúť, upadajú do pokušenia a do osídla, do mnohých nerozumných a škodlivých žiadostí, ktoré ponárajú ľudí do záhuby a zatratenia,“ píše sa v 1. liste Timotejovi 6:9.

Nikdy nežiadať Boha, aby ti pomohol ísť po ceste, ktorá vedie do večného zahynutia. Mal by si Ho však žiadať, aby ti pomohol nepodľahnúť túžbam starého človeka získať, čo ponúka svet.

Ježiš ti zanechal viac než čokoľvek iné, totiž svoj pokoj.

Ako prvé je to pokoj s Bohom. Ježiš niesol naše hriechy a prijal za hriechy odplatu. On niesol trest, ktorý nám priniesol pokoj a Jeho ranami sme uzdravení.

Požehnaný je každý úbohý hriešnik, ktorý vierou v Ježiša prijíma pokoj skrze Božiu nezaslúženú milosť. Potom už žiadny hriech neprekáža vzťahu s Bohom. Už nie je odsúdenie. Už je len pokoj, ktorý nám dáva Ježiš.

Na svojej ceste bol Ježiš zbavený všetkých pút, ktoré by Ho spájali so stvorenými vecami. Žil ozajstný život človeka, ktorý ďakoval za všetky Božie dary. Zviazaný bol iba s Bohom a Jeho darmi.

Vierou v Ježiša si vykúpený z pút, ktoré ťa nútia padať na kolena pred bohom tohto sveta. V živote nie si odkázaný na veci, ktoré vlastníš. Máš v nebi Otca, ktorý sa o teba ustavične stará. Môžeš odpočívať vo svojom vzťahu s Ním ako dieťa s otcom.

Vierou v Ježiša máš pokoj v nebi aj pokoj na zemi. To je Ježišov dar pre teba. Prijmi ho dnes!

... Ježiša Krista ... ktorý nás svojou krvou oslobodil od našich hriechov.

Zjavenie Jána 1:5

Zachovať zásadné veci je ťažké. Mysel nedokáže pochopiť, čo je zo všetkého najpodstatnejšie. Srdce však tomu môže veriť. A viera do srdca prichádza skrze počutie. Preto ti Božie slovo znovu a znovu hovorí, že Ježišova krv ťa oslobodila od hriechov.

Napriek tomu hriechy cítiš. Možno si už zvíťazil nad hriechmi, ktoré iní vidia, ale nedokážeš premôcť vnútorné a skryté hriechy. Neustále sa objavuje arogancia. Túžiš niekým byť. Chceš sa brániť. Spievaš si teda s nórskym básnikom Perom Nordslettenom:

Žialim a vzlykám: Čo ma čaká v budúcnosti?
Dostanem sa do nádhernej nebeskej vlasti?

Keby si sa len venoval Božiemu slovu! Ono hovorí, že si slobodný od hriechov, od ktorých sa nemôžeš oslobodiť sám. Premohol si hriechy, ktoré ťa trápia. Vyslobodila ťa z nich Ježišova krv. Hriech ani tvoje zážitky toto evanjelium neohrozia.

Si oslobodený od hriechu, ale nielen do tej miery, ako to pociťuješ. Si oslobodený potiaľ, pokiaľ siaha Ježišova krv. Krv Baránka dosiahne na každý hriech v tvojom živote.

Keď si slobodný od hriechu, nemusíš už naň myslieť. Namiesto toho môžeš uprieť zrak na svojho Vykupiteľa a Osloboditeľa. Svoju vieru vlož do ceny, ktorú Ježiš zaplatil, keď ťa oslobodil. Striebro ani zlato to nedokázali. Nemohlo to urobiť nič menej ako krv Božieho Syna.

Nedokázal si sa oslobodiť vlastným rozhodnutím. Oslobodila ťa Ježišova krv. Skôr, ako si uvidel denné svetlo, bol si slobodný. Skrze vieru v Ježiša ti patrí úplné vykúpenie.

Ani v nebesiach nebudeš slobodnejší, ako si skrze vieru tu na zemi. Boh už nepozná hriech, ktorý je v tebe. Uvrhol ho do hlbokého mora svojej milosti.

Môžeš sa cítiť vinný, ale nie si. Si slobodný. Okovy sa zlomili. Ježiš ťa oslobodil, a tak môžeš spievať:

Navždy mi patrí večné víťazstvo
v Tebe, Pane Ježiši Kriste.

Varujte sa falošných prorokov... Po ovocí poznáte ich.

Evanjelium podľa Matúša 7:15 – 16

Keď Ježiš hovorí, aby sa varovali falošných prorokov, prihovára sa svojim učeníkom. Falošní proroci sú nebezpeční pre neveriacich aj veriacich. V starej prirodzenosti kresťana je túžba po novom a inom posolstve.

Človeka v jeho starej prirodzenosti začne správa o kríži nudiť rýchlo. Skutočnosť, že Ježiš je náš Spasiteľ a Záchranca, nie je pre mnohých hriešnikov ničím novým. Počuli to už veľakrát.

Práve preto to mnohí považujú za monotónne a nudné. Ak niekto príde s niečím novým a neslýchaným, okamžite sa prebudí zvedavosť. Mnohí si myslia, že duchovne stagnujeme. Dychtia po nových zážitkoch. Preto sú otvorení všetkému novému. Neustále sa pýtajú: „Čo vedie k duchovnej obnove?“

Mnohí s týmto prístupom sa nechali odvieť od životodarného evanjelia. Rozumovo sa ho držia, ale už to nie je chlieb života pre ich dušu.

Falošných prorokov poznáte po ovocí, vraví Ježiš. Zrakom ich nerozoznáte. Ani podľa toho, čo o sebe hovoria. Nie, musíme ich poznať po ovocí.

Skutočný učeník vedie hriešnikov k Ježišovi, aby prijali odpustenie hriechov a našli priazeň u Boha. Skutočný učeník nikdy neprestane vyvyšovať Ježišovu krv. Káže o Ježišovi, že je to zavraždený a obetovaný Baránok Boží.

Súčasne tým odkrýva aj vážnosť hriechu. Žiadny kresťan nemôže viesť život, aby to ním nepohlo. Kde vstúpi Ježiš, hriech musí preč. Božia milosť nás učí vravieť „nie“ bezbožným a svetským túžbam.

Praví proroci kráčajú v Ježišových šľapajach. Ovocím ich služby je teda zachrániť hriešnikov, ktorí chvália Pána Ježiša. Nikdy ich neunaví hovoriť o cene, ktorú stála ich spása. Znovu a znovu kážu, že Ježiš dielo dokonal. Rozhodli sa, že nebudú poznať nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného.

Falošní proroci kážu mdlé evanjelium. Zaoberajú sa všeličím, len nie hriechom a milosťou, ktorá patrí strateným hriešnikom. Dávajú si na nich pozor.

23. január

Lebo ja som skrze zákon umrel zákonu, aby som žil Bohu. Spolu s Kristom som ukrižovaný.

List Galatským 2:19

Život nezanikne. Vôbec už nie život samotný. Snaží sa prežiť početnými spôsobmi.

Boží zákon je Božia svätosť vyjadrená slovami. Zákon nepozná hranice. Vyžaduje všetko. Ak si zhrešil voči jednému prikázaniu, previnil si sa voči všetkým.

Starý človek v tebe sa obáva zákona. Neustále sa mu snaží vyhnúť. Je nemožné vyhnúť sa zákonu, keď Duch Boží vrhá na teba svetlo Slova. Vtedy budeš stať obvinený pred Bohom. Ústa budeš mať zavreté. Nedokážeš sa obhájiť.

Keď budeš stať tvárou v tvár živému Bohu, nebudú ťa obviňovať len veľké hriechy. Nie. Uvedomíš si, že dokonca aj to najlepšie v tebe je nečisté. Vo všetkom, čo robíš, hľadáš len na seba. Aj tie najzbožnejšie a najlepšie veci využívaš k tomu, aby si vyzdvihol seba. Chceš, aby si ťa iní ľudia všimli. A keď ti nikto nevenuje pozornosť, ty sa o seba postaráš.

Priepasť skazenosti je hlboká. Boží Duch ti zlomí srdce, keď Mu dovolíš, aby ti to ukázal.

Ak by si mal byť spasený len vďaka tomu, že si kresťan, bol by si naveky stratený. To nie je len zlyhanie. To je úplný koniec.

Keď si to uvedomíš, už sa nemáš o čo oprieť. Cítiš sa bezmocnejší ako kedykoľvek predtým. Okrem hriechu ti už nezostalo nič, čo môžeš pred Boha priniesť. Čokoľvek sa snažíš nájsť, sa ukáže ako ďalšie obvinenie proti tebe.

Hrozné na tom je, že zákon má vo svojich obvineniach pravdu. Nikto nie je viac stratený ako ty. Všetky tvoje skutky, dokonca aj tie najlepšie, ťa odsudzujú do pekla.

Keď ťa Boh takto zlomil zákonom, prináša otázku: „Čo mám robiť, aby som bol spasený?“ Existuje iba jedna odpoveď: „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený.“ Chyť ruku spasenia, ktorá sa ňaťahuje z Golgoty.

24. január

Ako Ježiš okúsil ocot, riekol: Dokonané! A nakloniac hlavu, odovzdal Ducha (Bohu).

Evanjelium podľa Jána 19:30

Potom pozrel hore a povedal: „Dokonané!“ Lepšie slová nikto nikdy nepovedal. On mal nárok vysloviť ich. Nemohol klamať. Na základe toho sa môžeš spoľahnúť na všetko, čo povedal.

Mnohí ľudia už povedali veľké a silné slová. Často sa odvolávali na rôzne cesty spásy. Milióny ľudí sa sklamali a zatrpkli a mnohí ďalší to zažijú v deň súdu, keď sa zjaví pravda. Veľa ľudí bude musieť uznať, že nasledovali falošných prorokov.

Ježiš dokázal, že je Boží Syn. Urobil tak, keď vstal z mŕtvych. Povedal: „Dokonané!“ Povedal to každému, s kým žil, publikánom a hriešnikom, farizejom a zákonníkom. Áno, týka sa to aj teba a každého v tvom okolí. Neexistuje výnimka. Nie je dôležité, že máš zničený život. Nie je ani podstatné, že sa cítiš nehodný.

Ježiš povedal: „Dokonané!“ Jeho slová idú s tebou životom a ak ignoruješ také veľké spasenie, sú súdom proti tebe.

Čo to znamená, že je dokonané?

Je to všetko, čo potrebuješ k spaseniu. Tvoja spása je dokončená. Dokonané je a patrí ti, ak to prijmeš vierou.

Ako mohol Ježiš povedať tieto požehnané slová?

Mohol tak urobiť, lebo za teba zaplatil na dreve kríža svojou svätou a vzácnou krvou. Tá cena Bohu stačí. Preto môžeš s istotou smerovať k súdu. Ak postavíš svoju spásu na Jeho dokončenom diele, máš základy postavené na skale. Už nič nesmieš pridať. Znak po klincoch v Ježišových rukách ti vravia, že si kúpený a cena bola zaplatená. Je dokonané!

Ale (Pavol), ako ho učeníci obstúpili, vstal, vošiel do mesta... **Skutky apoštolov 14:20**

V meste Lystra Pavla volali Hermes. Keď však nechcel, aby ho uctievali, nebolo ťažké pre židov podnietiť jeho prenasledovanie. Preto ho kameňovali ľudia, ktorí si krátko predtým mysleli, že je boh. Dav nemá stabilitu. V jednej chvíli kričia: „Hosana,“ a vzápätí: „Ukrižuj ho!“

Vyvliekli Pavla za mesto, lebo si mysleli, že je mŕtvy. Ale nebol.

Čo podľa teba Pavol prežíval, keď sa prebral z bezvedomia? Kresťania stáli okolo neho. Môžeš si byť istý, že mnohí z nich sa modlili.

Keď Pavol skolaboval, hľadeli na neho oči plné nenávisť. Keď sa prebral, videl oči plné lásky.

Situácia sa mení, ale nie je neznáma. Mnohí kresťania zažili niečo podobné. Zasiáhli ich tvrdé rany. Áno, niekedy ich to úplne vyviedlo z miery. Neboli však ponechaní sami na seba. Priatelia sa okolo nich zhromaždili. Niesli k Pánovi toho, ktorého milovali. Vedeli, že keď všetky spôsoby zlyhajú, modlitba nie.

Sú dva dôvody, prečo sa Pavol postavil a mal odvahu znovu sa vrátiť do mesta. Dôležitejší je ten, že Boh vypočúva modlitby. Príhovor v modlitbe otvára cestu k Božej sile pre toho, za koho sa modlia. Keď Pavla kameňovali, nemohol sa za seba modliť. Boli tam však ďalší, ktorí to mohli urobiť. A Boh vypočuje modlitbu.

Starostlivosť učeníkov bol druhý dôvod, prečo Pavol nabral silu. Posilňuje nás poznanie, že nikto nebude ponechaný sám na seba.

Prihovárjame sa za seba navzájom! Vytvoríme osobitný kruh modlitieb za chorých a ľudí, ktorí sú v núdzi a trpia. Boh je Bohom zázrakov dokonca aj dnes. Mnoho Božích detí to dosvedčí.

Existujú kresťania, bratia a sestry, ktorí sa cítia celkom porazení. Predkladajme ich Bohu. Potom Boh necháva zaplavieť požehnaním ich aj nás.

... a zachovali Tvoje slovo.

Evanjelium podľa Jána 17:6

Nie je ťažké upriamiť pozornosť na Ježišových učeníkov. Ich život nepochybne poznačil hriech. Napriek tomu zanechali všetko a nasledovali Ježiša. Vyrvali s Ním v Jeho ťažkostiach. Museli mnoho obetovať, aby mohli kráčať v Jeho šlapajach. Pokiaľ vieme, niektorí z nich museli dosvedčiť svoju vieru vlastnou krvou.

Avšak to nie je všetko, na čo Ježiš upozorňuje vo svojej arcipastierskej modlitbe. Ukazuje na tú skutočnosť, že učenici zachovali Božie slovo. Neexistuje iný spôsob, ako môže kresťan viac uctiť Boha ako tento. Ten, kto poslúcha Božie slovo, verí v Neho. Spolieha sa na to, že keď raz Boh niečo povedal, tak to platí. Nikto a nič nemôže Jeho slovo zničiť. Jemu patrí všetka moc na nebi aj na zemi. Nemôže klamať. Jeho slovo sa nemení.

Slovo sa vpísalo do srdc učeníkov skrze Ježišovo učenie. Svojim priateľom ho dal ako neochvejný základ pre život. Zmŕtvychvstály Spasiteľ to robí v jednej generácii za druhou.

V živote nemáš veľa toho, čo sa nemení. Jedna vec je však nemenná: Božie slovo. Pán ťa vždy vedie cez ťažkosti, skúšky a utrpenie k tomuto základu na skale. Keď ťa vo svojej nevyspytateľnej múdrosti vrhne do hĺbky, zároveň ti dá aj všetko, čo potrebuješ. Bez ohľadu na to, aké zlé to v živote bolo alebo je, stále svieti svetlo. Nedá sa zahasit. Je to svetlo Božieho slova. Možno si myslíš, že to slovo už neplatí a že teba sa netýka, ale sa mylíš. Neexistuje žiadna situácia, v ktorej Božie slovo neplatí.

Keď si sa prvýkrát spoľahol na Božie slovo, bol si spasený. Potom všetky tvoje hriechy očistila krv Baránka.

Podobá sa to tvojmu životu kresťana. Kým sa držíš Božieho slova, nemôžeš byť stratený. Ježiš za teba ručí a hovorí: „Pretože ma miluje,“ vraví Pán, „vyslobodím ho, lebo sa ma pridrža, a ochránim ho, lebo pozná moje meno.“ (Ž 91:14)

Málo mi je, že si mi služobníkom na pozdvihnutie kmeňov Jákobových a na navrátenie zachránených z Izraela. Urobím ťa svetlom národov, aby moja spása siahala až po koniec zeme.

Izaiáš 49:6

Tak znie Božie slovo Jeho Synovi.

Ježiš mal pozdvihnúť Jákobove kmene. Zákon to nemohol urobiť. Cesta dobrých skutkov nevedla k cieľu. Bez náhradníka, spasiteľa a vykupiteľa, nemôže byť spasený nikto z Izraela.

Boh poslal svojho Syna svojmu ľudu. Evanjelium je v prvom rade pre žida, pre ktorého to platí aj dnes. S prekvapením a radosťou uvidíme, že Pánove kmene budú znovu obnovené. V celom Izraeli sa formujú skupiny židov, ktorí veria v Mesiáša. Pán na svoj ľud nezabudol.

Pána to však neuspokojí. Boh dal svojho Syna ako svetlo pohanom. Pohania na celom svete sú spasení skrze obrátenie a vieru.

Niekde ich je veľa, inde len zopár.

Napriek všetkému pre Ježiša je príliš málo zachrániť iba tých, ktorých sa už dotkol. Jeho vykúpenie musí siahat až do posledných končín zeme. Niet teda pochýb o Pánovej vôli a zámere.

Otázkou je, či to, čo je príliš málo pre Ježiša, je príliš málo aj pre teba. Stačí ti len skutočnosť, že evanjelium už zasiahlo nás, alebo je cieľom tvojho života, aby spasenie siahalo až po koniec zeme? Čo je príliš málo pre Ježiša, musí byť málo aj pre nás! Nesmieme sa uspokojiť so skutočnosťou, že my sami a niekoľko našich priateľov sme na správnej strane Božieho kráľovstva. S evanjeliom sa musíme dostať ďalej. Neskončíme s misijnou prácou, kým nebudú zasiahnuté posledné končiny zeme.

Pred viac ako tisíc rokmi žili ľudia, ktorí sa nemohli zmieriť so skutočnosťou, že my žijeme v tme pohanstva, bez Boha a bez nádeje na svete. To bola naša záchrana. Viera je z počúvania skrze slovo Kristovo. Ako by sme ho mohli počuť, ak by nikto nebol pripravený prekročiť hranice?

Dnes Pán volá a vysielá nás. Nemôžeme oddychovať, keď pohania hynú. Boh nedovolí, aby sme sa uspokojili s tým, čo sa už dosiahlo. Je to príliš málo. Nemôžeme nečinne sedieť. Musíme ísť ďalej až do konca vekov.

Ale ak niekto zhreší, máme obhajcu u Otca, Ježiša Krista, spravodlivého.

1. list Jánov 2:1

Niektorí ľudia berú hriech ľahkovážne. Už vopred si myslia, že budú mať odpustené hriechy. Preto nikdy nežiadajú o milosť. Považujú to za samozrejmé. Ich život viery je biedny. Nepoznajú trápenie hriechu. Prečo by sa mal niekto takto trápiť?

Je teda čudné, že taký človek nepotrebuje obhajcu?

Čo treba urobiť, o to sa ľahko postarajú sami.

Preto im chýba túžba srdca po Ježišom evanjeliu a pokání.

Celkom iné je to s tebou, keď máš skutočný vzťah s Bohom. Vieš, koľko tvoj Spasiteľ za hriech zaplatil. Preto je hriech tvoj najväčší nepriateľ.

Nevieš sa prestať modliť, nech ti Pán pomôže, aby si proti Nemu nehrešil. Spomeň si na nebo. Je to miesto, kde sa nikdy nebudeš triasť pred možnosťou hriechnej túžby.

Tiež cítiš, ako ťa fascinujú falošní učители sľubom života bez hriechu. Ty sa nimi však neriadiš, lebo Božie slovo vraví niečo iné. Kým si tu dole, vo svojej starej prirodzenosti, vláčiš so sebou bezodnú skazenosť a z času na čas zhrešíš. Vystraší ťa to a pýtaš sa: „Čo sa teraz stane?“

Božie slovo ti dáva odpoveď. V Pánovi máš Obhajcu. Nikdy neopustí svoje miesto.

Boh Mu dal úlohu, obhájiť tvoj prípad a Ježiš toto poslanie prijal. Nerobí to tak, že sa odvoláva na poľahčujúce okolnosti. Hriech pramení z tvojej starej, úplne skazenej prirodzenosti. Preto sa Ježiš neodvoláva na nič, čo sa týka teba. Poukazuje na seba, lebo On je obeťou zmierenia za všetky naše hriechy. Áno, On ťa zmieril s Bohom.

Ježiš nesie všetky tvoje hriechy. Keď ich vzal na seba, pretrpel za ne trest. Nemusíš už znášať dôsledky hriechu. Urobil to za teba, a v tom je milosť pre teba.

Oznámil som im Tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a aby som ja bol v nich.

Evanjelium podľa Jána 17:26

Ako zostáva Božia láska v kresťanovi? To je dôležitá otázka. Božiu lásku nemôžeme vlastniť ako peniaze. Inflácia môže hodnotu nášho kapitálu ovplyvniť, ale je k dispozícii, keď ho potrebujeme.

S Božou láskou to však tak nie je. Je to život a život musí pretrvať, aby sa vyhol smrti. Zostáva v tebe, keď dovoľíš Ježišovi, aby ti oznámil Božie meno. Potom ťa učí poznávať Boha. Čo Božie meno znamená, si jasne uvedomuješ v srdci.

Ježiš ťa učí najprv skrze svoje slovo. Najdôležitejšou vecou pre Božie dieťa je počúvať a čítať Bibliu. Ak to nevyužívaš, nesýtiš Jeho lásku a nebudeš duchovne rásť.

Svojím vedením ťa Ježiš učí spoznávať Boha. Nechá ťa dôjsť do temnoty, aby si spoznal, že Boh je tvojím svetlom. Dovoľí, aby sa otriasli základy tvojho života, aby si zistil, že Boh je neotrasiteľnou skalou. Dovoľí, aby sa ľudia k tebe chovali chladne, nech teplo lásky musíš hľadať u svojho nebeského Otca.

Ježiš ťa nechá spoznať Boha tak, že ťa vedie, aby si Ho potreboval. Vždy Ho potrebuješ, ale nie vždy si to uvedomuješ. Otvára ti oči, aby si videl.

Mnoho kresťanov sa pýta na Božiu cestu. Myslia si, že cesta životom zahŕňa tak veľa ťažkostí. A je to pravda. Pre Ježiša je však dôležitejšie, že sa učíš poznávať Božie meno, ako keby si mal prejsť životom hladko.

Poznať Boha znamená poznať Jeho lásku. Keď sa ti v mysli rozžiari jej hojnosť a veľkosť, prežiješ hlbokú vnútornú radosť, ktorú ti ani utrpenie nedokáže vziať. Ani zďaleka! Táto radosť bude rásť každým dňom. Nič nie je také úžasné, ako poznať Boha.

Kristus nás vykúpil spod zlorečnenstva zákona tým, že sám sa stal zlorečnenstvom za nás.

List Galatským 3:13

Najväčším zlorečnenstvom tvojho života je zlorečnenstvo zákona. Nič sa nedá porovnať s tým, keď si pod Božím hnevom. Predstav si život, ktorý v žiadnej oblasti nie je podľa Jeho vôle. Všetko je zjavené a odkryté očiam Toho, komu sa musíme zodpovedať. Hľadá do hĺbky môjho srdca, kde sa ja nikdy nemôžem pozrieť. Pozná najskrytejšie zákutia srdca.

Keď sa vidíš v Božom svetle, musíš s Ním súhlasiť. Pre teba neexistuje žiadna iná cesta, len zahynutie. Nemôžeš vyčítať Bohu, ak ťa odmieta. Pred posledným súdom musíš pred Ním padnúť na kolena a vyznať, že je Boh. Má úplnú pravdu, zatiaľ čo tma a klam sú v tebe.

Avšak to nie je všetko, čo sa o tom dá povedať. Zostáva ešte prekvapivé a nádherné slovo. Je to evanjelium. Existuje Jeden, ktorý ťa vykúpil spod zlorečnenstva zákona. Je to Ježiš. Za akú cenu to urobil? Ako prvé musel sám seba uviesť do pozície, v ktorej Mu Boh mohol zlorečiť. Nemohol to urobiť, kým bol spravodlivý. Nevinného a spravodlivého človeka Boh neodsudzuje.

Ježiš sa musel stať hriechom za nás. Musel sa stať tým, kto porušil všetky Božie prikázania. Musel spoznať nečisté a hriechne srdce. Všetky Jeho myšlienky sa museli infikovať. Áno, vzťah s Otcom sa musel narušiť. Musel prejsť celú cestu až k miestu, kde zvolal: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil!“

Odpoveďou na tento zúfalý výkrik je, že Ježiš sa stal Božím zlorečnenstvom namiesto teba. Boh položil celé bremeno tvojho hriechu na obetného Baránka. Pozrel na Ježiša a uvidel hriech celého sveta zhromaždený na jednom mieste.

Chápeš teraz, že sa Ježiš pod týmto bremenom zrútil? Chápeš, že ty sa nezrútiš, lebo On to urobil za teba? Ty, kto veríš v Ježiša, spoľahni sa na Spasiteľa, ktorý sa postavil na tvoje miesto. Urobil to, aby si ty smel byť na Jeho mieste. Tak vrúcne ťa miluje.

Tu im povedal: „Túžobne som si žiadal jeŝ s vami tohto veľkonočného baránka, skôr, ako by som trpel ...”

Evanjelium podľa Lukáša 22:15

Ježiš bol rád, že učeníkom dá svoje telo a svoju krv. Bolo to kvôli Jeho bezhraničnej láske. Dával im tie najlepšie veci. Nebolo to bohatstvo, blaho či prosperita. Nie, bolo to Jeho telo a krv.

Božie dieťa sa niekedy viac zaujíma o to, akú odmenu dostane, než o najvýznamnejší zo všetkých darov, o Ježiša samotného. Láska k svetu sa neustále snaží zabráť jeho srdce a myseľ. Ak láska k svetu získa slobodu konať, už viac nebudeš mať rovnakú túžbu po Ježišovi.

Keď sa priatelia pravidelne nestretávajú, pomaly sa odcudzujú. Najprv sa všetko zdá byť ako predtým. Postupom času však zistíme, že si každý žije vo vlastnom svete. Je to zjavné, keď sa stretne. Už viac nemáme mnoho spoločných záujmov.

O vzťah s priateľmi sa treba starať. To sa deje, keď sme spolu. Rovnaké je to aj v duchovnej oblasti. Ak nie si neustále v Ježišovej blízkosti, odcudzíš sa Mu.

To isté platí pre Večeru Pánovu. Pre Božie dieťa je dobré, keď môže sedieť pri Pánovom stole. Ježiš túži posilniť ťa vo viere nie len tak, že ti dáva dary, ale že ti dáva svoje telo a krv. Toto zaslúbenie ti dáva Božie slovo. Úžasné je, že to spravil viditeľne, keď ti skrze chlieb a víno dal seba. Nechce, aby si pochyboval, že je skutočne tvoj.

Ježiš čaká, že Ho prijmeš. Chce sa s tebou stretnúť pri stole počas Večere Pánovej. Tvoje miesto nesmie zostať prázdne.

Pre skutočného a živého učeníka je typické, že chce byť tam, kde sa stretne s Ježišom. Otázkou nie je, či si učeník myslí, že potrebuje prísť k Pánovmu stolu. Počas života pravidelne prijíma Boží nádherný dar. Týmto spôsobom kážeš sebe aj iným, že Kristove telo a krv sú základom, na ktorom staviaš svoju spásu.

1. február

... odetý do plášte, zmáčaného krvou, a Jeho meno: Slovo Božie.

Zjavenie Jána 19:13

Keď sa Ježiš zjavuje Jánovi ako Ten, kto prichádza poraziť antikrista, Jeho rúcho je zmáčané krvou. Nie je to krv Jeho nepriateľov, ale Jeho vlastná prevzácna krv.

Ján vidí Ježiša v nebi ako Baránka, ktorý bol zabitý. Ježiš je navždy spojený s obeťou, ktorú musel priniesť, aby zachránil hriešnikov. On je navždy Ten, kto preliat svoju krv za tvoje hriechy.

Ježiš ti pripomína svoju krv v Slove aj pri Večeri Pánovej. Pre teba to nikdy nebude poslednýkrát. Jeho krv je v nebi. Pán Ježiš je cena, ktorá musela byť zaplatená, aby sa odčinili tvoje hriechy. Preto ti On bude nesmierne vzácny naveky.

Čas súženia zahŕňa veľa tajomstiev. Platí to hlavne pre čas posledného veľkého súženia. Nechápeme, ako Boh môže dovoliť, aby Jeho deti boli tak hrozne skúšané. Prečo Boh načas odkladá zasahovanie v prospech tých, ktorí sa obávajú strachu a zmätku, keď proti nim rastú satanské sily?

Nevieme, či ja alebo ty zažijeme tento čas. Avšak vo všetkých týchto skúškach sa zdá, že sa otriasajú základy a my sa pýtame prečo.

Boh nám nedáva riešenie všetkých tajomstiev nášho života. Nechce však, aby sme pochybovali, že sme boli kúpení pre Neho krvou Pána Ježiša.

Keď sa srdce zameriava na krv, je v ňom úžasná sila. Ak jej dovoľíš prihovoriť sa ti, všetko sa mení. Tvoje otázky sú druhoradé a keď prídu prísne Božie úder, skloníš sa pred nimi. Vravíš Mu: „Buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi!“

Súčasne sa modlíš, aby Ježiš čoskoro prišiel. Vtedy uvidíš Jeho plášť zmáčaný krvou. Dnes musíš veriť, ale potom Ho uvidíš tvárou v tvár.

Nemusiš sa obávať, že Ho uvidíš. Prvé, s čím sa stretneš, bude krv, ktorá očisťuje od každého hriechu. Bol si kúpený. Cena bola zaplatená. Preto nasleduj Baránka, kamkoľvek ide.

2. február

**Sila a dôstojnosť je jej odevom a s úsmevom sa díva na budúci deň.
Príslovia 31:25**

Posledná kapitola Šalamúnových prísloví ospevuje dobrú ženu. Vzťah Boha a Jeho ľudu je často opísaný ako manželský vzťah. Táto skutočnosť vrhá na túto kapitolu výnimočné svetlo.

Jej odevom je sila a dôstojnosť! Toto slovo obsahuje tajomstvo spásy. Hriešnik nemá silu a dôstojnosť sám v sebe. Nič v nás nie je dostačujúce.

V nás nie je ani žiadna úcta. Možno sme úctiví voči ľuďom, ale nie voči Bohu. On nás vidí skrz-naskrz. Hriech tkvie aj v tom, čo je v nás najlepšie.

Pred stretnutím s Ježišom si bol nepoctivý a stratený hriešnik? Počul si, ako hovorí nádherné slová: „Tvoje hriechy sú odpustené“? Si znovuzrodený v Duchu Ježiša Krista?

Potom Ježiš sňal z teba ten špinavý odev. Odel ťa silou a dôstojnosťou. Sila nevychádza z teba samotného a ani dôstojnosť. Ježiš ťa odel do vlastnej sily a dôstojnosti.

Toto je tajomstvo ospravedlnenia. Dostávaš odev niekoho iného. Preto môžeš prejsť skúškou pred Bohom.

Keď prichádzaš k Ježišovi vo svojich handrách, On ti dáva všetko svoje bohatstvo. Čo ti teda chýba? Nemáš nedostatok v ničom. Máš hojnosť. Bez ohľadu na to, aký si biedny vo vlastných očiach, v Ježišových nemáš ani najmenšiu chybu.

Preto sa môžeš tešiť na budúcnosť s úsmevom. Nevieš, čo prinesie, a predsa máš istotu. Vieš to najdôležitejšie: Božia milosť sa obnoví aj zajtra. Nielen dnes môžeš nosiť odev spasenia. Budeš Baránkovou nevestou nielen jeden deň. Budeš ňou navždy.

Ježišova krv ťa očisťuje od každého hriechu dnes aj zajtra. Zajtra sa ťa nevzdá, ani ťa neopustí. Ten nasledujúci deň je deň s Ježišom. Treba sa preto diviť, že Božie dieťa víta zajtrajšok s úsmevom?

3. február

Vám som dal každé miesto, na ktoré vkročí vaša noha, ako som povedal Mojžišovi.

Kniha Józuova 1:3

Existuje nerozhodnosť, ktorá pramení v neviere. Pravdou je, že nie sme schopní zvládnuť všetko. Je tiež pravda, že všetko, čo robíme, je nakazené hriechom. Pred Bohom nič v nás nie je čisté a sväté. Ak nám však tieto skutočnosti bránia veriť Božím zaslúbeniam, satan získava prevahu.

Niektorí kresťania konajú nerozvážne. Sami si vymýšľajú Božiu cestu. Existuje však viac ľudí, ktorí sa neodvážia ísť do novej zeme, ktorú im Pán zaslúbil. Žijú na hranici zaslúbení a neprivlastnia si zaslúbenú zem.

Boh mohol ľahko očistiť krajinu Izrael od pohanských obyvateľov. Ich hriech dosiahol vrchol a Boh oznámil nad nimi svoj súd. Avšak chcel, aby Jeho ľud zabil krajinu.

Boh mohol poslať anjelov, aby hlásali evanjelium spásy novým národom, On však ustanovil učeníkov, aby to robili. Opustiť bezpečnú a istú existenciu v krajine si vyžaduje odvahu viery. No keď ťa Pán volá, musíš ísť. Vieru treba aj na zamestnanie misionárov a ich vyslanie na misiu. Počet misionárov stúpa a úmerne s tým aj potreba finančnej podpory. Bude dosť financií, aby si misionári mohli kúpiť chlieb a maslo?

Nesmieme konať nerozvážne. Náklady musíme odhadnúť. V prvom rade by sme mali o všetkom hovoriť s Bohom.

Súčasne by sme si mali uvedomiť, že pred Bohom neobstoja žiadne výhovorky pre ďalší krok viery. Zaslúbenia, ktoré dal Mojžišovi a Józuovi, platia rovnako aj pre nás. Boh sa nemení. Je vždy ten istý. Musíme stať na Jeho slove. Istotu máme v tom, čo je napísané.

Mali by sme byť odvážni. Sme úplne závislí na Ježišovi. Sami osebe nie sme ničím. Napredovať však budeme, keď sa budeme spoliehať na Pána.

4. február

Či neviete, že ktorýkoľvek boli sme pokrstení v Krista Ježiša, v Jeho smrť sme boli pokrstení?

List Rímskym 6:3

Byť Božím dieťaťom je niečo úžasné. S údivom sa pýtam, či môže byť pravda, že ja, bezvýznamný človek, poznačený hriechom a utrpením, môžem byť skutočne dieťaťom Stvoriteľa neba a zeme? Je možné, že jedného dňa budem stáť pred Ním na súde a nezahyniem? Ako sa to stane?

Sám Boh zasiahol. On nás svojím slovom a sviatosťami uisťuje o základe spasenia.

Tým základom je smrť Ježiša Krista.

Ak veríš v Ježiša, tak ukrižovaný Kristus pre teba znamená všetko. On bol obetným Baránkom na kríži, ktorý odčinil všetky tvoje hriechy. Visel na kríži medzi nebom a zemou ako Božie prekliatie. Preto môžeš byť spasený.

Boh chce, aby si ukázal na určitý deň a povedal, že vtedy si bol pokrstený do smrti Ježiša Krista. Boh chce, aby si nepochyboval, že smrť Jeho Syna sa vzťahuje aj na teba. Všetko, čo Ježiš na Veľký piatok dokončil, sa vzťahuje aj na teba.

Chápeš, že sa nevyhneš Božiemu súdu, ak zanedbáš také veľké spasenie? Odmietnuť dielo spásy a zmierenia je závažnejšie ako všetky tvoje hriechy.

Ak neveríš, čo ti Pán dal v krste, si naveky stratený. Ak si to prijal skutočnou vierou v srdci, môžeš spievať s Roseniom: „Kristus ťa vykúpil, očistil a pokrstil, stará sa o teba, nesie, zachováva a požehnáva tvoju dušu.“

Ježišova smrť znamená, že On je tým, kto má tvoj hriech. Boh Ho doslova urobil tvojím hriechom. On sám bol bez hriechu. Zomiera namiesto teba, zasiahol Ho Boží hnev a trest.

Predstav si, že si vykúpený do tejto reality! Ježiš vzal všetko, čo je moje, aby som ja mohol dostať všetko, čo je Jeho, všetku Jeho lásku, čistotu a bohatstvo Jeho milosti.

Pochybujes, či ťa miluje? Čo iné môžeš urobiť, ako veriť v Ježiša a nasledovať Ho?

Utíš sa pred Hospodinom a čakaj na Neho!

Žalm 37:7

Život s Pánom je poznačený pocitom srdca. Preto sa v Písme píše: „Utíš sa pred Hospodinom!“

Boží hlas je prenikavý. Môže všetko ostatné umlčať. Boh má prvé aj posledné slovo. Na druhej strane je ľahké potlačiť Boží hlas v tomto svete hriechu a smrti.

Je to preto, že Boh prišiel na zem ako nevýznamný človek. Nekričal ani nezvýšil hlas. Nesnažil sa urobiť dojem vonkajšími prostriedkami. Učeníkov vyzýva, aby boli verní bláznovstvu kázania o kríži. Podľa ľudí nie je nič výnimočné na služobníkovi Pána, ktorý káže slovo o kríži na spasenie.

Napriek tomu nás práve toto Slovo zachraňuje pred smrťou. Keď si už mal dosť všetkého, čo svet hovorí, utíšil si sa pred Bohom. Nemal si už čo povedať, veď stratený a odsúdený nehovorí. Stál si pred sudcom a musel si sklopiť oči.

Práve vtedy si sa stretol s niečím nepochopiteľným. Boh ti povedal niečo celkom iné, ako si si predstavoval. Nezničil ťa svätým hnevom. Kázal ti o niekom, koho zdrvili, ale znášal to v tichosti, o Ježišovi, ktorý neatvoril ústa, keď Ho viedli na zabitie.

Keď ti Duch Svätý vložil do srdca slovo o Zástupcovi a Vykupiteľovi, bol si znovuzrodený. Nič si neurobil sám. Božie slovo všetko vykonal. Stal si sa novým človekom.

Utíšenie pred Božím slovom je nevyhnutnou súčasťou pravého života s Ním. Ak sa stratí, budeš živoriť. Potom už Boh viac nebude môcť byť v kontakte s tebou. Keď nie je v kontakte, viera zomiera. Vieš, že viera prichádza skrze počutie Božieho slova.

Existuje teda úzka spojitosť medzi počúvaním a očakávaním na Pána. Ak dovoľíš Bohu, aby s tebou udržiaval kontakt, nie je ťažké veriť. On nemôže klamať. Otvor srdce Jeho slovu a nebudeš môcť robiť nič iné, len sa spoliehať na Neho.

Preto „utíš sa pred Hospodinom a čakaj na Neho.“

6. február

My máme oltár, z ktorého nemajú právo jesť tí, čo konajú bohoslužbu v stánku.

List Židom 13:10

Žijeme v duchovne nejasnej a zmätenej dobe. Niekedy nám radia jeden spôsob, ako napredovať a rásť v duchovnom živote, inokedy iný. Medzi kresťanov sa vkrádajú návody ako správne jesť, modliť sa a postiť, na meditáciu a mnoho iných vecí. Skôr než si to uvedomia, ich svedomie otupí. Záujem o všetko nové zamestnáva ich myseľ, a tak sa ich srdce už neupriamuje na Ježiša ako autora našej viery, ktorý ju aj zdokonaľuje.

Na intelektuálnej úrovni sa človek drží správnych slov a názorov, ale pravda už jeho život neovplyvňuje.

Vrátili sme sa k zákonu a zaoberáme sa tým, čo by sme mali robiť a čím by sme mali byť.

Človek už nemá právo na obeť, ktorú Pán Ježiš ponúkol na Golgote. Väčšina ľudí si myslí, že má právo na odpustenie hriechov skrze Ježiša Krista za každých okolností, ale nie je to tak.

Zákon vylučuje milosť. Nemôžeš byť súčasne pod Božím zákonom aj pod Jeho milosťou. Tam, kde je zákon, neexistuje žiadna milosť. Kde je milosť, nie je zákon.

Kresťan sa má prispôbiť Božiemu slovu. No nemá sa podriaďovať pravidlám a príkazom Starej zmluvy, ktorá je iba tieňom budúcich vecí. Na druhej strane sa má držať toho, čo prijal v Kristovi.

Máš oltár a máš právo jesť z neho. Rovnako ako levíti prijímali svoje živobytie z oltára, ty prijímaš všetko z Golgoty. Čo nedokážeš prijať skrze Ježišove dokonané dielo, nesmieš vôbec vlastniť.

Vďaka Golgote si taký bohatý, ako je to len možné. Ježišova krv ťa očistuje od všetkých tvojich hriechov a skrze svoj svätý život ti Ježiš dáva všetku svoju spravodlivosť. Čo viac si môžeš želať? Máš viac než dosť na veky vekov.

7. február

... hoci máš malú moc, predsa si zachoval moje slovo a nezaprel si moje meno.

Zjavenie Jána 3:8

Mať malú moc je trápenie. Nádej sa vytráca a človek si kladie otázku, ako to všetko dopadne.

V Božom kráľovstve je to však iné. V ňom je výhodou byť slabý, lebo ťa to núti držať sa Božieho slova.

Keď máš vlastnú moc a silu, Božie slovo pre teba nie je také dôležité. Samozrejme, že bez Božej pomoci to nezvládneš, ale myslíš si, že dokážeš niečo aj sám.

Ak si slabý, musíš hľadať silu niekde inde. Boh ti potom môže otvoriť oči, aby si pochopil, že ťa položil na neotrasiteľný základ svojho Slova. Nebo a zem sa pominú, ale ty sa nepominieš. Stojíš nohami na večnej zemi.

Božie slovo ťa prevedie cez všetko. Nemôžeš sa držať Slova a nemať podiel na moci, ktorú to Slovo má.

Božie slovo ti často dáva zvláštne slovo do konkrétnej situácie. Oživuje ho v tvojom srdci a ty mu dôveruješ. Možno to ľudia považujú za zvláštne, ale ty vnímaš, že hovorí priamo k tebe a cítiš, akú silu to Slovo nesie. Preto si ho opakuješ.

Držať sa Božieho slova a nezrieknuť sa Ježiša spolu úzko súvisí.

Ježiša zapieraš vtedy, keď neveríš Jeho slovu. Ani najmenšie písmeno z neho nezmizne za žiadnych okolností. Boh nemôže klamať. Ak nie skôr tak určite v nebi povieš, že „Boh naplnil každé svoje slovo“.

Spočiatku to bolí, keď Ježiš odníme tvoju silu. Nie je ľahké byť bezmocným. Skutočným Pánovým cieľom však nie je tvoja bezmocnosť. Chce, aby si sa presunul do Ježišovho bohatstva. Urobíš to, keď sa skryješ v Jeho slove. Potom budeš musieť povedať: Dobré, že sa všetko tak stalo. Božia cesta je vždy tá najlepšia. Jeho zámerom je otvoriť moje srdce tomu najväčšiemu daru zo všetkých: Ježišovmu bohatstvu a milosti. Keď ich mám, nič mi nechýba, mám hojnosť všetkého.

8. február

... ale všetko a vo všetkom je Kristus.

List Kolosenským 3:11

Nerozumieš Bohu. Túžiš byť živým kresťanom, ktorý je pre iných požehnaním. Modlíš sa za to, ale nič sa nedeje. On je všemohúci, a tak ľahko by mohol zasiahnuť, ale neurobil to. Si stále ten istý. Prečo nenaplní tvoju túžbu, aby si sa viac podobal Ježišovi?

Tvoju túžbu stať sa svätým spôsobil Boh. Nesprávne na tom sú tvoje mylné predstavy, ako sa to stane. Myslíš si, že sa niečo musí stať s tebou. Neuvedomuješ si, že tajomstvo spočíva v tom, že sa ujmeš vlastníctva všetkého, čo už v Ježišovi Kristovi máš.

Boh má z teba radosť, keď veríš v Ježiša, z ktorého sa Boh teší. Boh hľadá Ježiša v tebe. Ježiš je vždy najsilnejší v tom človeku, ktorý si myslí, že je najslabší.

Preto ti Boh berie vieru v seba samého. Vnímaš to tak, akoby ti Boh zobral všetko, aby si nakoniec musel povedať: Teraz už mám iba Ježiša.

Myslíme si, že sme biedni, keď už nemôžeme veriť ničomu, čo je v nás. Je ťažké stratiť duchovné sebavedomie. Keď Boh dovolí, aby svetlo Slova osvietilo jadro nášho srdca, kde sa skrýva tak mnoho hriechu, sme zbavení všetkého.

Boh k tebe prichádza skrze svoje Slovo. Musíš tomu venovať pozornosť. Neexistuje žiadna úzkosť, v ktorej by to Slovo nemohlo pomôcť. Ak sa podriadiš Slovu, vzbudí v tebe vieru.

Božie dieťa je dedičom neba. Ak je Ježiš tvojím Spasiteľom, si taký bohatý, ako len môžeš byť. On je v tebe. To neplatí len pre výnimočných kresťanov, ale pre všetkých. Je nemožné byť kresťanom bez toho, aby si nemal v Ježišovi všetko. Keď máš dokonca tú najmenšiu a najslabšiu vieru, On vstúpil do tvojho srdca so všetkým duchovným požehnaním nebeských sfér. Nenechal si ho pre seba. Dal ti ho. Viac ani nemôžeš dostať. Kristus je všetko, vo všetkom, je aj v tebe. Si preto požehnaným Božím dieťaťom napriek vlastnej bezvýznamnosti.

9. február

To sú duchovia démonov, ktorí robia znamenia. Vychádzajú ku kráľom celého sveta, aby ich zhromaždili do boja vo veľký deň všemohúceho Boha.

Zjavenie Jána 16:14

Keď hriech vstúpil do sveta, spolu s ním sa objavila aj nenávisť. Jedna vojna strieda druhú a druhá svetová vojna nebude posledná veľká vojna.

Po celom svete sa milióny ľudí obávajú ďalšej vojny, ktorej dôsledky budú väčšie, ako si dokážeme predstaviť. Ľudia dúfajú, že ak dostatočné množstvo ľudí si bude želať mier, vojna nebude. Táto nádej sa však rozplynie.

Božie slovo hovorí, že vojnu spôsobujú diabolští duchovia. Týchto zlých duchov ovláda satan. Pán Ježiš o ňom hovorí, že prichádza, len aby kradol, zabíjal a hubil.

Satan má duchovné sily zla v nebeských sférach ako spolupáchateľov. Tieto sily nedovolia, aby ich poviazala akákoľvek ľudská túžba po mieri. Len jedno meno ich robí bezmocnými, je to meno Ježiš.

Ak by Ho svet poznal a otvoril sa Jeho slovu a duchu, nasledoval by niekoho, kto je silnejší ako ten najsilnejší a snaha démonov vojny by bola zbytočná.

Svet však Ježiša nepozná. Väčšina ľudí k Nemu pristupuje s nenávisťou, akou Ho napadli na Veľký piatok. Svet bude nasledovať diabla, ktorý je kniežaťom tohto sveta. Preto sa zlým duchom podarí zhromaždiť všetkých kráľov sveta do vojny.

Nezvyčajné je, že táto vojna sa nazýva veľkým dňom všemohúceho Boha. Úmyslom zlých duchov nebolo podporiť takýto deň. Keď sa pohár hriechu naplní, stane sa z neho bič v Božích rukách.

Nastane hodina, keď Boh bude musieť tento bič použiť. Podľa Jeho zákona človek bude žať, čo zasial. Svet si nemôže zvoliť satana za svojho pána bez toho, aby ho nemusel poslúchať.

Ako má Božie dieťa čeliť tejto hroznej realite?

Boh nechce, aby sme o tom nevedeli. Vo verši, ktorý nasleduje po slovách o duchoch démonov, Pán hovorí: „Ajhľa, prichádzam ako zlodej! Blahoslavený, kto bdie a chráni si rúcho, aby nechodil nahý a nebola zjavná jeho hanba!“

Lebo mne žiť je: Kristus, a umrieť: zisk.

List Filipským 1:21

Pre mnohých nekresťanov život znamená byť zdravý a bohatý. Znamená to byť zdravý ako ryba, mať dobrú prácu a nikomu nič nedlhovať.

Ale pre kresťana to tak nie je. Za dobré veci v živote vďačí Bohu. Sú to Božie dary, ale nie je to niečo, na čom naozaj záleží. Skutočným darom je Pán Ježiš.

Ak je to otázka života v tom najhlbšom zmysle slova, tak ty, ak si Božie dieťa, musíš na Neho ukázať a povedať: Ježiš je ten život.

Vieš, že to, čo iní nazývajú životom, končí smrťou. Jedného dňa sa skončí. Preto si myslíš, že život bez vzťahu s tým Jediným, ktorý vstal z mŕtvych, je život v chudobe.

Skutočnosť, že Ježiš je tvoj život, znamená, že tvoje srdce je obrátené na Neho. Tvoja viera sa zameriava na Neho. Len Ježišovi dôveruješ za každých okolností, lebo poznáš Jeho lásku. Je v tvojom srdci nádherným spôsobom. Boh ju vylial na teba skrze Ducha Svätého. Neuvedomuješ si to, keď sám seba skúmaš. Ale Božie slovo ti hovorí, že je to tak. A ty sa držíš Božieho slova.

Skutočnosť, že Ježiš je твоjím životom, je pravdou, ktorú nemôžeš dosiahnuť duchovnými cvičeniami. Ježiš ti bol daný a ty si Ho prijal, preto je On pre teba životom.

Žiadny kresťan nemôže prijať Ježiša bez toho, aby Ho prijal ako život samotný. Preto môžeš povedať: „Pre mňa žiť je Kristus.“ Vstúpil do tvojho srdca. Teraz je to rytmus, ktorý pulzuje v tvojom duchovnom živote.

Ježiš je vzkriesenie a život. V ňom vlastníš život, ktorý nemôže zomrieť. V Evanjeliu podľa Jána 14:19 Ježiš hovorí: „Pretože ja žijem, aj vy budete žiť.“ Rovnako to platí aj pre posledný deň tvojho života na zemi. Pochovajú tvoje telo, ty však nezomrieš. Ten, kto sám je životom, ťa zoberie do raja. Skrze vieru v Ježiša si s Ním spojený, a to väzbami, ktoré ani smrť nezničí. Pre mňa je život Kristus a ten život pretrvá naveky.

Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z Egypta. Otvor si naširoko ústa, ja ich naplním.

Žalm 81:11

Boh vyviedol svoj ľud z krajiny otroctva. Žiadny ľudský spôsob pre ich oslobodenie neexistoval. No Boh zasiahol.

Rovnako je to aj v tvojom živote. Nebol si schopný zachrániť sa sám, ale Boh zasiahol. Vytvoril kríž zmierenia na kopci za Jeruzalemom a dovolil, aby na ňom ukrižovali Jeho Syna. Ježiša zasiahol ničivý Boží hnev, aby bol zachránený každý, kto v ňom hľadá útočisko.

Na Golgotu nemôžeš zabudnúť. Stále sa musíš vracieť k tomu, čo Boh pre teba urobil. Keď stojíš tvárou v tvár Božej obetujúcej sa láske, vraví ti, že Jeho srdce sa nezmenilo.

Musiš naširoko otvoriť ústa a Pán ich naplní. Môžeš smelo prosiť Boha o najúžasnejšie veci. Nemal by si byť zbytočne skromný. Pán tvoju modlitbu vypočuje.

Najväčšou prosbou zo všetkého je byť spasený. Poznáš otázku: Dôjdem niekedy do cieľa? Nebudem jedným z mnohých, čo zídu z cesty? Súčasne žije v srdci nádej: Keby som len mohol jedného dňa vstúpiť do nového Jeruzalema!

Len naširoko otvor ústa! Modli sa, aby ťa Pán zachránil. Ten, ktorý počal vo vás dobré dielo, aj ho dokoná až dňa Krista Ježiša (F 1:6).

Tvojím najhorším nepriateľom je ten, kto chce, aby si klesal na mysl. Satanovi sa nepodarilo mnohých poraziť, keď im ukázal svetskú nádheru, no zlomil ich tým, že ich ochromil malomyselnosťou.

Aj dnes by si sa mal modliť k Pánovi. On ťa povedie cestou, ktorou kedysi viedol svoj ľud púšťou. Počuj Jeho odpoveď. Chce posilniť tvoju vieru svojím Slovom. Duch Svätý prináša Božie slovo do tvojho srdca. Potom už nepochybujes. Boh ho pre teba dokoná. Dosiahneš cieľ. Budeš môcť byť so zástupom, ktorý bude navždy oslavovať Ježiša ako Božieho obetného Baránka, no nie vďaka tebe, ale vďaka Pánovi, ktorý ťa previedol k spásu.

Keď Boh za nás, kto proti nám?

List Rímskym 8:31

Boh nezaobchádza so všetkými svojimi deťmi rovnako. Priebeh života väčšiny z nás sa veľmi líši.

Poznáme dobré aj zlé časy.

Z času na čas sa zdá, akoby všetci a všetko bolo proti nám. Vtedy nie je ľahké zvládať tieto dni.

Ľudia to nechápu. Tvoje vysvetlenia nechápu. Bojuješ proti múru a nevidíš cestu von. Ľudia ti pripisujú pohnútky, ktoré si nikdy nemal. Cítiš sa zranený vo svojom najhlbšom vnútri. Tiež vieš, čo znamenajú vlastné výčitky. Možno sú to tie najhoršie. Nevidíš na sebe nič, s čím by si bol spokojný. Sám seba odsudzujes.

Za všetkým stoja duchovné sily zla. Ich vodca je nepriateľom duše. Chce vyčerpať tvoju dušu. Chce, aby si si zúfal a začal sa báť, že uspeje.

Čo urobíš?

Keď Boh za nás, kto proti nám?

Veľa toho môže byť proti nám. Čo však všetci protivníci znamenajú pred Bohom?

Nič nezmôžu. Boh potlačí všetky ich útoky pod svoj plán záchrany. Zariadi, aby všetky veci slúžili na tvoje dobro. Pavol vraví, že nás pokladajú za ovce na zabitie. Nie je ľahké byť ovcou v deň, keď ju majú zabiť. Nech nás za čokoľvek považujú a akémukoľvek zaobchádzaniu sme vystavení, skrze Toho, ktorý nás miluje, sme viac než víťazi.

Faktom je, že Boh je za nás. A jedného dňa pred Ním padnú na kolena všetky sily a mocnosti. Ježiš zlomil každú moc. On je Víťaz. Dnes to ešte nevidíme, ale čoskoro sa to ukáže.

Ak je Ježiš tvoj osobný Spasiteľ, potom je Boh za teba. Si v Ňom a Boh s tebou zaobchádza ako so svojím Synom. Nikto a nič ti neublíži. Je tvojou ochranou v živote, smrti a naveky.

13. február

... po spravodlivých cestách vodí ma pre svoje meno.

Žalmy 23:3

Nie vždy si myslíš, že Božie cesty sú správne. Niekedy vyzerajú tak zvláštne, že začneš pochybovať, či ťa vôbec Boh vedie.

Tie správne cesty sú často cesty utrpenia. Boh viedol svojho Syna k dokonalosti cez utrpenie a Syn sa učil z toho, čo trpel.

V škole utrpenia má Boh aj nás veľa čo učiť. Máme vziať svoj kríž a nasledovať Pána Ježiša. Chodením v Ježišových šlapajach si nemôžeme zaslúžiť to, čo pre nás Ježiš vydobyl. Hospodin nás však po tejto ceste privedie do neba.

Často si myslíme, že ak by Boh našu cestu životom uľahčil, vedeli by sme Mu oveľa lepšie slúžiť. Myslíme si, že v úlohách, ktoré nám Boh dal, nás kríž iba obmedzuje.

Boh pozná moju náchylnosť k pýche. Vie, akým povrchným sa stávam v dobrých časoch. Skôr než si to uvedomím, moja hlboká závislosť na Ježišovi sa stratí. A pritom si myslím, že rastiem.

Služobník s týmto postojom je nepoužiteľný. Preto Boh zasahuje. Dovolí, aby som sa stretol s utrpením. Prinúti ma zastaviť sa a obrátiť zrak na Neho.

Božie cesty vždy vedú k Ježišovi. Používa tvoj život, aby ťa pripútal k sebe. Robí ťa vo vlastných očiach slabým a bezmocným, aby si potreboval Jeho milosť.

Boh ti pomáha zotrvať na ceste. Je to jednoduchšie, ak ti dáva niesť bremená, lebo to vyžaduje viac úsilia ako tlačiť bremená pred sebou.

V prvom rade Božie cesty vedú k cieľu. My sa ľahko necháme zahltiť rôznymi starosťami života, a tak nás Boh zastaví. Chce, aby sme upierali oči na náš večný cieľ.

Príde deň, keď sa obzrieš späť. Vtedy to budeš hodnotiť celkom inak ako teraz, keď sa pozeráš vpred. Povieš, že Boh z milosti, ktorú si si nezaslúžil, ťa nechal stretnúť sa presne s tým, čo bolo pre teba nevyhnutné, aby si došiel k nádherným tichým vodám. V ten deň bude tvoje srdce plné chvály. Chváliš Hospodina. Začala sa večnosť.

14. február

Rúcho sa Mu zaskvelo bielobou snehu, ako by ho nevybielil nijaký bielič na zemi.

Evanjelium podľa Marka 9:3

Túžba po čistote žije v jadre našej duše. Svet nebol schopný ju potlačiť a ani naša vlastná nečistota. Sme stvorení pre svätosť. Všetko nečisté spôsobuje satan. Svojím hadím jedom naplnil nás aj svet, v ktorom žijeme. Túžbu po čistote zmenil na sen.

Ľudská čistota sa zdá byť pôsobivá, no celá čistota, ktorú môžeme ukázať, je len vonkajšia vec. Tu na zemi je všetko napadnuté hriechom. Dokonalú čistotu nájdeš len na jednom mieste. Pri Ježišovi. On je bez hriechu v najvnútornejšej časti svojej duše.

Traja učeníci videli na hore premenenia Jeho rúcho tak žiarivo a oslňujúco biele, ako by ho nevybielil nijaký bielič. Na túto víziu nikdy nezabudli. Čistota Ježišovho rúcha bola obrazom Jeho duše.

Ježišova láska k tebe je taká nesmierna, že si nič nechce nechať pre seba. Chce sa s tebou podeliť o všetko, vrátane svojej čistoty. Stálo Ho to krv Jeho života. Ak by nebola preliata, chýbal by nám prostriedok na očistenie od každého hriechu.

Ježišova krv nielen prikrýva hriech, ale ho i vymazáva. Znamená to, že tvoj hriech už viac neexistuje. Hriechy, ktoré Ježišova krv odstránila, už Boh nepozná.

Preto ťa Ježiš môže predstaviť Bohu ako čistú pannu. V Zjavení Jána sa znovu a znovu zdôrazňuje, že tí, ktorí patria Ježišovi, budú pred Božím trónom odetí v bielom rúchu.

Slovo nám tiež hovorí, ako tieto rúcha zbeleli. Boli opraté v krvi Baránkovej. Napriek tomu nemôžeme svoje myšlienky zamerať na naše rúcho v nebesiach. Uvidíme tam Ježiša a pohľad na Neho spôsobí, že všetko ostatné bledne. Nebude to radosť z nás, ktorá nás zjednotí. Bude to radosť z Neho samého.

On je tá jasná hviezda ranná, na ktorú máme sústrediť svoje myšlienky.

15. február

Preto im zaznie slovo Hospodinovo: Cav lácáv, cav lácáv, kav lácáv, kav lácáv, tu trochu, tam trochu, aby šli a padli horeznačky, aby sa dolámali, zamotali a chytili.

Izaiáš 28:13

Ľudia mali Izaiáša plné zuby. Posmievali sa mu. Bol predmetom rozhovorov, keď sa ľudia stretli pri poháriku. Hovorili: „Koho bude poučovať? Rozdeľuje nás. Podľa neho stále nie je s nami čosi v poriadku.“

Ľudia zaujali otrasný postoj. Izaiáš nehovoril sám za seba. Len opakoval, čo mu povedal Boh.

Nik nemôže s Božím slovom beztrešne zaobchádzať tak, ako zaobchádza so slovami a názormi ľudí. To, čo si myslíme a predstavujeme, je určené tým, že patríme k padlej rase. Božie slovo zostáva naveky. Každé jedno slovo, ktoré Boh vyslovil, je pravdivé. Vzťahuje sa na slovo súdu a na slovo spásy.

Mali by sme si všimnúť Boží súd nad tými, ktorí pohrdajú Jeho Slovom. Necháva ich tak a mlčí. Preto sa ich presvedčenie o vlastnej pravde ešte utvrdzuje.

Boh dovolí, aby sa Jeho slovo v ich živote stalo tým, za čo ho považujú. Myslia si, že Božie slovo má proti nim stále výhrady. Preto pri stretnutí so Slovom počujú len Boží súd. Nikdy nepočujú posolstvo o kríži, ktorý je mocou Božou na spasenie.

A čo my?

Rozmýšľal si už o tom, že existuje úzka spojitosť medzi твоjím osobným postojom k Božiemu slovu a jeho dôležitosťou v tvojom živote podľa Božej vôle? Ak sa nezaujímaš o Božie slovo, stane sa ti ľahostajným. Ak si kritický, jeho čítanie ťa robí ešte kritickejším.

Ak čítaš Božie slovo so zlomeným srdcom, Boh ťa necháva vojsť do neho svojou milosťou.

Dávajme si pozor. Ak počujeme Božie slovo, počúvame živého Boha. Stojíme teda na zemi, ktorá je svätá.

Verme v Hospodina. Prispôsobme sa Jeho slovu. Božie slovo nie je bezvýznamné. Na Slove od Boha závisí všetko.

16. február

(Uzzija) Ochotne hľadal Boha za čias Zecharju, ktorý ho učil bázní Božej.

Druhá kniha kronická 26:5

Uzzija mal len šesťnásť, keď mu zomrel otec. Stať sa kráľom v takom mladom veku znamenalo niesť ohromné bremeno. Ale Uzzija uspel. Nebol taký namyslený, aby nepočúval kňaza Zecharju, ktorý ho v prvom rade učil zbožnosti.

Boh si použil ľudí, aby ma viedli k životu, v ktorom mám pred Ním bázeň. Nevieť, kde by som dnes bol, ak by za mňa niekto v minulosti necítil zodpovednosť. Vzali ma za ruku a viedli ma k bohatstvám, ktoré boli najhlbšími tajomstvami ich života.

Je vždy nebezpečné stratit ľudí, ktorí človeka duchovne vedú. Bolo to nebezpečné pre Uzziju a je to nebezpečné aj pre teba. Po smrti Zecharju sa z neho stal iný človek. Predtým vysoko zmýšľal o Bohu. Teraz vysoko zmýšľal o sebe.

Čo sa s tebou stane, keď už jedného dňa nebudeš mať mamu, otca či iného duchovného vodcu, voči komu by si bol zodpovedný?

Veľkou otázkou bude, či si uvedomíš, že sa zodpovedáš Bohu. To Jemu sa zodpovedáš.

Nemôžeš dlhodobo žiť zo zbožnosti iných. Prichádza deň, keď Boh od teba odníme každú ľudskú oporu. Vtedy bude tvoja viera skúšaná.

Musíš mať priamy a osobný vzťah s Ježišom. Ak nemáš, vydržíš len krátko. V čase skúšok odpadneš.

Keď Zecharja zomrel, Uzzija mohol vstúpiť do hlbkej závislosti na Hospodinovi. Teraz stratil človeka, ktorý ho duchovne usmerňoval a Hospodin sa mohol stať jeho Radcom. Ale nestal sa. Uzzija vzal život do vlastných rúk.

Keď tvoji duchovní vodcovia odídu, stojíš na križovatke, kde sa na teba upiera Pánov zrak. Ktorý smer si vyberieš? Chceš sa rozhodnúť sám alebo budeš hľadať Hospodina? Chceš sa s Ním radiť o všetkom a necháš sa Ním viesť?

... že kto trpel telesne, prestal hrešiť.

1. list Petra 4:1

Ťažké fyzické utrpenie mení človeka. Môže sa mu zdať, že ostatní žijú v inom svete. Nieкто sa cíti zvláštne a zabudnutý. Kým ostatní sa zaujímajú o jednu či druhú vec, človeku neustále prichádza na myseľ túžba vyhnúť sa utrpeniu. V zajatí utrpenia je ťažké rozmýšľať o iných ľuďoch a ich problémoch. Človek si myslí, že má viac než dosť vlastných problémov. Nebezpečenstvo myslieť len na seba je zrejmé. Život sa vtedy stáva taký chudobný, že človek začne chápať niečo z významu Jóbových slov: „Radšej by som si volil udusenie a smrť namiesto mojich bolestí.“ (Jób 7:15)

Utrpenie spôsobuje, že mnohí zahorknú, ale Boh chce utrpenie použiť. Chce naplniť zaslúbenie: „Ten, kto trpel telesne, prestal hrešiť.“

Keď sa fyzické či psychické utrpenie stane súčasťou života, svet a jeho žiadosti strácajú príťažlivosť. Človek nerozumie, ako sa ostatní môžu naťahovať za všetkým, čo odpútava ich myseľ od Boha. Myslí si, že by mali byť nesmierne vďační, keď môžu žiť bez utrpenia. Ale spomeň si, ako si sa ty cítil, keď si bol úplne zdravý. Nenapĺňalo vtedy aj tvoju myseľ všetko to, čo zanecháva dušu prázdnu?

Teraz si bezmocný. Najhoršie je, že teraz je ťažké nájsť radosť a pokoj v Bohu. Si ako vták, ktorý letí nízko pod búrkovými mrakmi. Duša je tlačena k zemi. Utrpenie ňa zväzuje a sputava.

No Boh vidí tvoju situáciu inak ako ty. Podľa Neho v utrpení prestávaš hrešiť. Láska k hriechu sa prerušila. Boh chce, aby si sa prispôbil Jeho vôli, aby si sa s chorobou, utrpením a bolesťou vložil do Jeho rúk a dovolil Mu, aby sa o teba postaral.

Sklonený a zlomený kresťan nemá v očiach iných veľkú hodnotu, ale v Božích očiach je vzácny. Tvoje utrpenie prerušilo jedno puto za druhým. Svet stratil svoju podmanivú moc. Zároveň sa upevnilo puto medzi tebou a Bohom. Možno to tak necítiš, ale Božie Slovo hovorí, že je to tak. „Ten, kto trpel telesne, prestal hrešiť.“

Trofima som však nechal chorého v Miléte.

2. list Timoteovi 4:20

Prečo Pavol Trofima neuzdravil? Mal dar uzdravenia a čo by bolo jednoduchšie, ako položiť ruky na Trofima a pomôcť mu vstať z postele?

Pavol chcel vziať Trofima so sebou do Ríma, ale Boh chcel niečo iné. A Pavol sa pred tým sklonil. Nie všetci Pánovi služobníci boli uzdravení, pretože Boh potrebuje aj chorých služobníkov.

Nám sa môže zdať, že choroba a slabosť sú prekážky, ale pre Boha to tak nie je. Je pre nás ponížujúce, keď sa nevieme postarať sami o seba a musia nám pomáhať iní. Jednoducho si myslíme, že Boh potrebuje cirkev, pre ktorú je typická vzájomná ochota pomáhať si. Je však ťažké byť tým, kto pomoc prijíma. Pavol necháva Trofima, aby zostal a túto úlohu zvládol.

Pre Trofima, ktorý veľmi túžil ísť s Pavlom, to muselo byť ťažké. Vedel, že ho Pavol potrebuje. Zakúsil už požehnanie z nasledovania tohto verného Pánovho služobníka.

Keď loď vyplávala z prístavu v Miléte, bola to pre Trofima rozlúčka. Bolo to naposledy, čo sa tí dvaja videli tu dolu na zemi. Avšak obaja boli v Pánovej službe. Pavol šiel do Ríma, aby tam smrťou oslávil Ježiša. Trofimos musel ostať v Miléte, aby oslávil Ježiša svojou chorobou.

Nedokážeš Bohu porozumieť, keď na teba kladie ťažké bremená. Je ľahké spievať „Daj a vezmi, ako sa Ti páči!“ Ale je ťažké, keď s tebou Boh zaobchádza, ako sa Jemu páči. Boží výcvik je súčasťou Jeho výchovy. Je to veľmi dôležitá súčasť. Je úzko spojená s Božou láskou. „Lebo koho miluje Pán, toho prísne vychováva, a sľahá každého, koho prijíma za syna.“ (Žid 12:6)

Si zaťažný a pokorený. Cez tieto ťažké veci Ťa Hospodin chce naučiť vytrvalosti a trepezlivosti. Potom Ťa povedie do hlbšej závislosti na Ježišovi. Najvernejšie odráža obraz Ježiša kresťan, ktorý je na Ňom najviac závislý.

V tom sa prejavila Božia láska k nám, že svojho jednorodeného Syna poslal Boh na svet, aby sme žili skrze Neho.

1. list Jánov 4:9

Kresťan má žiť podľa Ježiša.

Mnohí na to zabúdajú. Držia sa síce toho, že On nás zachránil, no potom ich začne zamestnávať, kým by ako kresťania mali byť a čo by mali robiť. Keď sa tým zaplní naša myseľ, Ježiš už nie je stredom nášho srdca, aj keď máme správne slová a názory.

Tak ako telo žije z denného chleba, tvoj duchovný život žije vďaka Ježišovi. Chlieb dodá telu teplo, silu a život. Ježiš dáva tvojmu srdcu všetko, čo potrebuje.

Existuje mnoho unavených kresťanov. Nemalo by nás to prekvapovať. Ako by to ale mohlo byť inak? Kontaminuje nás svetský duch a spôsob myslenia. Každý jednotlivec sa viac a viac sústreďuje na seba. Hľadanie svojho skutočného „ja“ sa stalo zmyslom života.

Kresťanstvo má vo svojom strede Ježiša. Nie je to o mne, všetko je o Ňom.

Ak sa vyberieš k prameňom vlastného života, zostaneš sklúčený. Myslíš si, že je tak málo toho, čo by si odtiaľ mohol čerpať. Pramene občas úplne vyschnú. Je však niečo celkom iné obrátiť sa na Ježiša. Vyvierá z Neho rieka života. Ak z nej piješ, pramene živej vody budú z tvojho vnútra tiecť neprestajne.

Máme žiť skrze Ježiša. Máme žiť podľa Neho. Živá viera sa pridŕža toho, čomu verí. Neopúšťa to. Prilne k tomu.

Božie slovo hovorí, že Ježiš je mojou spravodlivosťou. To je neotrasiteľné a nezničiteľné.

Božie slovo hovorí, že Ježiš je moje vykúpenie. Preto som vykúpený zo všetkého, čo na mňa dolieha, čo ma trápi a zväzuje.

Ježiš je moja svätosť. Preto som svätý aj napriek tomu, že sa cítim hriešny a nečistý.

Boh od teba chce, aby si žil podľa toho, kým si v Ježišovi. To je cesta k životu v hojnosti.

Veľkňazi sa teda dohodli zabiť aj Lazára.

Evanjelium podľa Jána 12:10

Lazár bol svedectvom Ježišovej božskej moci. Bol Božím potvrdením toho, čo Ježiš svedčil sám o sebe. Nie sú to prázdne slová, keď Ježiš tvrdí, že je vzkriesenie a život.

Satan a jeho služobníci vždy chcú zastaviť Ježišovo svedectvo. To sa môže stať, ak umlčia svedka. Preto chceli Lazára zabiť.

Každé Božie dieťa je živým svedectvom Ježišovej zachraňujúcej moci. Prešlo zo smrti do života, spod moci satana k Bohu. Preto satan pozerá na každého kresťana ako na nepriateľa.

Z času na čas sa satanský protiútok zmení na priame prenasledovanie. Aj dnes sú na svete kresťania, na ktorých by sme mali pamätať, akoby sme boli ich spoluväzňami. V budúcnosti čaká Boží ľud veľa trápenia. Hovorí to Božie slovo. Obdobie tesne predtým, ako Pán Ježiš znovu príde, sa bude v mnohom podobat časom apoštolov.

Satan bude používať násilie. Niektorí ľudia budú zastrašení. Ale satan bude mať tiež problémy. Už dávno sa hovorilo, že krv martýrov je semenom cirkvi. Bolo to tak a je to tak.

Preto satan skúša inú cestu. Snaží sa zabiť Ježiša v tvojom srdci. Ak sa mu to nedarí, skúša iné spôsoby. Na prostriedkoch mu nezáleží, len keď dosiahne svoj cieľ. Kým je satan pánom v živote človeka, všetko, čo človek vlastní, necháva na pokoji. Je to alarmujúci pokoj, pretože je z podvodu. Je to pokoj smrti, ktorý patrí peklu.

Ak satan stratí svoju korisť, útočí. Ježiš o svojich učeníkoch povedal, že satan si ich vyžiadal, aby ich preosial ako pšenicu. Satan neprestáva takto konať. Chce ich mať späť.

Nemôžeš nič robiť z vlastnej sily. Drž sa blízko Ježiša. Ži v Jeho spásе. Používaj Jeho slovo. Raduj sa z Jeho víťazstva.

Potom vezmi štít viery, ktorým dokážeš uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého. Satan nebude môcť zasadiť žiadnu smrteľnú ranu. Ak by si aj prišiel o život, môžeš vedieť, že tvoja duša patrí Ježišovi.

21. február

Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje.

Evanjelium podľa Jána 14:21

Láska k Ježišovi sa prejavuje dvomi spôsobmi: poznať Ježišove prikázania a poslúchať ich.

Láska sa vždy buduje na slovách milovanej osoby. List od nej sa nikdy nečíta len raz. Nesie v sebe správu, ktorá znamená niečo dôležité vďaka menu na konci listu.

To platí aj pre slová Pána Ježiša. Stojí za celou Bibliou, preto sú jej slová nesmierne cenné pre toho, kto Ho miluje. Nie sú ako nedotknuteľná investícia. Nie, kresťan z nej pravidelne vyberá deň za dňom. Kým čítaš a počúvaš, musíš sa modliť: Pane, pomôž mi pevne sa držať tvojho slova!

Ak nemám Božie slovo, ktorého by som sa pridržal, viera zomiera. Viera žije zo Slova. Ak nedostane Slovo, zomrie. Ak však dostáva hojnosť výživy z Božieho slova, uzdravuje sa a silnie.

Božie slovo nemáš, ak ho nepoužívaš. Preto potrebuješ čerpať živiny zo Slova. Ak tak nerobíš, láska k Ježišovi sú len prázdne frázy.

Najprv musíš počúvať a potom konať.

Počuť a zachovávať je jeden z aspektov. Druhý je, že veríš tomu, čo počuješ. Polož základy na skale. Nech je Božie slovo základom tvojho života. Nepočúvaj, čo si myslia a hovoria iní. Pomoc a rady ľudí nestačia. Je to celkom iné ako to, čo povedal Boh. To stojí pevne naveky. Ak Slovo sľúbi celkové a úplné spasenie tomu, kto verí v Ježiša, musíš sa uspokojiť, že dielo je už dokonané. Ak si netrúfaš veriť Božím zaslúbeniam, nezachovávaš Slovo.

Tvoja myseľ nedokáže pochopiť, aké obrovské výsady má kresťan. Môžeš im ale veriť, lebo ich povedal Boh.

To platí aj o všetkom, čo Ježiš povedal o živote tu na zemi.

Máš sa prispôbiť Božiemu slovu. Ak to neurobíš, nemiluješ Ježiša, ktorý hovoril v Božej autorite. Počúvaj Ho, nasleduj a miluj.

22. február

Koniec zákona je totiž Kristus, aby sa spravodlivosti dostalo každému veriacemu.

List Rímskym 10:4

Nemôžeš sa tešiť zo spravodlivosti, ktorú si dostal, kým sa zaoberáš vlastnou spravodlivosťou. Márne dvíhaš ruky k niečomu, čo neexistuje. V takom prípade nedokážeš prijať, čo ti Ježiš dáva ako dar.

Veci sa menia vo chvíli, keď sa vzdáš práce na sebe. Deje sa to, keď si uvedomíš, že všetko, s čím máš niečo spoločné, je nasiaknuté hriechom a sebeckvom. Keď sa nazdávaš, že si našiel niečo sväté, pri bližšom skúmaní sa ukáže, že to tak nie je. Cítiš sa beznádejne, mizerne, bezmocne.

Čo máš robiť?

Máš hľadať spravodlivosť, ktorá ti je daná. Tú, ktorú pre teba Kristus vybojoval, keď sa podrobil zákonu namiesto teba. Pán Ježiš naplnil všetky požiadavky, zákon už od teba nič nežiada. Ježiš naplnil všetko. Preto spravodlivosť dostane každý, kto verí. On ti dáva vlastnú dokonalosť, a tak sa môžeš postaviť pred Boha.

Obráť sa k Ježišovi! On je tvojou skutočnou spravodlivosťou. Nemôžeš byť pred Bohom spravodlivejší, ako si teraz. Si svätý, čistý a milovaný vďaka všetkému, čo ti dal.

Toto je tajomstvo tvojho spasenia aj tvojho kresťanského života. Zachránený hriešnik nikdy nemôže ísť ďalej, len všetko prijať z milosti. Boh nechce, aby si to robil v občasných intervaloch. Nie, máš načierať vodu z prameňov spásy. Ježiš prišiel s večnou spravodlivosťou. To jediné má byť tvojím vzácnym vlastníctvom.

Keď sám seba stratíš v spravodlivosti, ktorá ti je daná, vytryskne pieseň chvály.

Nemôže ťa unaviť ďakovať Bohu za to, čo ti dal.

Kedykoľvek čítaš Slovo, uisťuje ťa, že tvoje spasenie je založené na večnom a nemennom základe. Je to pevne stanovená pravda, ktorú nič nemôže oslabiť. Si úplne spravodlivý pre rany Pána Ježiša.

Ak žiješ vďačnosťou za spravodlivosť prisúdenú skrze Ježiša, budeš požehnaný. Poďakuj za to dnes Bohu! Rob tak každý deň! Potom to budeš robiť naveky.

Podobne mladší, poddaní buďte starším.

1. list Petra 5:5

Je veľkým požehnaním, keď sa človek riadi Božím slovom. Zamysli sa nad slovami Biblie, ktoré zmenili smer tvojho života. Spôsobili, že konáš inak, ako si bol dovtedy zvyknutý. Nenaplnia ťa zvláštnou radosťou, keď potom pri čítaní alebo kázni na ne narazíš? Tvoj život je s nimi spojený. Okúsil si požehnanie, ktoré k nim Boh pripojil.

Zriedka sa stane, že sa náš rozum zhodne s Bohom. Toto platí, aj keď hovoríme o podriadenosti starším ľuďom. Často sa zdá, že ich rady obmedzujú a zastavujú pokrok a rast.

A predsa, poddanosť starším prináša nádherný pokoj. Spočíva v tom, že si požehnaný. Vždy si požehnaný, keď nasleduješ Božie slovo.

Možno pri spomienkach budeš namietať. Môže sa zdať, že cena podriadenosti starším je privysoká. Potom si v nebezpečenstve, keď zabúdaš, že Božie cesty sú vyššie ako tvoje. Písmo hovorí, že ak sa pokoríš pred Bohom a ľuďmi, On ťa časom povýši.

Nezriedka sa stáva, že Boh dovolí, aby sa to stalo ešte v tomto živote. Medzi nami sú starší ľudia, ktorí v očiach sveta nie sú veľkí ani dôležití, ale Boh ich povýšil. My, ktorí ich poznáme, sme o tom presvedčení. Boh im je nablízku nádherným spôsobom. A existuje väčšie povýšenie?

O jednej veci sa nedá pochybovať: ten, kto sa teraz pokorí, bude vo večnosti povýšený. Hovorí to Božie slovo.

Neslávna minulosť plná hriechu ťa nesmie zastaviť pred tým, aby si sa vrátil k Pánovmu svedectvu. Milosť ťa znovu dvíha a kladie tvoje nohy na kráľovskú cestu požehnaní, ktoré prichádza, keď nasleduješ Božie slovo.

Požehnané slovo svieti uprostred temného sveta: „Podobne mladší, poddaní buďte starším.“ Nasleduj ho a budeš požehnaný!

... od Ježiša Krista... vládára zemských kráľov.

Zjavenie Jána 1:5

Ľudia sledujú, čo hovoria veľkí a mocní tohto sveta. Mnohí majú pocit, že práve oni majú v rukách osud miliónov ľudí, ale nie je to tak.

Existuje len jeden Kráľ kráľov a Pán pánov. Je ním Ježiš.

Vývoj tohto sveta závisí od Neho. Nestačí len povedať, že sa v ňom angažuje. Nie, nič sa nestane, kým za tým nie je On.

Je dôležité pamätať si, že je to Boh, ktorý rozhoduje, keď vojna, nešťastie či utrpenie spôsobujú skazu.

Satan nás zvádza, aby sme verili, že hriech nemá žiadne dôsledky. Podľa všetkého sa zdá, že sa nič nedeje, keď sa ľudia zámerne obrátia proti Bohu a dávajú priestor neúcte, výsmechu či pohŕdaniu.

Ale never mu. Je to klamár. Bol ním od počiatku a neprestane ním byť, až kým neskončí v ohnivom jazere. Až vtedy si všetci uvedomia, akú silu mali jeho zvodné klamstvá.

Ježiš súdi.

Súdil, keď si vzal bič a vyhnal kupcov z chrámu. Nestrpel, že znesvätili dom Jeho Otca. Súdil Jeruzalem, keď ho cisár Títus obohnal valom a zrovnal so zemou. Súdil 20. storočie, keď dovolil, aby dve strašné vojny spôsobili skazu v rozľahlých častiach starého kresťanského sveta. Teraz je už mnoho rokov pokoj. No preto by nik nemal uveriť, že Boží rozsudok o hneve sa skončil. Nesklame a zjaví sa. Boh je svätým Bohom. Povedal: „Čo človek rozsieva, to bude aj žať!“

Abrahám sa modlil za milosť pre Sodomu a Gomoru. Aj my by sme to mali robiť. Budeme prekvapení, keď uvidíme, že Ježiš zadržal svoj hnev. Na druhej strane nezabúdajme, že sa určite zjaví. Ľudia budú omdlievať hrôzou. Ani tí najslávnejší ľudia neuniknú. Ježiš je Sudca, ktorý vládne pozemským kráľom.

Ved' veľmi drahó ste boli kúpení! Oslávte teda Boha svojím telom.

1. list Korintským 6:20

Niektorí členovia cirkevného zboru v Korinte mali nesprávny postoj k hriechu. Najprv mu dovolili, aby ovládal ich myšlienky. Neskôr sa stal pánom ich tela.

Keď dovolíme, aby vládla stará prirodzenosť, kresťana to vedie do hriechu a trápenia. Je dôležité mať na mysli, že telesná prirodzenosť u kresťana je rovnako hriešna ako u nekresťana. Náš starý človek sa nikdy nestane svätým. Počas celého života ho musíme umŕtvovať. Deje sa to pri každodennom pokáaní.

Nesprávny postoj k hriechu sa spája s nesprávnym postojom k milosti. Starý človek v nás sa nerád zaväzuje k životu z milosti. Preto chce, aby si sa zameral na niečo iné. V mnohých prípadoch sa mu to darí až príliš dobre. Evanjelium je odrazu vzdialené, nereálne a teoretické. V hodine pokušenia si potom slabý.

Keď ti Boh chce pomôcť z hriechu, pripomenie ti, že si bol kúpený a cena bola zaplatená. Boh ťa pozná lepšie, ako ty sám. Nenávisť k hriechu je vždy najsilnejšia vtedy, keď vidíš, čo všetko musel Spasiteľ vytrpieť, aby roztrhal reťaze hriechu. Vtedy sa vydesíš a musíš sa pýtať: Naozaj môj hriech Ježiša toľko stál?

Naozaj. Preto sa s hriechom nehodno zahrávať. Ten viedol tvojho Spasiteľa do temnoty, kde Ho Boh opustil. Nesmieš dávať priestor hriechu, za ktorý musel Ježiš zaplatiť. On ťa z neho vykúpil. Preto nesmieš byť otrokom hriechu.

Ježiš ťa vykúpil, aby si oslávil Boha.

Ak budeš pamätať na cenu, ktorú musel Pán Ježiš zaplatiť, zrodí sa svätá túžba oslaviť Ho vo všetkom. V živote nechceš mať žiadnu oblasť, ktorú nevlastní Ježiš. Vykúpil ťa, preto ťa tiež musí viesť. Osláv teda Ježiša svojím telom!

Preto aj môže dokonale spasit' tých, čo skrze Neho pristupujú k Bohu...

List Židom 7:25

Prečo je tak ťažké veriť, že som naozaj spasený? Lebo môj kresťanský život je slabý a váhový a neprestajne ma obviňuje. Môžem byť Božím dieťaťom, keď som taký, aký som? Môžem byť znovuzrodený, keď v sebe cítim tak málo sily nového života?

Niekoľkokrát som sa už pevne rozhodol, že sa veci musia zmeniť. Snažil som sa aj napraviť svoje cesty. Ale nevidím žiadnu trvalú zmenu. Hneď potom, ako som sa rozhodol, sa zdalo, že sa veci zlepšujú. Krátko nato však bolo všetko ako predtým.

Zároveň však poznám iných kresťanov, ktorí môžu rozprávať o napredovaní a víťazstve. Preto si kladiem otázku: Som skutočne Božie dieťa?

Áno, mnoho úprimných kresťanov sa to pýta. Ak to jasne nepochopia, tak ich budú trápiť nebiblické myšlienky, čo skutočne znamená patriť Pánovi Ježišovi.

Božie dielo je dokonané. Väčšina ľudí sa na tom zhodne. S Bohom a Jeho dielom je všetko v poriadku. Problém je v tom, čo máme robiť my.

Nádherne je, že Boh dokončil nielen celé svoje dielo, dokončil aj všetky tvoje diela. Nezostalo nič, čo by si mal urobiť ty.

Božie slovo hovorí, že Ježiš zachraňuje celkom a v plnom rozsahu. Nezáskal pre nás len čiastočnú spásu.

Je to tak, že keď sa na seba dívame v jasnom a prenikavom svetle pravdy, vyzerá to s nami zle. Zároveň platí, že čohokoľvek sa Ježiš dotkne, mení na úspech. Čo chcel? Chcel byť zdrojom večného a dokonalého spasenia pre hriešnikov. Aj sa ním stal. Boh Ho vzkriesil z hrobu. Otec tým prehlásil Ježišovo dielo za dokonané.

Uprostred svojej slabosti to dielo vlastníš, ak sa k Ježišovi utiekaš. On ručí za teba. Preto môžeš smelo pozdvihnúť hlavu a povedať: Som spasený. Ježiš ma spasil úplne a celkovo!

Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej neprávosti.

1. list Jána 1:9

Prečo ľudia tak málo vyznávajú hriechy?

Je to preto, že existuje málo povedomia hriechu. Ak nepovažuješ hriech za hriech, nemá zmysel ho vyznávať. Chyby sa dajú napraviť. Čo si nemal urobiť, spravíš nabudúce inak. Chyby sa dajú napraviť.

V podstate je to vlastná spravodlivosť, ktorá vždy chce hriech ospravedlniť. Slovo hriech je hrozné slovo. Zabíja vlastnú spravodlivosť. Preto nepriateľ duše chce, aby si si pre hriech vybral iné slovo. Chce ti zabrániť, aby si dal do poriadku svoje úcty s Bohom.

Nemôžeš byť oslobodený od hriechu, ktorý si neuznal za hriech, a preto ani nevyznal. Človek nepotrebuje pomoc iného, aby sa oslobodil, keď to zvládne sám.

Preto máme toľko formálnych kresťanov. Nie sú vykúpení, lebo nedovolia, aby ich očistila krv Ježiša Krista. Vyčerpávajú sa márnymi pokusmi o vlastné vykúpenie. Nepoznajú radosť z milosti. Nepovažujú sa za požehnaných vďaka Ježišovi Kristovi.

Ak si jedným z nich, je len jedna cesta, ktorou musíš ísť. Vedie do svetla, do svetla Božieho slova. Tam sa všetko nazýva pravým menom. Tam nájdeš, kto si.

Odhalené budú nielen naše vonkajšie skutky a ich motívy. Na svetlo vyjdú aj hriechy dobre ukryté v tmavých zákutiach mysle. Musíš ten hriech vyznať. Nemôžeš už ďalej mlčať. Povedať Bohu celú pravdu sa pre teba stane nevyhnutnosťou. Z hĺbky srdca vychádza modlitba: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu!“

V tejto situácii smieš počuť nádherné Pánovo slovo. Odvoláva sa na svoju spravodlivosť a uisťuje ťa, že tvoje hriechy sú odpustené a si očistený od všetkej neprávosti. Boh nemôže nikdy zabudnúť na Ježiša. Tvoj hriech bol odňatý a trest za teba vykonaný. Toto platí pevne dnes, zajtra aj naveky.

28. február

Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci, a nájdete si odpočinutie duše.

Evanjelium podľa Matúša 11:29

Ježiš hovorí, že Jeho jarmo je lahodné. To dokážeme pochopiť. Ťažšie je pochopiť, že Jeho bremeno je ľahké. Ale je to tak.

Keď súhlasíš, že sa od Neho budeš učiť, dostávaš bremeno. Zároveň dostávaš do života niečo, vďaka čomu je ľahšie.

Bremenom je učiť sa od Ježiša krotkosti a pokore.

V tomto svete si vychovávaný tak, aby si splnil svoje povinnosti a dožadoval sa svojich práv. Ježiš to nerobil. Naplno sa odovzdal povolaniu, ktoré Mu zveril Otec. A dokonal ho. Napriek tomu sa nedožadoval svojich práv. Všetko zveril Otcovi.

V tomto hriešnom svete je veľa nespravodlivosti. Kresťan má na nej svoj podiel. Našou prirodzenou reakciou je protestovať.

Ježiš to nerobil. Pokarhal veľkňazovho sluha, ale nie preto, aby dokázal že má pravdu. Dokonca aj v posledných hodinách svojho života zachraňoval iných. V každom človeku videl brata, ktorého má priviesť na cestu pravdy. A keď veľkňazov sluha udrel bez príčiny, v jeho záujme ho musel zastaviť.

Môže sa zdať, že prevláda nespravodlivosť, ale nie je to tak. Boh je Sudcom celého sveta a nič nie je rozhodnuté, kým On nepovie posledné slovo.

Božie dieťa má čas čakať. S dôverou vkladá záležitosť do Božej ruky. Nik to nedokáže riadiť tak ako Boh. Všetko vie dokonale. Všetko je odkryté a obnažené Jeho očiam.

Boh pozná aj tvoje srdce. Možno tvoje ruky nie sú také čisté, ako si myslíš. Ak sa máme brániť, nie vždy samých seba posudzujeme správne.

Je dobré prísť pred Pána s krotkosťou a pokorou. Potom to vždy končí tak, že musíme prosieť o milosť pre seba. Milosť rozžiari naše srdce a myseľ. Je dobré učiť sa od Ježiša.

... tým, ktorí... dosiahli vieru rovnocennú s nami.

2. list Petra 1:1

Naša viera je vzácna. Je to najväčší a najcennejší dar, ktorý nám Boh dal. Preto si na ňu musíme dávať pozor. Musíme urobiť všetko, aby sme si ju zachovali.

Nemôžeme Boha uctiť viac, ako keď v Neho veríme vierou, ktorú nám dal On. Predovšetkým by sme nemali Boha ctiť vlastnou vierou. V podstate nemáme nič, čo by sme mohli nazvať svojím. Bohu dlhujeme všetko. Je nesmierny Darca. To my musíme znovu a znovu prijímať.

Ak niekomu daruješ to, čo je pre teba cenné, všímaš si, či tvoj dar používa. Vždy ťa poteší, keď vidíš, že vec, ktorú si daroval, sa používa.

Keď sa Boh na teba díva, nezaobera sa hlavne tvojimi aktivitami. Vidí, ako zaobchádzaš s Jeho darom.

Viera je pre Boha vzácna. Aby ti ju mohol dať, zaplatil vlastnou krvou. Musel sa obetovať.

Nestačilo obetovať mnoho volov a kôz, musel byť zabitý Baránok. Baránok, ktorého si vyvolil ešte skôr, než položil základy sveta.

Tento Baránok bude na veky vekov vyvýšený ako Baránok, ktorý sa obetoval.

Keď ti Boh daroval vzácnu vieru, dal ti ju skrze Ježiša. Nebol ako niekto vyvýšený, či ako príklad. Nie, bol to Ježiš ako obeť za hriech a vinu.

Jeho krv je vzácna pre Boha. Tvoja viera je tiež vzácna, pretože veríš v túto krv. Nikdy by si nebol schopný mať ju sám od seba. Dal ti ju Hospodin. Vo svojej bezhraničnej láske sa chcel s tebou podeliť o najvzácnejší dar. Chcel, aby to, čo je také vzácné pre Neho, bolo vzácné aj pre teba. Boh sa s tebou podelí o svoju radosť v Ježišovi.

Svojou vzácnu vierou tešíš Božie srdce. Vierou je Ježiš navždy prítomný tebe, tak ako je prítomný Bohu.

Vtedy mi povedal jeden zo starších: Neplač, ajhľa, zvíťazil lev z Júdovho kmeňa, koreň Dávidov, aby otvoril knihu a jej sedem pečatí! Potom som uvidel naprostriedku medzi trónom, medzi štyrmi bytosťami a medzi staršími Baránka, ktorý stál ako zabitý.
Zjavenie Jána 5:5 – 6

Len jediný raz počujeme, že Ján plakal, a to bolo v nebi. Boh mu dovolil nazrieť tam, aby mu ukázal, čo sa má onedlho diať. Videl zvitok, ktorý obsahoval Boží plán spasenia, ale nik ho nedokázal otvoriť. Ani na nebi, ani na zemi nebol nik, kto by dokázal odhaliť Božiu cestu a Božiu vôľu. Preto plakal.

Jeden zo starších mu pomohol a ukázal na Baránka, ktorý bol zabitý. Ján zabudol na Ježiša, keď hľadal niekoho, kto by bol hodný otvoriť zvitok. Potom obrátil zrak na Toho, ktorý tam bol po celý čas.

Si ako Ján? Koľko bolesti v tvojom živote súvisí s tým, že svoj pohľad obraciaš k ťažkostiam a problémom namiesto toho, aby si sa pozeral na Toho, kto je blízko trpiacim a otvára Písma?

Pravdou je, že Boh už v tomto živote zotiera každú slzu z našich očí. Deje sa to, keď nám dovolí uzrieť Baránka, ktorý je zabitý. Vtedy vidíme znaky vykúpenia. Bol trpiaci, zasiahnutý a Bohom strápený. A to všetko kvôli mojim priestupkom. Vždy, keď Boh vyjaví bohatstvo spásy, zažiarí slnko milosti a prežiarí všetko ostatné.

Lahko uveríme, že Boh musí urobiť niečo úplne nové, aby nám pomohol. Ale nie je to tak. V Ježišovi už UROBIL všetky veci nové. Potrebujeme len otvorené oči a vidieť Baránka, ktorý je celkom blízko nás. Ježiš prišiel k nám. Je uprostred nás. Vstúpil do tvojho hriešneho sveta, nie aby ťa odsúdil, ale aby ťa očistil svojou krvou.

Nezvíťazil si a nikdy nezvíťazíš. Napriek tomu je víťazstvo tvoje. Ak veríš v Ježiša, máš podiel na víťazstve, ktoré vydobyl Lev z kmeňa Júdovho.

Nie je dôvod na plač. Ježiš zvíťazil. Uistuje nás o tom vo svojom slove. Preto už tu dolu z plného hrdla spievajme chválospev na česť a slávu Baránkovu.

On duši našej život dal, nedal sklátiť sa našej nohe.

Žalm 66:9

Satan má obrovskú armádu duchov a mnoho útočných zbraní. Útočí v každom čase a zo všetkých strán. Človek sa nikdy nemôže cítiť bezpečne – a najmenej vtedy, keď sa satan dlho skrýva. Vtedy zbiera sily na útok.

Prejdem úspešne životom alebo skončím v ohnivom jazere s diablom a jeho anjelmi?

Postupom rokov som sa spoznával. Mal som oči otvorené a dával si pozor na nové pasce. Keď sa pozerám späť na svoj život, som zhrozený. Ako často som bol len krok od duchovnej smrti? Napriek tomu som si vykračoval bezmyslienkovite a bezstarostne.

Je teda zvláštne, keď moje srdce kričí radosťou pri stretnutí s požehnaným slovom: „On duši našej život dal, nedal sklátiť sa našej nohe“?

Tu je tajomstvo. Len vďaka Pánovi som zostal Božím dieťaťom.

On zachoval môj život. Ja sám som sa oň málo staral. Neposkytol som mu dostatočnú výživu. Ale Hospodin sa oň postaral.

Ako často sa moje nohy skoro pošmykli? Na zemi je tak mnoho klzkých ciest. Skôr ako sa nazdám, som na jednej z nich a začnem sa šmykať. Ale Boh prekvapujúco koná. Znova a znova zasahuje. Nespadol som do priepasti, lebo On žije.

Keď premýšľam o Bohu, napĺňa ma radosť a vďaka. Len si predstav, On je ten istý včera, dnes – áno, naveky. Postará sa o moju dušu aj v budúcnosti. V dňoch, ktoré prídu, bude Hospodin kráčať po mojom boku, a keď bude hroziť, že sa pošmyknem, zasiahne.

Satanova veľká moc ťa nesmie ochromiť. Poznáš Toho, ktorý je silnejší. Je ním Hospodin.

Ukázal to svojím víťazstvom na Golgote. Na základe toho ti prichádza na pomoc.

3. marec

V obrátení a upokojení bude vaša záchrana, v utišení a dôvere bude vaša sila.

Izaiáš 30:15

Hriech vedie k nepokoju. Hriešnik je ako rozbúrené more v neustálom pohybe. Niečo sa musí neprestajne diať. Život sa stáva honbou za zážitkami a zábavou.

V týchto veciach však nie je žiadna spása. Duša v nich nikdy nenájde odpočinok. Presýti sa tým a je čím ďalej prázdnejšia.

Nedostatok ticha nie je problémom iba pre nekresťanov. Aj Božie dieťa má s utišením problémy. Tlak okolia je obrovský. Nechceme môžeme byť pod vplyvom ostatných celý deň. Nikdy sa nestíšiš. Môže ťa znepokojovať aj vlastná myseľ. Stále ťa trápia myšlienky a starosti a na vrchole všetkého životné nároky. Nie je možné, aby si sa o všetko postaral. Preto sa prebúdzajú výčitky.

Božie slovo nás napomína, aby sme sa odvrátili od všetkého, čo nás znepokojuje. Ježiš namiesto nás prežil všetky naše problémy a ťažkosti. Všetko to dokonale pozná. Zabezpečil pre nás útočisko: pred Božou tvárou, v nádhernom odpočinku a pokoji evanjelia.

Je obrovským bohatstvom, že sa môžeme odvrátiť od všetkého, čo nám robí starosti a piť z prameňa živej vody. Nemôžeš sa utíšiť pred Hospodinom, ak ťa napĺňa dôvera v Neho.

Zjavuje sa tvojmu srdcu a ty Ho spoznávaš. Hľadáš do nepochopiteľnej hĺbky lásky. Uvedomuješ si, že vo všetkých ťažkostiach ťa Boh má vo svojich myšlienkach. Boh sa všetkého dotýka a mení to na požehnanie.

Hospodin ti v prvom rade ukazuje milosť. Milosť pre všetky tvoje hriechy. Milosť pre všetko, čo si nedokázal zvládnuť. Milosť za všetko zanedbané. V tichu pred Božím trónom ti ukazuje, ako ťa vidí On. Bol si prikrýty Ježišovou milosťou – si ukrytý v nej.

4. marec

V Ňom ste boli aj obrezaní nie obriezku rukami vykonanou, ale obriezku Kristovou, že ste sa totiž vyzliekli z telesnosti, keď ste boli s Ním pochovaní v krste...

List Kolosenským 2:11 – 12

V Starej zmluve existovalo znamenie zmluvy: každý osemdňový chlapec musel byť obrezaný. Ak sa to nespravilo, dieťa mali vylúčiť spomedzi ľudu. Nepatrilo už k ľudu zmluvy.

Aj v Novej zmluve máme znamenie zmluvy – krst. Tak, ako deti obrezali podľa Starej zmluvy, my teraz ich prinášame k Tomu, ktorý hovorí: „Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takýchto je kráľovstvo nebeské.“ (L 18:16)

Mnohí majú veľa námietok voči krstu detí. Väčšina z nich by považovala aj obriezku Starej zmluvy za absurdnú.

Je pravda, že dieťa nevie veriť, ale ani dospelý. Luther má pravdu, keď vo vysvetlení tretieho článku Viery všeobecnej kresťanskej hovorí: „Verím, že sám zo svojho vlastného rozumu a sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána veriť, ani k Nemu prísť.“ Ak má byť človek spasený, Boh mu musí dať vieru. Nikto nie je spasený bez viery v Pána Ježiša. Preto prinášame naše deti ku krstu. Chceme, aby verili v Pána Ježiša a boli spasení.

Krst by sa nemal opakovať. „Lebo Boh nelutuje dary milosti a povolanie.“ (R 11:29) Ak človek nežije vierou, je stratený. Krst spôsobuje, že zatratenie je v určitých ohľadoch ešte vážnejšie. Predstav si, že prijmeš Krista v plnosti ako dar, a predsa Ho odmietneš tým, že v Neho neveríš!

Ak veríš v Ježiša, tak všetko, čo ti Boh v krste dal, je na tvoju spásu. Ak v Neho neveríš, súd nad tebou bude prísnejší.

Prinášajme deti ku krstu a zvestujme im Krista. Je to cesta spasenia pre nich aj pre nás.

5. marec

Túžime však, aby každý z vás preukazoval takú istú horlivosť s plnou istotou nádeje až do konca, aby ste nezleniveli...

List Židom 6:11 – 12

Živý kresťan je neustále vystavený útokom satana. Ten niekedy prichádza s revom, inokedy sa k nám zakráda. Zrejme najnebezpečnejší je, keď sa snaží kresťana ukolísať k spánku jednotvárnosťou. Satan nenechá kresťana na pokoji.

Čo máš robiť, keď si vystavený takému nebezpečenstvu?

Božie slovo hovorí: „ Máš byť horlivý až do konca, aby tvoja nádej bola istá.“

Robíš to vtedy, keď opakovane uvažuješ nad tým, čo Boh povedal vo svojom Slove. Ak o ňom neuvažuješ, Slovo pomaly ustupuje do úzadia a stáva sa pre teba nereálne.

Na čom staviam svoj život? Kde sú moje korene? Čo je môj neotrasiteľný základ? Čo obstojí, keď sa všetko ostatné otriasa?

Jednou z najneistejších vecí je pozemský život. „Lebo ak sa vietor preženie nad ním, už ho niet, a nepozná ho viac jeho miesto,“ spieva Dávid v Žalme 103:16. Život je ako závan vetra. Nevie, či mi zajtrajšok bude patriť.

Nádej je však neotrasiteľná. Ježiš svedčí o nebi. Pripravil miesto každému hriešnikovi, ktorý v Neho verí. Nevie, aká bude moja cesta tu dole, no viem, kde skončí.

Na tejto strane večnosti putujem. Môj domov tu dole je len dočasný prístrešok na ceste. Som pútnik, ktorý sa ponáhľa vpred. Každý večer za mnou zostal deň cesty.

Ak cesta trvá roky, nebezpečenstvo jednotvárnosti je obrovské. Vzmáha sa únava. Ťažkosti na ceste zvyšujú túžbu usadiť sa.

Nerob to!

Buď horlivý až do konca, aby si mal plnú istotu nádeje! Nevzdávaj sa! Teš sa na deň, keď vojdeš cez žiarivé brány do nového Jeruzalema. Ježiš ti vyjde naproti. Privedie ťa pred tvojho Boha. Čoskoro príde ten deň!

6. marec

Lebo ja už mám byť obetovaný a nastal mi čas odchodu!

2. list Timoteovi 4:6

Chodiť po cintoríne je poučné. „Čas nášho života je sedemdesiat, pri dobrej sile osemdesiat rokov.“ Zároveň sa človek čuduje, koľkí musia odísť skôr, ako dovŕšia tento vek.

Preto vzniká otázka: Kedy ja musím odísť? Je dobre byť pripravený. Čas odchodu môže byť bližšie, než si myslím.

Čo znamená byť pripravený?

Znamená to mať v poriadku vzťah s Bohom a ľuďmi.

Je tvoj vzťah s Bohom v poriadku? Sú medzi tebou a Ním nejaké tieňe?

Odpustený hriech už nie je tieňom. Ani slabosť a krehkosť. Ak ale žiješ v neodpustenom hriechu, musíš ho vyznať. Musíš si dať úcty s Bohom do poriadku. Musíš sa poddať, činiť pokánie a napraviť svoje cesty, keď ťa Duch volá pred Jeho tvár.

Je tvoj vzťah s ľuďmi v poriadku? Odpustil si všetkým? Potrebuješ si s niektorými vyjasniť veci skôr, než budeš musieť odísť?

Nesmieš zabúdať, že tvoj odchod môže nastať skoro.

Si šťastný človek, ak máš svoj vzťah s Bohom a ostatnými v poriadku. Vieš, že nie je nič, čo by si mal pred svojím odchodom ešte vysporiadať. Si pripravený. Ježiš môže prísť a vziať ťa kedykoľvek bude chcieť. S radosťou k Nemu vystrieš ruky. Tvoja cesta vedie do krajiny, v ktorej je tvoje srdce už mnoho rokov. Teraz prevezmeš príbytok, ktorý pre teba pripravil.

Smrť pre kresťana nie je tou najhoršou vecou. Ježiš zničil osteň smrti, keď do nej vstúpil. Spravil z nej cestu domov.

Prečo vlastne musíš odísť?

Je to nebeská svadobná hostina. Mal by si žiť vo svetle tejto skutočnosti. Jedna vec je istá: Ak patríš medzi ľudí, ktorí sú pripravení stretnúť sa so svojím Bohom, dnešný deň ťa privádza bližšie k cieľu.

Požehnaný Boh a Otec Pána nášho Ježiša Krista, ktorý nás v nebeských veciach požehnal v Kristovi Ježišovi všetkým duchovným požehnaním.

List Efezským 1:3

Mnohí kresťania sú viac zaneprázdnení zemským požehnaním ako nebeským. Porozmýšľaj, koľko našich modlitieb je o živote tu na zemi.

Nie je zlé modliť sa k Bohu za denný chlieb. Sám Ježiš nás to naučil. Povedal tiež, že vie, čo potrebujeme, a že sa o nás stará.

Avšak požehnanie, ktoré Boh dáva svojim deťom, je v prvom rade duchovným požehnaním v nebeských oblastiach. Áno, Boh často zadrží niečo zo zemského požehnaní, aby v ľudskej mysli a srdci vytvoril priestor pre to nebeské.

Boh sa na veci díva komplexne. Vidí, ako ľahko sa necháme chytiť všetkým, čo tento svet ponúka. Vie, aké prirodzené je pre človeka uspokojiť sa, že má dosť na mnoho rokov, keď má hojné zásoby na život. Preto nás Boh varuje, že život je krátky. Musíš byť pripravený odísť. Bohatstvo netrvá naveky.

Boh ti nedáva, o čo žiadaš, ak túžiš po živote, v ktorom stále svieti slnko. Ten patrí večnosti. Tu na zemi nedozrieva ovocie Ducha len zo slnka a čistej radosti. Ak sa doplna nasýtiš tým, čo ponúka tento svet, budeš mať chladné srdce voči duchovnému požehnaniu nebeských vecí.

Preto ťa Boh vedie životom tak, že si hladný a smädný po spravodlivosti. Vtedy si schopný prijať Jeho duchovné požehnanie.

Boh chce, aby bohatstvo v Ježišovi bolo pre teba najväčším a jediným pokladom. Ak je to tak, budeš šťastný aj na zemi. Tu dole existuje len jediné dobro, ktoré by si nikdy nemal stratiť. Je ním Ježiš a všetko, kým je pre teba.

Poklad, ktorý máš v Ňom, nikdy nestráca hodnotu. Čím dlhšie sa na Neho pozeráš, tým je pre teba vzácnejší. Spôsobuje, že veci sveta blednú. Vytvára potešenie v tvojom srdci, takže musíš vyznať: Požehnaný Boh a Otec Pána nášho Ježiša Krista, ktorý ma v nebeských veciach požehnal v Kristovi Ježišovi všetkým duchovným požehnaním.

Vskutku, Ty si Boh, ktorý sa skrýva, Spasiteľ, Boh Izraela.

Izaiáš 45:15

Keď ťa Boh vedie do ťažkostí a trápenia, nedokážeš pochopiť Jeho cesty. V temnote výčitiek svedomia sa môže zdať, že ťa Boh opustil. Môžeš plakať a modliť sa, ale odpoveď neprichádza.

Počuj, čo hovorí Božie slovo: Boh sa pred tebou skryl, ale to neznamená, že ťa opustil. Nevidíš Ho, ale je stále s tebou. Nepočuješ Ho, ale On počuje každý tvoj vzdych.

Boh sa skrýva. Robí to, aby ťa zachránil. Boh vedie svoje deti na cesty, kde to môže vyzerať, že odišiel. Robí to, aby im v srdci vzbudil hlbokú túžbu po Ňom.

Boh ťa chce objasniť. Ale ty si zvláštne dieťa. Dovolíš Mu, aby ťa zachránil, iba keď si v tiesni. Preto sa Boh pred tebou načas skrýva.

Ak sa Boh v tvojom živote stáva skrytým Bohom, si v Božej škole. Je ťažké tam byť, no zároveň je to požehnaním. Boh ťa vychováva, aby ťa pritiahol k sebe. Nechá okolo teba padnúť tmu, aby ťa mohol viesť do svojho nádherného svetla.

Neskôr to uvidíš. Tým, že sa Boh pred tebou skryl, znovu ťa požehnal, keď sa ti opäť zjavil. Nemal si nič. Bol si nesmierne chudobný. Potom ale prišiel Boh ako Spasiteľ. Vtedy sa ti otvorili oči a videl si, že aj keď bol Boh skrytý, obkľučoval ťa zôkol-vôkol.

Ježiša Boh opustil. Bol opustený namiesto teba. Ak si bezmocný hriešnik, ktorý vo svojej biede prífne k Nemu, nikdy nebudeš musieť volať: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Ježiš tak volal namiesto teba.

Mal by si vedieť, že keď sa Boh pred tebou načas skryje, je to preto, aby ťa zachránil. Boh prichádza k tebe s celým bohatstvom svojej milosti. Môže sa stať, že pritom stratíš niečo tu na zemi, ale nie vo vnútri. Tvoj Spasiteľ používa ťažké dni života, aby ťa priviedol do neba. Ten deň je pred tebou – deň, keď stretneš Hospodina so slovami: „Pán môj a Boh môj!“

Jeho zvestujeme my...

List Kolosenským 1:28

Pavol a jeho spolupracovníci vedeli, že všetko je v podstate o jednom – o zvestovaní Ježiša Krista. Preto pred očami ľudí kreslili obraz ukrižovaného Krista.

Doba sa odvtedy zmenila, ale pomoc je rovnaká. Aj ty máš pozornosť obrátiť na Ježiša. Neexistuje také veľké utrpenie, že by si ho k Nemu nemohol priniesť.

Nemôžeš sa pozrieť na Ježiša a nevidieť Toho, kto už stojí pred tebou.

Možno sa ostatní už unavili, ale On nie. Počúva ťa a Jeho najväčšou túžbou je, aby si Mu dovolil vstúpiť do svojho trápenia.

Ježiš nie vždy zasahuje tak, ako by si to od Neho chcel. Chceš víťaziť a byť silný, ale Ježiš ti dáva milosť. Robí to, lebo vie, čo potrebuješ zo všetkého najviac. Vie, že keby si sa aj stal kresťanom, akým túžiš byť, bez Jeho očisťujúcej krvi by si bol stále stratený.

Našou najhlbšou potrebou je očistiť sa od všetkých hriechov. To sa môže stať jedine krvou Pána Ježiša.

Skutočnosť, že vylial za nás svoju krv, znamená, že položil svoj život, aby nás zachránil pred Božím hnevom a súdom. Niesol náš hriech so všetkou jeho strašnou hrôzou. Božie slovo hovorí, že Ježiš sám sa stal hriechom.

Hriech, ktorý zakúsil, nebol Jeho vlastný. Boh položil tvoje hriechy na svojho Syna. Ako obetný Baránok ich Syn niesol pod Božím súdom. Boh dovolil, aby Ježiš prijal následky ľudského hriechu. Preto bola smrť pre Neho taká krutá. Ježiš sa jej ale ani nepokúšal vyhnúť. Bojoval ten boj do konca tak, že nakoniec mohol prehlásiť: „Dokonané je!“

„Jeho zvestujeme,“ hovorí Pavol. Pozrel sa na Ježiša a to všetko zmenilo. Viera v ukrižovaného a vzkrieseného Pána spôsobila, že milosť zaplavila celý jeho život. Platí to aj pre teba. Slovo o kríži je Božou mocou na spasenie dnes i naveky. Pomáha v každom trápení, nebezpečenstve či pokušení – aj dnes.

Lebo vám sa dostalo milosti pre Krista, aby ste nielen verili v Neho, ale aj trpeli pre Neho.

List Filipským 1:29

Je rozdiel medzi vlastnou vierou a vierou, ktorú sme dostali.

Viera, ku ktorej sme sami dospeli, je výsledkom rozhodnutia. Je záležitosťou vôle a intelektu. Je to studená a mŕtva viera. Preto je bez ovocia. Nasleduje ju svetskosť a nutnosť diskutovať – nie zbožnosť a posvätený život.

Väčšina ľudí s takouto vierou dá skôr či neskôr zbohom kostolom a bohoslužbám. Zopár z nich to vydrží celý život. Čaká ich o to väčšia hrôza. Predstav si, že prekročíš prah večnosti a až pred Božím trónom zistíš, že nemáš zachraňujúcu vieru.

Daná viera je viera, ktorú dáva Ježiš. Neprichádza z ľudskej schopnosti a sily. V srdci ju tvorí Duch Boží pri počúvaní Božieho slova.

Duch Svätý sa vyhyba ovládaniu zo strany ľudí. Robí svoje skutky v srdci strateného hriešnika kedy a kde chce. Vytvára vieru v Ježiša.

Je to milosť, ako hovorí Božie slovo. Nik si ju nezaslúžil.

Ako nám Boh dáva vieru ako dar, tak nám dáva aj utrpenie. Naša stará prirodzenosť nedokáže pochopiť, že nám ho dáva Boh. Nová prirodzenosť však vie, že všetko, čomu čelíme, prichádza od Hospodina, aj to ťažké, náročné a temné.

Skrze utrpenie pre Ježiša vchádzaš s Ním do vzťahu, do ktorého by si inak nemohol vstúpiť. Ježiš sa s nami delí o svoju bolesť.

Nie sme zachránení, ani sa nedokážeme zachrániť. Môže to urobiť jedine Ježiš. Ale máme iných privádzať do bohatstva milosti. Neudeje sa to bez obete. Boh nám to ukladá a súčasne nás volá, aby sme ochotne nasledovali Jeho šlapaje.

Z milosti nám dal vieru. Milosťou z nás tiež spravil svojich nasledovníkov. Zachováva nás v pravej, živej viere. Dáva nám, aby sme nežili v sebecktví, ale aby sme sa Mu odovzdali.

... že ste v Ňom boli obohatení všetkým...

1. list Korintským 1:5

Nespôsobuje veľa sklúčenosti v tvojom kresťanskom živote skutočnosť, že nevidíš bohatstvo, ktoré máš v Ježišovi?

Na seba sa pozrieš desaťkrát, zatiaľ čo na Pána Ježiša len raz. Znovu a znovu musíš priznať, že ty a tvoje kresťanstvo nie sú tým, čím by mali byť. Navonok sa ti darí celkom dobre, ale vo vnútri je to horšie. Prečo ťa tak málo trápi spása stratených duší? Prečo je tvoja viera taká slabá, keď udrú búrky problémov? Ako môžeš byť bezstarostný, keď vieš, že tvoj čas na zemi je taký krátky? Prečo ťa peklo nedesí viac? Prečo sa netešíš na príchod do neba?

Napadlo ti, že je to preto, lebo sa málo tešíš z toho, čo všetko máš v Ježišovi? Nech sa akokoľvek usiluješ, nikdy to nebude iné. Ak si úprimným kresťanom, nemôžeš sa uspokojiť s ničím, čo máš v sebe.

Preto sa môžeš hneď obrátiť k Ježišovi. Túži tvojmu srdcu odhaliť svoje bohatstvo. S Ježišom nájdeš mnoho bohatstva. Je skutočne bohatý vo všetkom. Jeho láska presahuje všetky naše myšlienky. Jeho Božská čistota je taká slávna, že musíš padnúť na kolena. Jeho vytrvalosť a trpezlivosť s tebou sa nezmenšujú ani preto, že ty máš pocit odmietnutia.

Nesmieš pochybovať o Ježišovom bohatstve. Nech ti Boh otvorí oči! Vtedy uvidíš, že máš podiel na všetkom, čím Ježiš je. Také je Ježišovo srdce: Nič si nemôže nechať pre seba. O všetko sa s tebou delí. Je pravda, že si chudobný, ale záleží vôbec na tom, keď máš skrze vieru podiel na všetkom Jeho bohatstve?

Všetky Božie deti sú samy osebe chudobné. Všetky Božie deti sú nekonečne bohaté v Ježišovi.

Sú bohaté v každom smere. Keď Božie slovo hovorí „všetkým“, myslí tým každým spôsobom. Ježiš ťa vzal do všetkého svojho bohatstva. Je naozaj tvoje. V Ňom si bohatý vo všetkom.

Ajhľa, prečistil som ťa, ale nie ako striebro, skúšal som ťa v peci biedy. Kvôli sebe, kvôli sebe to robím...

Izaiáš 48:10 – 11

Boh chce odstrániť odpad z nášho života. Je to ťažký proces. Odpad je všetko, čo chce rozkazovať v našom vnútri. A toho je veľa. Naša stará prirodzenosť chce byť v centre.

Sebecký človek sa nezmieri s vierou, ktorá vzdáva Ježišovi všetku česť a túži vyvyšovať len Jeho. Preto dochádza k boju. Duch bojuje proti telu ako starej prirodzenosti, a telo ako stará prirodzenosť bojuje proti Duchu.

V tomto boji ťa Boh nenecháva samého. Pomáha ti. Robí to, keď ťa skúša v peci biedy. Tam sa odpad oddelí.

Mnohí kresťania vstúpili do nového vzťahu s Ježišom, keď trpeli. Videli, že všetko je nestále a podlieha skaze. Pozemské šťastie človeka sa môže zmeniť v jedinom okamihu.

Utrpenie nás prebúdza. Stojíme pravde tvárou v tvár. Sme para, ktorá sa nakrátko ukáže, a potom zmizne. Všetko, čo vlastníme, máme len ako pôžičku.

Arogancia a sebavedomie mizne, keď sa roztápame v peci biedy. Uvedomujeme si, ako málo dokážeme urobiť. Ak nám Boh nedá všetko, nie sme nič.

Áno, Boh vie, čo robí, keď svoje deti vedie do pece biedy. Chce, aby sme si žiadali skutočné hodnoty, ktoré nezničí nešťastie, choroba ani smrť.

Nie vždy však dosiahne svoj zámer. Mnoho vecí v našom živote nejde Božou cestou.

Čo v tom čase robí Boh?

Odmietne nás? Vyriekne nad nami rozsudok? Povie, že sme zbytoční? Nie, vstúpi do toho pre seba samého. S Bohom je všetko úžasné. Existuje niečo úžasnejšie ako Božia milosť? Jej základy nie sú v nás, ale v Ňom.

Zachraňuje nás biednych, nehodných a neúspešných, keď sa utiekame k Ježišovi. Robí to pre svoje meno.

Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?

List Rímskym 8:32

Všetko s Ježišom!

Toho sa drž, Božie dieťa, ak nedokážeš pochopiť, prečo Boh ešte nezasiahol. Videl si nebezpečenstvo, volal si na Boha, no On nezabránil nešťastiu. Zdá sa, že Boh ostal pasívny.

Teraz si zostal sklamaný a znechutený.

Boh nemlčí. Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ti spolu s Ježišom dáva všetko.

Mám ale všetko s Ježišom, ak stratím manžela, zdravie, prácu, dom či domov?

Áno, máš! Pre Božie dieťa je pevným bodom, že Boh dáva s Ježišom všetko vždy a za každých okolností. Platí to, aj keď ťa vychováva. A Boh vychováva prísne. Hovorí to Jeho slovo. Boh ti nikdy nevezme Ježiša a požehnanie, ktoré máš v Ňom. Nikdy netrpíš v ťažkostiach, v ktorých by si nemohol radostne vyznať. Aj teraz mám v Ježišovi všetko.

Musíš sa naučiť podrobiť svoje myšlienky poslušnosti Pánovmu slovu. Rozum nesmie určovať hranice. Táto zvesť ti musí vojsť do srdca a viera môže uchopiť, čo myseľ nechápe.

Boh nie je nerozumný. Keď daroval svojho milovaného Syna, daruje ti s Ním všetko.

Všetko dostávaš spolu s Ježišom a to znamená, že je to pre tvoje večné dobro. Boh má na mysli spasenie tvojej duše viac než čokoľvek iné. Nie si za to vďačný?

Jedného dňa uvidíš všetko v premenenom svetle. Vtedy už nebudeš mať žiadne pochybnosti. Vôbec nie! Bude ti nad slnko jasnejšie, že Boh ti každý deň dával všetko v Ježišovi Kristovi.

... jasajú celý deň v Tvojom mene a Tvojou spravodlivosťou sú uveličení.

Žalm 89:16

Jasať celý deň neznamená byť stále úspešný. Z času na čas Boh svoje deti vedie cez údolie slz. Kráčať touto cestou je náročné. Boh ti ale dal spôsob, ako prejsť skúškou. Je to pieseň chvály.

Nemôžeš chváliť seba, keď sa ti v živote dobre darí, ale môžeš chváliť Hospodina. Môžeš tak robiť vo dne, v noci. Boh je vždy ten istý. Stojí ako nemenná večná skala uprostred búrlivého mora času.

Môžeš tiež jasať celý deň. Je tu niečo, čo sa ťa týka a čo sa nedá zmeniť, ak veríš v Pána Ježiša. Je to spravodlivosť, ktorú si dostal nezaslúžene, jedine z milosti. Boh ju v tvojom živote nevytvoril. Nie. Ježiš ju vydobyl, keď žil pod zákonom.

Ježišove vzkriesenie dokazuje, že Boh akceptoval Jeho nespochybniteľné právo na život. Toto právo udeľuje každému, kto verí. Nik a nič ním nemôže otriasť, ak svoje útočisko hľadáš v Ježišovi.

Nie si vyvýšený vlastnou spravodlivosťou. Ak by to tak bolo, bol by si naveky vylúčený zo života pred tvárou Hospodinovou. Si vyvýšený Ježišovou spravodlivosťou. Boh ju schválil raz a navždy. Preto každý, kto má oblečenú Božiu spravodlivosť, je vyvýšený.

Život na zemi prechádza úzkymi a tmavými cestami. Spôsobujeme ich sami a tiež mnohé okolnosti, ktoré nevieme ovplyvniť. Boh na teba často kladie svoju vychovávajúcu ruku. Vtedy si ľahko môžeme myslieť, že Boh už nie je ako predtým. Tomu pokušeniu sa však nesmieš poddať. Namiesto toho utekaj do toho, čo pretrvá – do Ježišovej spravodlivosti.

Vtedy je myseľ nastavená k chvále. Len si predstav, máš Spasiteľa, ktorý ťa úplne zachraňuje! Jeho srdce sa nezmenilo. Nevzal si svoj dar späť. Stále sa raduje, keď vidí, že Jeho spasenie sa stáva bohatstvom tvojho života. Preto jasá tvoje srdce celý deň.

„Dajte si pozor a varujte sa akéhokoľvek lakomstva...“

Evanjelium podľa Lukáša 12:15

Ježiš hovorí o akomkoľvek lakomstve. Existuje mnoho druhov lakomstva. Za všetkými sa ukrýva modlárstvo. Lakomstvo pripútava dušu k pozemským veciam. Myšlienky potom znovu a znovu krúžia okolo nich.

Lakomstvo nie je nebezpečenstvom len pre bohatých. Je len málo kresťanov, ktorých nepokúša choroba „chcem viac“.

Môžu to byť celkom odlišné veci, ktorých chce mať človek viac. Zájmy sú rôzne. Materializmus, zberateľská mánia a kultúrne záujmy idú ruka v ruku.

Pre diabla je nepodstatné, čo si vyberieš. Je spokojný, ak dokáže myšlienky pripútať k pozemským veciam. Chce ťa zviazať s túžbou mať stále viac, neustále v tom pokračovať, byť stále schopnejší.

Satan vie, že ak sa mu to podarí, vylúčiš zo svojho života Boha a všetko, čo súvisí s Božím kráľovstvom. Čítanie Biblie a modlitba sa stanú namáhavou povinnosťou. Zmizne túžba počuť Božie slovo. Mysel sa bude zamestnávať niečím iným.

Dajte si pozor, hovorí Pán Ježiš. Pozná tvoju aj moju dušu oveľa lepšie ako my sami. Ježiš vie, že pokušiteľ neprišiel len k Nemu. V mnohých podobách prichádza aj k nám.

Lakomého človeka ľudia často obdivujú, lebo rozpráva o tvrdej práci, rozhlade, schopnostiach a mnohých záujmoch.

Boh však hodnotí inak. Dáva sa pod povrch. Vie, že lakomstvo vedie duchovný život k hladovaniu a končí tým, že Boží život v človeku postupne odumrie. Zažilo to veľmi veľa kresťanov. Ich duchovný život neudusili veľké, zjavné hriechy. Bolo to lakomstvo.

Lakomstvo sa skončí v noci, keď si naposledy ľahneš spať. Vtedy si Boh vyžiada tvoju dušu späť. Bude už neskoro na pokánie. V tú noc ťa Ježiš nazve bláznom. Táto noc môže nastať skôr, než sa nazdáš. Preto máš dosť dôvodov, aby si skúmal svoju dušu pred tvárou Hospodinovou. Nezabúdaj, že Ježiš počuje tvoju modlitbu. Ak hľadáš záchranu u Neho, pomôže ti v zápase s lakomstvom. Zotrie tento hriech a povedie ťa na cestu života.

Očakávaj Hospodina a zachovávaj Jeho cestu, On povýši ťa, aby si vlastnil krajinu.

Žalm 37:34

Občas sa nám javí, že Božia cesta je zvláštna. Sprevádza ju Božie požehnanie, no nie vždy to tak vyzerá. Je to cesta svetla a cesta pravdy, a ak chceš po nej kráčať v svete tmy, niečo to stojí. Väčšinu ľudí vedie duch doby a pre kresťana je neustálym pokušením poddať sa mu a správať sa ako všetci ostatní.

Musíš zostať na Božej ceste. Aj keby bola tmavá a neznáma, napriek tomu je jediná, ktorá vedie k cieľu. Čo pomôže, že je cesta široká a ľahká, ak končí v zatratení?

Ak kráčaš Božou cestou, získal si výsadu, ktorá neexistuje na žiadnej inej ceste. Môžeš očakávať na Hospodina a nebude to márne. Čas čakania sa môže zdať dlhý, ale Hospodín prichádza so svojou pomocou.

Možno poznáš skutočných kresťanov, ktorí správne kráčajú životom. Museli prejsť mnohými ťažkosťami a zápasmi, ale za každých okolností vytrvali na Božej ceste.

Choď v ich šľapajach. Každá iná cesta vedie k sklamaniu a problémom. Keď ťa na Pánovej ceste stretnú problémy a trápenie, je nesmiernym bohatstvom, keď môžeš povedať, že si presvedčený, že si tam, kde ťa Boh chce mať. Nevzal si život do vlastných rúk.

Príde deň, keď ťa Boh povýši. Nesmieš to netrpezlivo urýchliť a vyvýšiť sa sám. Boh ťa volá, aby si zostal na Jeho ceste. O zvyšok si nemáš robiť starosti. Boh často zasahuje aj v súčasnosti. Môže ťa bohato požehnať mnohými spôsobmi. Áno, môže ti prestrieť stôl pred tvojimi protivníkmi.

Inokedy Boh vedie svoje deti cez rovnaké utrpenie, aké musel znášať Pán Ježiš. Z ľudského hľadiska bol Ježiš zbavený úplne všetkého. Musel sa dokonca zdať aj svojho života. Ale je pravdou, že zostal na Božej ceste. „Preto mu dám podiel s veľkými...“ (Izaiáš 53:12).

Keď ťa Boh povýši, zdedíš, čo si si nezaslúžil. Ježiš zdedil kráľovstvo, ktoré zaujmeš ty. Zostaň na Jeho ceste, aby ti ho mohol dať.

„Čo ja robím, to teraz nechápeš, ale potom pochopíš.“

Evanjelium podľa Jána 13:7

Mnoho z toho, čo Ježiš robí, nechápeš. Hovorí však, že jedného dňa pochopíš.

Peter bol rozrušený, keď videl, že Ježiš sa stal jeho služobníkom. Nechcel, aby Ježiš vykonával podradné úlohy, ale aby bol vyvýšený do slávy.

Ježiš k nám neprichádza vo veľkosti, moci a sláve. Vždy sa skláňa k biednym.

Nechápeme Ho, keď v niečom ide proti našej prirodzenosti. Modlíme sa k Bohu o pomoc, ale zdá sa, že sa nič nedeje. Sme len stále viac bezmocní a bezradní.

Keď sa Ježiš skláňa k tvojej smutnej a utrápenej duši, nerozumieš, že práve milosť ti prináša zotavenie. Myslíš si, že pomoc musí vyzeráť tak, že ťa Ježiš vyslobodí z trápenia. S ničím iným nie si spokojný.

Raz sa však staneš tým, čím ešte nie si. Príde deň, keď ti Ježiš otvorí oči a uvidíš, že najväčšia zo všetkého je Jeho milosť. Dôležitejšie ako čokoľvek iné je, že spredu aj zozadu – áno, zo všetkých strán, ťa obklopuje On.

Keď Peter začal vnímať, že Ježiš pre neho urobil čosi výnimočné, nedokázal sa toho nasýtiť. Ježiš preto musel povedať, že už má všetko, čo potrebuje. Bol už čistý.

Tak je to aj s tebou, keď si už zakúsil Božiu milosť. Chceš prúdy Božej milosti. Ježiš ti však hovorí: Už si dostal, za čo si prosil.

Ježiš nešetří svojou milosťou. Zahŕňa ňou chudobných a nízko postavených ľudí. Ak Mu patríš, stojíš v Jeho milosti.

Keď sa táto pravda stane pre teba skutočná a vzácna, nebude už ťažké, aby Ježiš vládol nad zvyškom. Ak zostávaš v Jeho milosti, veci fungujú, ako chce On. Vtedy si úplne čistý. Nič ti nechýba. Áno, uprostred ťažkostí máš hojnosť všetkého.

Preto vo všetkom sa musel stať podobným bratom, aby sa stal milosrdným a verným veľkňazom vo veciach Božích a odpýkal za hriechy ľudu.

List Židom 2:17

Ježiš je Veľkňaz.

Vstúpil medzi Boha a teba, preto Ho zasiahol blesk Božieho hnevu. Keď Boh žiadal, aby boli tvoje hriechy zaplatené, Ježiš musel zaplatiť. Vykročil vpred a prijal odplatu za hriech.

Ježiš pykal za naše hriechy ako Veľkňaz. Vzal na seba všetky dôsledky množstva hriechov v tvojom živote. Ježiš nielenže niesol hriech, On sa hriechom stal. Vzal ho na seba a úplne sa s ním stotožnil.

Akú nechuť a odpor musel Ježiš cítiť, keď Jeho čistého zmenil hriech celého sveta v celej svojej ošklivosti.

Boží obetný Baránok však necúvol. On je Veľkňaz, ktorý s tebou vždy prichádza pred Boha. Ako Veľkňaz je plný milosti. Pozná každý tvoj hriech a slabosť. Vie, že si zlyhal a padol, no Jeho láska sa stále valí prúdom a smeruje k tebe.

Ježiš cíti tvoju tieseň ako svoju vlastnú. Keď Peter zaprel Ježiša na veľkňazovom dvore a stretol sa s Jeho pohľadom, vyšiel von a plakal.

Ježiš je taký. Prichádza k tebe, keď si Ho sklamal. Jeho lásku neuhasí ani to, že Ho zaprieš. Tvoj hriech nedokázal zastaviť Ježiša v ceste na Golgotu. Hnala Ho Božia lútosť, keď kráčal až k miestu obete, aby zaplatil za všetky tvoje hriechy.

Ježiš je verný. Môžeš Mu dôverovať. Dnes je taký istý, ako keď kráčal cestou utrpenia. Ježiš ťa spája s Bohom. Uchopil Boha a uchopil teba. Zostáva teraz i naveky.

Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky.

List Židom 13:8

Aký bol Ježiš včera?

V tejto otázke sa pozrime na vlastnú skúsenosť s Ježišom. Zažil som včera Ježišovu prítomnosť a pomoc?

Mohlo sa stať, že si dostal výnimočný dôkaz, že Ježiš žije a stará sa o teba. Preto nás povzbudzuje myšlienka, že je taký istý aj dnes. Je tiež možné, že včera bol len jeden z bežných dní života, a preto si nemyslíš, že by veľmi pomohla skutočnosť, že Ježiš bude dnes ten istý.

Preto nemáš v prvom rade rozmýšľať o vlastných skúsenostiach. Môžu sa zmeniť. Nemôžu ti zabezpečiť trvalú pomoc.

Nie, obráť sa na Božie slovo.

Aký bol Ježiš včera? Bol presne taký, ako o ňom hovorí Božie slovo. Ani jedno Ježišovo slovo, či slovo o Ježišovi neprestalo včera platiť. Všetko, čo sa o ňom píše, bola pravda. To platí aj dnes. Ježiš sa nezmenil.

Ak premýšľaš o budúcnosti smerom k večnosti, pochopíš, že Ježiš bude navždy taký, aký bol, keď chodil po zemi. Ak si táto myšlienka nájde miesto v tvojom srdci, naplní ťa hlboké, tiché šťastie. Našiel si Ježiša, ktorý je vždy ten istý vo svete, kde sa všetko upravuje a mení.

Budúcnosť už viac nie je neistá. Ježiš ťa do nej sprevádza. Nenechá ťa samého. Vždy bude s tebou. Svojou krvou prikryje tvoje hriechy, aby ťa nemohli odsúdiť. Ak ti nepomohol vyhnúť sa problémom, pomôže ti dostať sa cez ne.

Ježiš je taký doteraz. Uistuje ťa o tom Jeho slovo. Bude taký istý aj v budúcnosti. Božie slovo hovorí, že je ten istý včera i dnes i naveky.

Boh je Ten, ktorý nás upevňuje s vami pre Krista; On nás aj pomazal.

2. list Korintským 1:21

Poznáš tú dotieravú otázku: „Dôjdem do cieľa?“ Videl si iných odpadnúť od viery a pýtaš sa, či sa to nestane aj tebe. Pokiaľ vieš, nie si lepší ako oni. Z vlastného života poznáš sily, ktoré ich odviedli od Ježiša.

Možno si myslíš, že tvoj duchovný život bol predtým silnejší. Bol si viac nadšený a zapálenejší ako teraz. Tvoj vzťah s Bohom bol intenzívnejší. Teraz ťa nakazila nepríjemná bezstarosť.

Čo musíš spraviť?

Musíš počuť toto slovo: „Boh je Ten, ktorý nás upevňuje s vami pre Krista.“ Ak by to bolo na tebe a na mne, nikdy by sme nedošli do cieľa. Ale Boh nás upevňuje pre Krista.

Keď nám Boh dovolí vidieť, akí sme slabí a ako málo dokážeme spraviť, nerobí to preto, aby sme si zúfali. Musíme sa ponáhľať k Ježišovi. Tam nájdeme všetko, čo potrebujeme. V ňom sme bohatí uprostred chudoby a biedy.

Boh nás pomazal. Dal nám Ducha Svätého. Ducha, ktorý oslavuje Ježiša v srdci Božieho dieťaťa. Ak už nevidíš Ježiša ako osláveného, musíš sa modliť, aby sa otvorili oči tvojho srdca. Odvráť sa od seba. Uchop Božie slovo. Nie je dobré dívať sa na seba. Nemal by si stále myslieť na všetky predsavzatia, ktoré si nikdy neuskutočnil. Radšej sa ponor do Božích zaslúbení.

Áké požehnanie znamená toto Slovo! Boh je Ten, ktorý ťa spája s Ježišom. A Boh je Bohom zázrakov. Môže použiť čokoľvek z tvojho života, aby ťa k Nemu pripútal – a to aj okolnosti, ktoré sa zdajú byť ťažké a komplikované.

Možno si myslíš, že to platí pre Pavla a jeho najbližších spolupracovníkov. Ale Pavol zahŕňa aj slabých a nezrelých Korintských. Boh je Bohom milosti. Všetkých nás pevne púta k Synovi. Môžeme v tomto slove spočinúť. Hospodin nás zachová. Povedie nás vpred. Sláva Bohu!

Kto začína svár, je ako ten, kto vypúšťa vody; preto nechaj škriepku skôr, než vypukne.

Príslovia 17:14

Veľa ľudí tvrdí, že búrka prečistí vzduch. Platí to, keď je dusný letný deň. Neplatí to však o medziľudských vzťahoch. Prudké výbuchy hnevu nevedú k ničomu dobrému.

„Kto začína svár, je ako ten, kto vypúšťa vody; preto nechaj škriepku skôr, než vypukne.“

Urážlivé slová môžu preniknúť do mysle človeka, ktorému sú adresované. Dlhé roky si ich bude pripomínať, aj keď ty si ich už dávno zabudol. Urážlivé slová podkopávajú vzťahy medzi ľuďmi, až sa raz povrch prepadne. Často to spôsobí viac zla, ako by si mohol niekto predstaviť.

Existujú záležitosti, ktoré potrebujeme zlikvidovať. Má sa to diať v tichom a jemnom duchu, nie s pocitom, že sme jeden druhému povedali pravdu.

Mnohé hádky sa začínajú klebetami. „Mnoho rečí nie je bez viny,“ hovorí Božie slovo v Prísloviach 10:19. Je nebezpečné priveľa rozprávať o ľuďoch, ktorí nie sú prítomní. Skôr, ako si všetko premyslíme, skončíme pri klebetách. Iným ľuďom pripisujeme motívy, ktoré nemajú. Vzťah k tomu, o kom sa rozprávame, je nevedomky ovplyvnený. Prilievame olej do ohňa rozhovoru. Kniha Prísloví nás napomína, aby sme s tým prestali. Je múdre spýtať sa sám seba, či to, čo poviem, nespôsobí hádku. Musíš sa zastaviť skôr, než sa to stane.

Ako je dobre, keď to bratia spravia včas. Keď dôjde k sporu, musíme si navzájom povedať, že je lepšie skončiť skôr, než vypukne hádka. Je pravým bohatstvom, že sa spolu môžeme modliť k Hospodinovi, aby nás malých, hriechnych ľudí zjednotil vo svojej láske a milosti a pomohol nám, aby sme nespôsobili nevyliciteľné rany.

Nech nám Boh dá milosť a naučí nás pokore, aby sme spolu mohli kráčať v ústrety dňu, v ktorom sa zjednotíme vo večnom chválospeve na slávu Boha a Baránka.

Ježiš miloval Martu i jej sestru a Lazára...

Evanjelium podľa Jána 11:5

Ježiš miluje všetkých. K niektorým však prechováva výnimočnú lásku. Patril k nim Lazár, Marta a Mária. Ježišova láska spočinula na troch súrodencoch. Boli otvorení Jeho slovu. Všetko, čo Ježiš hovoril, sa zapísalo do ich srdca. Preto Mu boli k dispozícii.

Marta slúžila Ježišovi tak, že svoju domácnosť otvorila Jemu a Jeho priateľom. Mária Mu slúžila, keď na Neho vyliala drahocennú masť. Lazár bol živým svedectvom Ježišovej božskej moci. Kamkoľvek Lazár šiel, ľudia vedeli, že práve jeho Ježiš vzkriesil z mŕtvych.

Čím viac sa o lásku delíme, tým je väčšia. Ježiš sa delil o dôveru so svojimi tromi priateľmi. Odkryl im svoje súkromné myšlienky a názory, takže Ho mohli dôkladne poznať.

Oni Mu zas predložili všetko, čo mali na mysli, a preto vedeli, komu majú poslať správu, keď

Lazár ochorel. Medzi nimi a Ježišom bol hlboký dôverný vzťah.

Ježiš si veľmi želá, aby si bol ako títo traja. Túži ti dať hlbšie poznanie svojho Slova. Urobí to, ak si sadneš k Jeho nohám a budeš počúvať, čo hovorí. Ježiš sa s tebou podelí o svoju priazeň. Môže to spraviť, len ak si ochotný tak ako Marta, dať Mu k dispozícii všetko, čo nazývaš svojím.

Ježišovým celkovým zámerom je, aby si bol Jeho živým svedkom. Staneš sa ním, keď Mu dovoľíš, aby ťa naplnil istotou, že ty, ktorý si bol mŕtvy vo svojich hriechoch a prestúpeniach, si ožil spolu s Ním.

Ježiš po tebe túži. Daj v srdci miesto Jeho Slovu a Jeho vôli. Je nesmiernym bohatstvom, že ťa Ježiš miluje.

Vyjdime teda k Nemu von za ohradu, znášajúc Jeho hanenie.
List Židom 13:13

Keď Ježiš visel na kríži, posmievali sa Mu. Väčšina ľudí si myslela, že Jeho hanebný trest je aj súdom, ktorý odsudzuje Jeho slová a skutky. Rozsudok zasiahol aj Jeho priateľov, ktorí stáli pod krížom.

Odvtedy prešli roky a Ježišom stále opovrhujú. Opovrhujú aj ľuďmi, ktorým sa slovo o kríži stalo mocou Božou na spasenie.

Mnohí sa o Ježiša zaujímajú. Nemôžu Ho nechať minulosti. Slovom aj skutkom vyjadruje tajomstvo, ktoré nikto nikdy úplne nepochopil. Generáciu za generáciou sa náboženský i nenáboženský ľudia zaoberali Ježišom.

Čo by malo robiť Božie dieťa?

Máš vyjsť k Nemu „von za ohradu“ a znášať Jeho hanenie. Pre dnešných ľudí je príznačné, že sa zaujímajú o Ježiša všelijako, len nie ako o Božieho Baránka, ktorý niesol všetky naše hriechy. Nevidia Ježiša ako Toho, ktorého Boh zasiahol namiesto nás.

Ak si skrže kríž našiel život, Ježiš k tebe hovorí prostredníctvom celého svojho slova a skutkov. Ježiš sa ale predovšetkým obetoval za všetky tvoje hriechy, takže potrebuješ znovu a znovu počúvať slovo o kríži.

Vždy sa to spájalo s hanením. Každému človeku to vezme všetku česť. Kríž svedčí o tom, že nik nemôže zmyť vlastné hriechy. Ježiš musel zaplatiť nepochopiteľne vysokú cenu. Keby to neurobil, našou jedinou možnosťou by bola večnosť pod Božím hnevom a súdom.

Pridrži sa slova o kríži. Rob to aj v čase, keď sa mnoho kresťanov zaoberá všelijakými inými vecami.

Keď bol Pavol v Korinte, rozhodol sa nevedieť medzi nimi nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného. Vyšiel „k Nemu von za ohradu“. Znášal Jeho hanenie. Nasledujme Pavlov príklad. To je cesta k životu.

Potom v šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta Nazareta k panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa volal Jozef a bol z domu Dávidovho; panna sa volala Mária.

Evanjelium podľa Lukáša 1:26 – 27

Storočie za storočím plynie, ale na Máriu sa nezabudlo a to len vďaka Ježišovi. Keby nebolo Jeho, nik na svete by o nej nevedel.

Mária nebola z Jeruzalema, ale z mestečka Nazaret v Galilei. Nepochádzala zo žiadnych vplyvných rodinných kruhov. Nebola ani zasnúbená s mužom, ktorý by sa mal na základe svojho rodu, darov či vzdelania stať pre židov dôležitým.

Boh si vyberá bezvýznamných. Nie je to nič nové, vždy tak robil.

Keď mal Samuel vybrať druhého izraelského kráľa, neposlali pre Dávida. Z ľudského hľadiska neprichádzal výber pastiera do úvahy. Ale u Boha je to iné. Bolo to tak, keď si vybral Máriu. Tak to bolo, aj keď si vybral teba. Ak stojíš nad inými, mal by si vedieť, že to nie je dôvod, prečo si ťa Boh vybral.

Boh si najčastejšie vyberá to, čo sa z ľudského hľadiska zdá bezvýznamné. Práve preto si my chválu nezaslúžime. Všetka chvála patrí Hospodinovi.

Životy Márie a Ježiša boli vzájomne pretkané. Ježiš svoju matku voviedol do dejín ľudstva. Áno, zobral ju do večnosti.

Ak si vierou v Ježiša Božím dieťaťom, aj tvoj život je pretkaný s Jeho životom. On je to hlavné vlákno, ktoré všetko spája. On svojou krvou zmazal všetky tvoje hriechy. Kráča denne po tvojom boku. Rozpráva sa s tebou a volá ťa do svojej služby.

Ovocím tvojho života je to, čo skrze teba Ježiš dosiahol. Všetko ostatné mizne. Ale ovocie, ktoré On vytvoril, zostáva navždy.

... a v jedinom dni zotriem previnenia tejto krajiny.

Zachariáš 3:9

Veľký piatok je najdôležitejší deň môjho života. Vtedy boli zotreté všetky moje hriechy.

Keby som na to minul aj všetky dni svojho života, nikdy by som nebol schopný spraviť to, čo Boh učinil v jedinom dni. To však neznamená, že pre Boha bolo jednoduché zotrieť všetky naše hriechy. Veľký piatok je najdlhší zo všetkých dní.

Boh vtedy musel vziať svojho Syna za ruku a kráčať s Ním na obetný vrch. Bola to ťažká cesta. Ježiš celý život robil to, čím tešil svojho Otca. Otec sa vždy mohol pozrieť na Syna s potešením.

Predstav si sprevádzanie Ježiša na Golgotu. Musel byť prinesený život ako obeť. Áno, ale ešte viac. Milovaný Syn musel padnúť pod Božiu kliatbu. Bol obetným Baránkom, ktorého si Boh vybral, aby niesol hriech sveta.

Čuduješ sa, že Boh nikdy nezabudol na deň svojho utrpenia? Čo muselo pretrpieť Jeho otcovské srdce, keď celú strašnú váhu hriechu položil na Ježiša, to nedokáže pochopiť nik z nás. Ešte menej dokážeme chápať, že to Boh urobil, aby zachránil nás. Ale tak veľmi nás Boh miloval!

Keď na Golgotu zostúpila tma Božieho opustenia, Boh odstránil hriech a zlé skutky celej zeme. Neznamená to však, že každý je zachránený. Boh nikoho nenúti, ale každému jednému hriešnikovi na zemi ponúka svoju milosť. Ty, ktorý si prijal Ježiša, vedz, že všetky tvoje previnenia boli zotreté. Platí to pre všetky hriechy, ktoré si spáchal, aj tie, ktoré ešte spáčaš, kým odbije tvoja posledná hodina.

V jedinom dni ich Boh odstránil. Nádherná milosť! Skôr ako zhrešíš, je hriech zotretý. Si spasený skôr, ako prejdeš bránou neba. Boh konal. Boh zasiahol. Vo večnosti ti pripomenie Veľký piatok. V ten deň pre teba Ježiš vydobyl nebo.

Vojaci uplietli veniec z trnia, položili Mu ho na hlavu...

Evanjelium podľa Jána 19:2

Ak by si si mohol vybrať, či chceš vidieť všetky veľkolepé koruny sveta alebo trňovú korunu, výber by nebol ťažký. Keby ležala medzi všetkými ostatnými korunami, zastal by si pri nej. Mala byť predmetom výsmechu. Ale krásou prevyšuje všetky koruny. Mal ju na sebe Ježiš.

Nesmieme si myslieť, že je ľahké nosiť kráľovskú korunu. Môže sa to na prvý pohľad tak zdať, ale kráľovská moc je za vysokú cenu.

Trňovú korunu nosil len jeden Kráľ. Aj On bol vyvýšený, ale na kríži. Žiadna koruna nevyžadovala takú vysokú cenu. Ježiš ju zaplatil svojím životom.

Keď Ján videl Ježiša v nebi, videl Baránka, ktorý vyzeral ako zabitý. Stále nosí znaky smrti.

Môžeme premýšľať, či vo večnosti uvidíme stopy po trňovej korune.

Boh dal Ježišovi meno nad každé meno. Skloní sa pred Ním každé koleno. Jeho sláva je nesmierna. Zároveň je človekom, ktorý bol prebodnutý pre naše priestupky, zdrvený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.

Smrť na kríži je hrôzostrašná. Je to smrť v mukách. Ježišova smrť je ešte strašnejšia. Je to smrť pod Božím hnevom. Preto nás pri čítaní o Golgote zviera hrôza. Napriek tomu na Ježišovi spočíva Božia sláva. Napĺňa nás nádherná tichá a hlboká vďačnosť, ktorá sa nedá vyjadriť slovami. Srdce nachádza odpočinok a pokoj skrze trest, ktorý padol na Neho.

Korunu pre Ježiša uplietli vojaci. Za nimi však stál Boh. Práve On svojmu Synovi podal kalich hnevu. Kalich nemohol Ježiša minúť, ak sa mal stať Spasiteľom sveta.

Ježiš je tvoj Kráľ korunovaný trnám. V Ňom sa spája najhlbšie poníženie a najväčšie povýšenie. Za tým všetkým bije Jeho srdce, ktoré horí láskou k tebe.

Potom Mu pľuvali do tváre, bili Ho po hlave, niektorí Ho palicovali hovoriac: Prorokuj nám, Kriste, kto Ťa udrel!

Evanjelium podľa Matúša 26:67 – 68

Vojaci boli k Ježišovi krutí. Pritom si mysleli, že nevie, kto Ho udrel.

Nezvyčajné je, že jedného dňa budú mať tí istí ľudia jediné želanie: aby sa k nim Ježiš priznal. Ak ich pozná ako svojich, strávia s Ním večnosť. Ak ich nepozná, budú v ohni, ktorý je pripravený diabľovi a jeho anjelom naveky.

Ak sa neskôr obrátili, Ježiš sa k nim prizná. Žiadny hriech neodsúdi tých, čo veria v Ježiša. Dokonca ani hriech, že Mu pľuli do tváre, bili Ho po hlave a palicovali.

Vo svojej vzbure a nenávisti voči Ježišovi chceli zostať anonymní. Cesta spásy spočíva v tom, že nás Ježiš pozná. Všetko musí vyjsť na svetlo. Všetko sa musí vyznať.

Ak Mu povieš všetko, prináša to úľavu. Aké nádherné je žiť ako Božie dieťa, ktoré pred Pánom nemusí nič skrývať. Najväčšie zo všetkého je, že Ježiš ma pozná takého, aký som, a napriek tomu ma neodmieta. Miluje bezpodmienečne. Ježiš vidí spolu všetku moju nečistotu aj žiarivú slávu. Vidí, že som oblečený do Jeho milosti. Zakrýva ma od hlavy až po päty.

Predstav si, že si v nebi s ľuďmi, ktorí bili Ježiša – bolo by to úžasné! Pretože ak všetko vezmeme do úvahy, aj tvoje hriechy pribili Ježiša na kríž. On nechce, aby Jeho spása bola márna pre nikoho z nás, ani pre toho, kto padol viac než všetci ostatní. Vpusť Ježiša do všetkých tmavých zákutí svojho života. Potom sa aj ty otvoríš Jeho milosti. Urobiť to znamená spásu.

Potom ťa Ježiš, Boží Syn, bude poznať naveky. Raz Ho veľmi zaťažili tvoje hriechy. Teraz sa môžeš tešiť zo spásy, keď prijmeš milosť, ktorú ti tak veľmi túži dať.

... lepšie bude pre vás, keď jeden človek umrie za ľud, a nezahynie celý národ.

Evanjelium podľa Jána 11:50

Tieto slová povedal veľkňaz Kaifáš. Boh nechal Ježišovho nepriateľa, aby tými slovami vyslovil pravdu. Buď musí zahynúť celý národ alebo musí zomrieť Ježiš.

Keby Ježiš nezomrel, museli by sme všetci zomrieť. Museli by sme zomrieť v pravom zmysle slova. Bezprostredne po fyzickej smrti nasleduje večná smrť, ktorú Božie slovo nazýva druhá smrť. Ide o odmietnutie v jazere, ktoré horí ohňom a sírou.

Boh je svätý. Jeho spravodlivosť vyžaduje, aby sa hriech odpykal. Treba zaň zaplatiť. Nedá sa obísť. Boh je spaľujúci oheň.

Preto sme boli všetci pod Jeho hnevom. Všetci zhrešili a nemajú slávy Božej. Preto hynie celý národ.

Pre nich je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud. Kaifáš to hovorí a nevie, že to Boh už predtým povedal. No týmito slovami nemyslia to isté. Kaifáš si myslí, že Ježiš je falošný prorok. Pre Boha je Ježiš Synom, v ktorom má zaľúbenie. Zároveň je Božím pravým obetným Baránkom na ceste k obetnému miestu.

Bol len Jeden, ktorý mohol odčiniť hriechy všetkých ľudí. On sám bol bez hriechu. Preto mohol zobrať na seba hriechy nás všetkých. Pre nás bolo lepšie, že jeden zomrel za nás. Inak by sme všetci museli zahynúť. Aké to bolo pre Pána Ježiša? Bolo to aj pre Neho prospešné?

Neexistoval iný spôsob, ak chcel zostať na Božej ceste. Ešte pred založením sveta si Ho Boh vyvolil, aby niesol hriechy.

Kvapky krvi stekali z Ježiša na zem, keď sa vo svojom poslednom zápase v Getsemane podriadil Hospodinovej vôli.

V tichom, hlbokom úžase musíme povedať, že to bol pre Ježiša zisk, že prijal Božie odmietnutie namiesto hriešnikov. Preto Ho Boh vyvýšil a dal Mu meno nad každé meno. Len vďaka tomu môžeme byť spasení.

... vzali Jeho rúcho... (a vzali) aj spodný odev. A spodný odev nebol zošívaný, ale od vrchu vcelku utkaný. Preto si povedali: Netrhajme ho, ale losujme, či bude...

Evanjelium podľa Jána 19:23 – 24

Ježiš bol chudobný. „Líšky majú dúpätá a nebeské vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu.“ (Matúš 8:20)

Jediné, čo Ježiš vlastnil, bol odev. Nevieme, ako ho získal, ale vieme, ako ň prišiel.

Vzali Mu ho, keď Ho dvíhali na kríž. Vojaci ho nechceli roztrhať, lebo bol od vrchu vcelku utkaný. Vojak, ktorý ho dostal, ho chcel mať celý.

V Biblii sa rúcho často používa ako symbol spásy. Mali by sme na to myslieť, keď počúvame o Ježišom rúchu.

Keď bol Ježiš pod Božím hnevom vyzdvihnutý na kríž, rúcho vcelku ležalo pod krížom. Tento prvý Veľký piatok mohol jeden hriešnik odísť z Golgoty domov oblečený od vrchu po spodok do Ježišovho rúcha.

Samozrejme, že človek nie je zachránený preto, že si obliekol Ježišovo rúcho. Je to však symbol odevu, ktorý musíš mať, aby si bol spasený.

Keď sa Ježiš stal hriechom, Boh Mu odňal rúcho spravodlivosti. Tento odev je pripravený pre teba. Prijímaš ho vierou. Ak svoju vieru založíš na tom, že Ježiš bol obetovaný namiesto teba, patrí ti spasenie. Prikrýva ťa Jeho krv a v Božích očiach si taký spravodlivý ako Ježiš. Tvoja svätosť sa zhoduje s Ježišovou. Boh ti pripisuje spravodlivosť svojho Syna.

Preto tu dolu môžeš kráčať s istotou. Si na ceste do nového Jeruzalema. Keď tvoju myseľ naplnia úzkostlivé myšlienky, pozri sa na odev, ktorý nosíš. Je to odev spasenia. Ježiš ťa spravil dokonalým. Neboj sa, chráni ťa dokonané dielo.

... vykúpení... drahou krvou... Krista.

1. list Petra 1:18 – 19

Si skutočne vykúpený. Stalo sa to na Golgote, keď Ježiš dal svoju krv za teba. Nie je pravda, že keď sa stávaš lepším kresťanom, si viac a viac vykúpený.

Nie, dokonca ešte predtým, ako si prišiel ku Kristovi, si bol vykúpený. Je životne dôležité, aby to, čo pre teba Ježiš urobil, žilo v tvojej myslí. Tvoje spasenie Ho stálo Jeho vzácnu krv. Znamená to, že Boh ťa tak vrúcne miluje, že si to ani nevieš predstaviť.

Nie je ťažké pochopiť, že krv jednorodeného Syna bola pre Boha vzácna. Nedokážeš však pochopiť, že Boh ťa tak veľmi miluje, že bol ochotný dať Ježiša namiesto teba. Boh dovolil, aby trpel, aby si ty mohol byť spasený.

Ako to Boh mohol urobiť?

Nedokážeme to vysvetliť, ale naša myseľ je plná údivu a vďaky. Vnímame, že sme na posvätnej pôde. A práve tým sme, keď sa srdce utíši – tvárou v tvár Tomu, ktorý bol doráňaný pre nás. Existuje veľa vecí, z ktorých by si chcel byť vyslobodený. Hriech je nákaza, a choroba dokáže dni veľmi predĺžiť. Ťažkosti a problémy sa nad tebou dokážu rozprestrieť ako ťažký tmavý mrak.

Odvráť sa od všetkého, čo ťa veľmi sklucuje. Prijmi nádherné evanjelium so všetkou jeho hojnosťou. Si vykúpený Ježišovou krvou. Si vykúpený úplne. Si naozaj vykúpený zo všetkého, čo ťa zväzuje. Ježiš ťa vyslobodil z hriechu a jeho večných dôsledkov. Spravil to, keď sa stal tvojím hriechom.

Preto si vykúpený.

Ak tvoje srdce ochladne, existuje miesto, kam musíš ísť. Musíš ísť k Nemu, On za teba zaplatil vlastnou krvou. Tam kvapky krvi začnú byť vzácne. Keď stekali nadol, bol si naveky zachránený.

Z Neho aj vy ste v Kristovi Ježišovi...

1. list Korintským 1:30

Človek nemôže veriť sám od seba. Nik sa nemôže vlastnou vôľou dostať do kráľovstva Božieho milovaného Syna. Vždy do toho zasiahne Boh.

Boh svojich stratených volá rôznymi spôsobmi. Používa na to chorobu, samotu, bolesť, trápenie a ťažkosti rôzneho druhu. Hospodin je vždy hľadajúcim Pastierom, ktorý hľadá svoju stratenú ovečku.

Moja cesta k Bohu je v podstate Jeho cesta ku mne. Nikdy by som Ho nehľadal, keby ma On nehľadal prvý. Ani by som Ho nenašiel, keby On nenašiel mňa; nebol by som schopný prijať Ježiša, ak by On neprijal mňa.

Tvoja túžba po spásе teda vyjadruje, že ťa Boh nezanechal ani neopustil. Naopak, to ťa volá Boží Duch. Nastal čas, kedy ťa Boh navštívil. Je to čas, kedy Boh človeka navštevuje a priťahuje k sebe. Máš tomu venovať pozornosť. Máš sa odovzdať Bohu a dovoliť Mu, aby ťa zachránil.

Veľa kresťanov vníma spasenie ako niečo, čo robia oni. Poddajú sa Božej vôli. Povedia áno. Veria v Ježiša. A je pravda, že všetko zanechali a nasledujú Ho. Napriek tomu spasenie nie je z nich samých, ale od Boha. Vďaka tomu, že ich Ježiš uchopil, môžu prísť domov v bezpečí a zdraví.

V tomto evanjeliu je veľkolepá sila. Je ohromnou pomocou, keď sa pochybnosti a bolesť hriechu snažia mať navrch. Vtedy sa človek inštinktívne pýta: Dôjdem niekedy do cieľa? Nebudem jedným z tých, ktorí začali, ale nikdy sa nepohli ďalej?

Obráť svoj zrak na slovo dobrého Boha. To On ťa priviedol do kráľovstva svojho milovaného Syna. Nestalo sa to, aby potom všetko zostalo na tebe. Ak sa pridáš svojho nebeského Otca, dovolí ti zostať v Ježišovi. Boh nadovšetko túži, aby ťa videl v Ňom. Ak si v Ňom, máš podiel na každom duchovnom požehnaní v nebeských sférach. Za všetko vďačíš Bohu. Len vďaka Nemu si v Ježišovi Kristovi.

Biblické citácie

STARÁ ZMLUVA

2. Mojžišova

17:14-20 8. január str. 16

Kniha Júzuova

1:3 3. február str. 42

Sudcovia

7:2 14. január str. 22

Prvá kniha kráľov

11:4 8. január str. 16

Druhá kniha kronická

26:5 16. február str. 55

Jób

7:15 17. február str. 56

Žalmy

22:1 30. január str. 38

23:1 12. január str. 20

23:3 13. február str. 52

37:7 5. február str. 44

37:34 16. marec str. 84

66:9 2. marec str. 70

81:11 11. február str. 50

89:16 14. marec str. 82

90:12 9. január str. 17

91:14 26. január str. 34

103:16 5. marec str. 73

105:17 4. január str. 12

119:105 7. január str. 15

130:4 11. január str. 19

138:3 7. január str. 15

Príslovia

17:14 21. marec str. 89

31:25 2. február str. 41

Izaiáš

28:13 15. február str. 54

30:15 3. marec str. 71

38:17 10. január str. 18

40:9 15. január str. 23

45:2 3. január str. 11

45:15 8. marec str. 76

NOVÁ ZMLUVA

48:10-11	12. marec	str. 80
49:6	27. január	str. 35
49:15-16	16. január	str. 24
53:12	16. marec	str. 84

Zachariáš

3:9	25. marec	str. 93
-----	-----------	---------

Evanjelium podľa Matúša

7:15-16	22. január	str. 30
8:20	29. marec	str. 97
11:29	28. február	str. 67
26:67-68	27. marec	str. 95
27:46	30. január	str. 38

Evanjelium podľa Marka

9:3	14. február	str. 53
15:34	30. január	str. 38

Evanjelium podľa Lukáša

1:26-27	24. marec	str. 92
10:42	2. január	str. 10
12:13-21	20. január	str. 28
12:15	15. marec	str. 83
18:16	4. marec	str. 72
22:15	31. január	str. 39

Evanjelium podľa Jána

11:5	22. marec	str. 90
11:50	28. marec	str. 96
12:10	20. február	str. 59

Evanjelium podľa Jána (pokr.)

13:7	17. marec	str. 85
14:19	10. február	str. 49
14:21	21. február	str. 60
14:27	20. január	str. 28
17:6	26. január	str. 34
17:26	29. január	str. 37
19:2	26. marec	str. 94
19:23-24	29. marec	str. 97
19:30	24. január	str. 32
21:5	19. január	str. 27

Skutky apoštolov

14:20	25. január	str. 33
-------	------------	---------

List Rímskym

6:3	4. február	str. 43
8:1	13. január	str. 21
8:31	12. február	str. 51
8:32	13. marec	str. 81
10:1	1. január	str. 9
10:4	22. február	str. 61
11:29	4. marec	str. 72

Prvý list Korinským

1:5	11. marec	str. 79
1:30	31. marec	str. 99
6:20	25. február	str. 64

Druhý list Korinským

1:21	20. marec	str. 88
------	-----------	---------

List Galatským

2:19	23. január	str. 31
3:13	30. január	str. 38

List Efezským

1:3	7. marec	str. 75
-----	----------	---------

List Filipským

1:6	10. február	str. 49
1:21	10. február	str. 49
1:29	10. marec	str. 78
3:8	5. január	str. 13

List Kolosenským

1:14	17. január	str. 25
1:28	9. marec	str. 77
2:11-12	4. marec	str. 72
3:11	8. február	str. 47

Prvý list Timoteovi

6:9	20. január	str. 28
-----	------------	---------

Druhý list Timoteovi

4:6	6. marec	str. 74
4:20	18. február	str. 57

List Židom

2:17	18. marec	str. 86
6:11-12	5. marec	str. 73
7:25	26. február	str. 65
12:6	18. február	str. 57
13:8	19. marec	str. 87
13:10	6. február	str. 45
13:13	23. marec	str. 91

Prvý list Petra

1:18-19	30. marec	str. 98
4:1	17. február	str. 56
5:5	23. február	str. 62

Druhý list Petra

1:1	29. február	str. 68
-----	-------------	---------

Prvý list Jánov

1:9	17. február	str. 56
2:1	28. január	str. 36
4:9	19. február	str. 58
5:4	6. január	str. 14

Zjavenie Jána

1:5	21. január	str. 29
-	22. február	str. 63
3:8	18. január	str. 26
-	7. február	str. 46
5:5-6	1. marec	str. 69
16:14	9. február	str. 48
19:13	1. február	str. 40

Len jedno je potrebné

Pán Ježiš tieto slová povedal Marte, ktorá mala pocit, že je na všetky povinnosti v kuchyni sama a obviňovala Máriu z lenivosti.

Čo je potrebné? Ježiš nedáva jasnú odpoveď, no poukazuje na to, že Mária si vybrala lepší podiel. Aby sme mali to, čo v prvom rade potrebujeme, je treba byť pri Ježišových nohách. Práve tam nám dáva to, čo potrebujeme viac ako čokoľvek iné – dáva nám samého seba!

Presne na to sa zameriava táto kniha každodenných stíšení. Túžime, aby ste v Kristovi stretli Boha takým spôsobom, že sa to nikdy nestratí.

Autor:

Hans Erik Nissem žil v Dánskej Kodani. Narodil sa v roku 1938 a v roku 1965 sa stal magistrom teológie. Oženil sa s Benedicte, s ktorou mali tri dospelé dcéry. Zomrel v roku 2016.

Istý čas slúžil ako duchovný v Kodani. V období 1970 – 2003 bol riaditeľom Biblickej školy (Bible College) v Hillerode. Spravuje ju Dánska evanjelická misia.

Dansk Balkan Mission 2019